

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7079

C 82

30e jaargang

30 maart 1987

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
87/C 82/01	nr. 3086/85 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Actieprogramma inzake kankerpreventie	1
87/C 82/02	nr. 45/86 van de heer Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Restitutie van overheidssubsidies	1
87/C 82/03	nr. 409/86 van de heer Alfons Boesmans aan de Commissie Betreft: Ecu	2
87/C 82/04	nr. 426/86 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Erkenning van de Ecu door de Wereldbank Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 409/86 en nr. 426/86	2 2 2
87/C 82/05	nr. 431/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Herstructurering bij Cockerill-Sambre	2
87/C 82/06	nr. 488/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Invoer in de EEG van Australische kangoeroehuiden	3
87/C 82/07	nr. 516/86 van de heer Luis Perinat Elio aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Uitoefening van de fundamentele rechten door de inheemse bevolking van Brazilië, Nicaragua en Paraguay	4 4
87/C 82/08	nr. 578/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Immigratie uit landen buiten de Gemeenschap	4
87/C 82/09	nr. 608/86 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Staatssteun aan Belgische coördinatiecentra	4
87/C 82/10	nr. 613/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: MIC-MAC-limieten voor de belangrijkste zware metalen	5
87/C 82/11	nr. 708/86 van de heer Bram van der Lek aan de Commissie Betreft: Leningen EG-instellingen voor de bouw van kerncentrales	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 82/12	nr. 730/86 van de heer Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Vergelijkende levensverwachting van mannen en vrouwen	7
87/C 82/13	nr. 767/86 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Multiple sclerosis	9
87/C 82/14	nr. 833/86 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Bedreiging voor het milieu van door kolen- en oliegestookte krachtcentrales	9
87/C 82/15	nr. 862/86 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: De opleidingen voor tolk in de Lid-Statens	9
87/C 82/16	nr. 876/86 van de heer Gene Fitzgerald aan de Commissie Betreft: Begrotingsmiddelen voor de bejaarden	10
87/C 82/17	nr. 887/86 van de heren Heinz Vetter, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Kurt Vittinghoff en Manfred Wagner aan de Commissie Betreft: Overtreding van de vennootschapsrichtlijn van de EG	10
87/C 82/18	nr. 889/86 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Aantal gevangenen in Lid-Statens	11
87/C 82/19	nr. 896/86 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: De status van de Ierse taal in de Gemeenschap	11
87/C 82/20	nr. 946/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Radioactieve luchtfilters — Ophaling via huisvuil	13
87/C 82/21	nr. 982/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Meldingsplicht bij ongelukken in kerncentrales	13
87/C 82/22	nr. 998/86 van de heer Michel Debatisse aan de Commissie Betreft: Franse wetgeving met betrekking tot yoghurt	14
87/C 82/23	nr. 1021/86 van de heer Victor Arbeloa Mura aan de Raad Betreft: Het niet-ratificeren van de Overeenkomst van de Raad van Europa tegen het terrorisme	14
87/C 82/24	nr. 1038/86 van de heer Jef Ulburghs aan de Commissie Betreft: Programma van positieve maatregelen betreffende Zuid-Afrika (post 953)	15
87/C 82/25	nr. 1044/86 van mevrouw Dorothée Piermont aan de Commissie Betreft: Betrekkingen van de Europese Gemeenschappen met Nieuw-Caledonië	15
87/C 82/26	nr. 1057/86 van mevrouw Colette Gadioux aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de lijst van probleemgebieden in Duitsland	16
87/C 82/27	nr. 1058/86 van mevrouw Colette Gadioux aan de Raad Betreft: Uitbreiding van de lijst van probleemgebieden in Duitsland	18
87/C 82/28	nr. 1084/86 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Toegang van het Parlement tot de databank-ASMODEE van de Commissie	18
87/C 82/29	nr. 1103/86 van de heer James Elles aan de Commissie Betreft: Transmigratieprogramma in Indonesië	19
87/C 82/30	nr. 1124/86 van de leden Karl von Wogau, Fernand Herman, Phillip von Bismarck, Efthimios Christodoulou, Raphaël Chanterie, Erik Blumenfeld, Elise Boot en Egon Klepsch aan de Commissie Betreft: Intracommunautair betalingsverkeer	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 82/31	nr. 1139/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Prijs van elektriciteit en gas	20
87/C 82/32	nr. 1143/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de verordening betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwsector	21
87/C 82/33	nr. 1174/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Noodplannen	21
87/C 82/34	nr. 1192/86 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor het toerisme in het kiesdistrict Durham en Blaydon	22
87/C 82/35	nr. 1197/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Toezicht op nationale steunverlening	23
87/C 82/36	nr. 1251/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Indirecte subsidie aan de automobielandustrie in de Europese Gemeenschap	23
87/C 82/37	nr. 1258/86 van de heer George Patterson aan de Commissie Betreft: Toepassing van het Witboek van de interne markt	24
87/C 82/38	nr. 1318/86 van de leden Vincenzo Bettiza, Michel Toussaint, Sergio Pininfarina, Jean-Thomas Nordmann, Rosario Romeo, Karel De Gucht, Pedro Pinto, Virgilio Pereira, José Silva Domingos en Christiane Scrivener aan de Commissie Betreft: Betrekkingen met de Midden- en Oosteuropese landen	24
87/C 82/39	nr. 1380/86 van de heer Bram van der Lek aan de Commissie Betreft: Steun Europees Sociaal Fonds aan provincie Groningen	25
87/C 82/40	nr. 1399/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Interventie van de Commissie bij de Franse regering ter opschorting van de ingebruikstelling van de kerncentrale van Cattenom	25
87/C 82/41	nr. 1412/86 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Functionering van het quotastelsel	26
87/C 82/42	nr. 1435/86 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: De markt voor rundvlees	26
87/C 82/43	nr. 1442/86 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Intellectuele eigendomsrechten	27
87/C 82/44	nr. 1457/86 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Bevordering van de uitvoer van de kleine en middelgrote bedrijven	27
87/C 82/45	nr. 1465/86 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar het lijden van dieren tijdens vervoer	28
87/C 82/46	nr. 1497/86 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Belemmering van het kapitaalverkeer vooral door de nieuwe Lid-Staten Spanje en Portugal	29
87/C 82/47	nr. 1499/86 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Ecologie en ontwikkeling	29
87/C 82/48	nr. 1533/86 van de heer David Morris aan de Commissie Betreft: Erkenning van diploma's	30
87/C 82/49	nr. 1539/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Quotastelsel voor de vervaardiging van staal en beperking van de invoer van staalproducten afkomstig uit derde landen	31

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 82/50	nr. 1550/86 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Het wegwijzen maken van het bedrijfsleven op het domein van de Europese subsidies . . .	32
87/C 82/51	nr. 1575/86 van mevrouw Raymonde Dury aan de Raad Betreft: Vergadering van de Associatieraad EEG/Turkije	32
87/C 82/52	nr. 1594/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon	32
87/C 82/53	nr. 1595/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon	33
87/C 82/54	nr. 1596/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon	33
87/C 82/55	nr. 1597/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon	33
87/C 82/56	nr. 1598/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon	34
87/C 82/57	nr. 1599/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon	34
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1594/86, nr. 1595/86, nr. 1596/86, nr. 1597/86, nr. 1598/86 en nr. 1599/86	34
87/C 82/58	nr. 1638/86 van de heer Dario Antoniozzi aan de Commissie Betreft: Geïntegreerde mediterrane programma's	35
87/C 82/59	nr. 1639/86 van de heer Dario Antoniozzi aan de Commissie Betreft: Geïntegreerde mediterrane programma's voor Italië	35
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1638/86 en nr. 1639/86	35
87/C 82/60	nr. 1680/86 van de heer José Barros Moura aan de Raad Betreft: Luchtvervoer	35
87/C 82/61	nr. 1702/86 van mevrouw Sylvie Le Roux aan de Commissie Betreft: Nieuwe onderhandelingen in het kader van de GATT	36
87/C 82/62	nr. 1773/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan chemische, fysische en biologische agentia op het werk	37
87/C 82/63	nr. 1781/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Statistieken over buitenlandse werknemers	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 82/64	nr. 1794/86 van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blotnitz aan de Commissie Betreft: Franse elektriciteitsuitvoer	37
87/C 82/65	nr. 1813/86 van de heer Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: De tragische dood van Gary Maher en de verlamming van zijn zuster, Sheree Maher in Los Christianos (Tenerife, Spanje) in de nacht van 23 op 24 februari 1985	38
87/C 82/66	nr. 1892/86 van de heer Richard Cottrell aan de Raad Betreft: Afschaffing van landbouwsubsidies in Nieuw-Zeeland	39
87/C 82/67	nr. 1928/86 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Angola	39
87/C 82/68	nr. 1931/86 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Angola	39
87/C 82/69	nr. 1954/86 van de heer José Barros Moura aan de Raad Betreft: Invloed van het „mediterraan beleid” op de uitvoer van Portugese landbouw- en industrieproducten naar de Gemeenschap	40
87/C 82/70	nr. 2036/86 van de heer Georgios Mavros aan de Commissie Betreft: Bezoek van een ambtenaar van de Commissie aan Turkije	41
87/C 82/71	nr. 2047/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Invoer van bananen in de EG in 1985	41
87/C 82/72	nr. 2053/86 van mevrouw Ludivina Garcia Arias aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingsprojecten in Mexico	41
87/C 82/73	nr. 2054/86 van de heer Rafael Estrella Pedrola aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingssamenwerking in Midden-Amerika	42
87/C 82/74	nr. 2091/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Opname in psychiatrische inrichting onder dwang	42
87/C 82/75	nr. 2101/86 van de heer Karel De Gucht aan de Raad Betreft: Meerderheidsbeslissingen in de Raad	43
87/C 82/76	nr. 2126/86 van mevrouw Nicole Fontaine aan de Commissie Betreft: Niet-toepassing van het communautair recht betreffende staatsburgers van Lid-Staten die in een andere Lid-Staat verblijven	43
87/C 82/77	nr. 2127/86 van mevrouw Nicole Fontaine aan de Commissie Betreft: Niet-toepassing van de jurisprudentie betreffende de EEG-burgers die in een andere Lid-Staat verblijven	43
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2126/86 en nr. 2127/86	44
87/C 82/78	nr. 2168/86 van de heer José Alvarez de Paz aan de Raad Betreft: Bestaansminimum voor alle burgers van de Gemeenschap	44
87/C 82/79	nr. 2207/86 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Brite-programma	44
87/C 82/80	nr. 2424/86 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Het aantal vrouwelijke burgemeesters in de EG	45
87/C 82/81	nr. 2428/86 van de heer Benedikt Härlin aan de Raad Betreft: Genentechnisch en militair onderzoek	45

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3086/85

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 maart 1986)

(87/C 82/01)

Betreft: Actieprogramma inzake kankerpreventie

De Commissie heeft een voorstel voor een resolutie van de Raad betreffende een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake de preventie van kanker ingediend ⁽¹⁾.

Het actieprogramma van de Commissie dient tot vergroting van de kennis omtrent de oorzaken van kanker en van de mogelijke middelen tot preventie en behandeling ervan.

Aangezien nicotinevergiftiging een van de bekendste veroorzakers is van kanker, zou een voor de hand liggend middel ter preventie zijn, de tabaksteelt niet te bevorderen.

1. Is het waar dat de Gemeenschappen in 1984 aan de tabaksplanters 45 miljoen BFR aan subsidie hebben toegekend, zoals het Europese bureau van de verenigingen van consumenten heeft bekendgemaakt? Zo neen, hoe hoog is dan het bedrag?
2. Hoeveel subsidie is er in 1985 verstrekt?
3. Hoeveel subsidie denkt men te verstrekken in de jaren waarvoor het actieprogramma inzake de preventie van kanker geldt?
4. Acht de Commissie haar wens, de kanker te bestrijden niet volkomen in tegenspraak met de subsidies aan tabaksplanters?
5. Met welke middelen beoogt de Commissie het gemeenschappelijk landbouwbeleid in overeenstemming te brengen met de eisen van de volksgezondheid?

⁽¹⁾ COM(85) 628 def., PB nr. C 336 van 28. 12. 1985, blz. 11.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 augustus 1986)

Op bepaalde voorwaarden worden inderdaad premies toegekend aan personen die rechtstreeks bij de telers van de Gemeenschap tabaksbladeren aankopen.

Aangezien het internationale handelsverkeer in tabak zeer intensief is, werd deze premiereregeling ingevoerd om de afzet van in de Gemeenschap geproduceerde tabak mogelijk te maken en op deze wijze aan de Europese tabakproducenten een minimuminkomen te garanderen.

1 en 2. De uitgaven van het EOGFL, afdeling Garantie, voor de premies die aan de kopers van tabaksbladeren in België werden uitgekeerd, bedragen:

voor 1984: 310,2 miljoen BFR,
voor 1985: 300,6 miljoen BFR.

3. Deze bedragen worden bepaald door de hoeveelheden tabak die in België worden geteeld. Aangezien de tabaksproductie in België steeds vermindert, is het vanzelfsprekend dat de desbetreffende uitgaven dienovereenkomstig zullen dalen.

4 en 5. De Commissie moge hiervoor verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2988/85 van Mevrouw Weber ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 306 van 1. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 45/86

van de heer Fernand Herman (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 april 1986)

(87/C 82/02)

Betreft: Restitutie van overheidssubsidies

De Commissie heeft besloten van een aantal Lid-Staten of van bepaalde bedrijven terugbetaling te verlangen van overheids-subsidies die in strijd met het bepaalde in het Verdrag zijn toegekend.

Kan de Commissie mededelen:

- op hoeveel ondernemingen en in hoeveel Lid-Staten deze procedure thans wordt toegepast;
- om welk bedrag het bij deze restituties gaat;
- of zij onderscheid maakt tussen geoorloofde steun waarvan de Commissie geen kennisgeving heeft ontvangen en niet geoorloofde steun waarvan de Commissie wel kennisgeving heeft ontvangen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(2 juli 1986)

Sedert de invoering van haar beleid inzake de restitutie van overheidssubsidies werd restitutie gevraagd in 13 afzonderlijke gevallen in vijf Lid-Statens.

Met deze gevallen was een bedrag gemoeid van in totaal ongeveer 250 miljoen Ecu. Er zij evenwel op gewezen dat dit bedrag is samengesteld uit een aanzienlijk aantal verschillende vormen van steun, zoals rechtstreekse subsidies, leningen met rentesubsidie, overheidsdeelnemingen enz. Derhalve kan dit cijfer uitsluitend als indicatief worden beschouwd voor de betekenis van het beleid van de Commissie.

De Commissie acht iedere steun onwettig die wordt gegeven zonder kennisgeving of voordat de Commissie haar eindbeslissing over de steun hetzij overeenkomstig artikel 93, lid 3 of artikel 93, lid 2 van het EEG-Verdrag heeft genomen. Dergelijke steun kan uitsluitend om deze reden worden teruggevorderd.

In alle bovengenoemde gevallen was de Commissie na gedetailleerd onderzoek van mening dat de desbetreffende steun principieel onverenigbaar was met de Gemeenschappelijke Markt. Bovendien werd zij onwettig verstrekt in deze zin dat zij waren verstrekt zonder kennisgeving overeenkomstig artikel 93, lid 3 van het EEG-Verdrag of door de desbetreffende Lid-Staat werden betaald voordat de Commissie haar eindbeslissing had genomen in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 409/86

van de heer **Alfons Boesmans (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 mei 1986)

(87/C 82/03)

Betreft: Ecu

Is het juist dat de Wereldbank de Ecu (nog) niet als een munt beschouwt? Is het ook zo dat de Verenigde Staten ook deze mening zijn toegeedaan?

Zo ja, wat heeft de Commissie reeds ondernomen om hierin verandering te brengen en wat werd reeds bereikt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 426/86

van mevrouw **Marijke Van Hemeldonck (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 mei 1986)

(87/C 82/04)

Betreft: Erkenning van de Ecu door de Wereldbank

Onlangs heeft de Wereldbank de winnende inschrijving van een Italiaanse maatschappij op een project in Hongarije, dat

door haar gefinancierd wordt, geweigerd omdat de kosten van de Italiaanse maatschappij in Ecu waren uitgedrukt. Volgens een woordvoerder van de Nationale Bank van Hongarije wordt dit standpunt gedeeld door de vertegenwoordiging van de Verenigde Staten in de Wereldbank.

Was de Commissie hiervan op de hoogte?

Is de Commissie met mij van oordeel dat deze houding van de Wereldbank discriminerend is voor Europese bedrijven en op termijn een belemmering van de Europese eenmaking inhoudt?

Welke stappen zal de Commissie zetten om een volledige erkenning van de Ecu als internationale munt te bereiken?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 409/86 en nr. 426/86**

(25 augustus 1986)

De diensten van de Wereldbank voor het onderzoek van door deze Instelling gefinancierde projecten hebben onlangs een inschrijving in Ecu van een Italiaanse onderneming, in het kader van een aanbesteding voor een chemisch-industrieel project in Hongarije afgewezen.

De Commissie heeft na kennisgeving hiervan onverwijld contact opgenomen met de Wereldbank en haar met name daarop gewezen dat afwijzing van de Ecu als discriminerend jegens de Gemeenschap zou kunnen worden beschouwd aangezien de ingezetenen van Europa in hun transacties met het buitenland daarvan hoe langer hoe meer gebruik maken.

Voor deze aangelegenheid lijkt thans een bevredigende oplossing te zijn gevonden in zoverre de Wereldbank, alhoewel zij de Ecu nog niet als volwaardige internationale geldsoort erkent, besloten heeft voorshands geen bezwaar te maken tegen zijn gebruikmaking voor de aanbestedingen en de betalingen betrekking hebbende op leningoperaties van de Wereldbank.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 431/86

van mevrouw **Anne-Marie Lizin (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 mei 1986)

(87/C 82/05)

Betreft: Herstructurering bij Cockerill-Sambre

Hoe denkt de Commissie momenteel over de financiële situatie en de herstructurering bij Cockerill-Sambre?

Is er volgens haar aanleiding voor verdere sluitingen en inkrimping van het aantal arbeidsplaatsen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**
(1 december 1986)

De onderneming Cockerill-Sambre is integraal overgegaan tot de door de Commissie in het kader van de „Steuncode“ geëiste sluitingen.

Het grootste deel van de in het herstructureringsplan voorgeschreven verbeteringen met het oog op een vermindering van de produktiekosten hebben eveneens plaatsgevonden, ook al is een zekere achterstand opgelopen bij met name de voorgeschreven vermindering van de loonkosten (vooral ten gevolge van een zekere spreiding van het tempo van de personeelsinkrimpingen).

Grotendeels doordat de verkoopprijzen ver achterbleven bij de veronderstellingen waarvan voor de opstelling van het herstructureringsplan was uitgegaan, zijn de financiële resultaten van 1985 echter ongunstiger dan aanvankelijk door de onderneming was geraamd.

Hieruit blijkt dat Cockerill-Sambre bijzonder kwetsbaar blijft voor elke negatieve ontwikkeling van de markt, zoals de Commissie reeds eind 1984 en vervolgens in juli 1985 had voorspeld toen zij erop wees dat de onderneming in 1986 maar net levensvatbaar zou kunnen worden.

Meer in het algemeen blijven er op de communautaire markt capaciteitsoverschotten bestaan en de ondernemingen zullen hun produktiecapaciteit aan de markt moeten blijven aanpassen in het kader van de geleidelijke liberalisering van deze markt en zonder andere overheidssteun dan als bedoeld bij Beschikking 3484/85/EGKS van de Commissie van 27 november 1985. Sedert 1 januari 1986 moeten de ondernemingen derhalve geheel zelfstandig op grond van hun marktvooruitzichten bepalen welke nieuwe capaciteitsinkrimingen en welke andere kostendrukkende maatregelen noodzakelijk zijn voor het herstel of de handhaving van hun financiële evenwicht.

Tenslotte is de Commissie zich ervan bewust dat de voortzetting van de herstructurering en de daaruit voortvloeiende onvermijdelijke nieuwe ontslagen de sociaal-economische problemen van de getroffen regio's ernstiger en langduriger maken. Zij zal de sociale begeleidingsmaatregelen blijven financieren, enerzijds in het kader van de wederaanpassingssteun voor door de herstructurering getroffen werknemers en anderzijds in het kader van de omschakelingsleningen van de EGKS.

Ter versterking van de communautaire structuurmaatregelen ten behoeve van de in herstructurering zijnde ijzer- en staalbekkens heeft de Commissie in juli 1986 een actieprogramma ⁽¹⁾ vastgesteld. De actie is meer in het bijzonder gericht op de zwaarst getroffen bekkens (waaronder het arrondissement Luik en het arrondissement Charleroi, waar een belangrijk deel van de activiteiten van Cockerill-Sambre is gevestigd).

⁽¹⁾ COM(86) 422.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 488/86
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1986)
(87/C 82/06)

Betreft: Invoer in de EEG van Australische kangoeroehuiden

De pers en de andere media hebben uitvoerig bericht over de slachting van enkele honderdduizenden kangoeroes, het symbool van Australië (in 1986 alleen al in Queensland 1,8 miljoen).

Een deel van de huiden van deze dieren wordt, volgens sommige bronnen, uitgevoerd naar de Lid-Staten, met name naar Italië, en bovendien „illegaal“.

Is de Commissie van deze situatie op de hoogte?

Bovendien wordt kangoeroevlees gebruikt voor de bereiding van vleesconserven voor honden en katten. Hoeveel (in tonnen) van dit vlees wordt er door deze bedrijfstak in de Lid-Staten geïmporteerd?

Zou de Commissie ten slotte niet eens ernstig kunnen overwegen of er geen maatregelen genomen moeten worden — zoals in het geval van de Canadese babyzeehonden — om het uitsterven tegen te gaan van de verschillende kangoeroesoorten, die momenteel worden bedreigd door slachtingen die groeperingen voor de bescherming van dieren „genocide“ hebben genoemd?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(2 december 1986)

De Commissie is ervan op de hoogte dat de Australische regering over een programma voor populatieregulering bij kangoeroes beschikt. Krachtens dit programma is voor iedere betrokken deelstaat een quota voor de commerciële jacht vastgesteld.

Deze quota zijn door de Australische autoriteiten opgesteld op basis van het hun bekende wetenschappelijke bewijsmateriaal en zouden, volgens diezelfde autoriteiten, geen bedreiging vormen voor het voortbestaan van de betrokken soorten.

De omvang van de export van kangoeroevlees en -huiden naar de Gemeenschap was in de afgelopen jaren als volgt ⁽¹⁾:

	Vlees (in kg)	Huiden
1980/81	1 137 402	951 953
1981/82	1 197 156	1 119 940
1982/83	344 271	1 397 107
1983/84	22 921	884 757
1984/85	50 176	1 150 875

Het is de Commissie niet bekend dat er illegale import zou plaatsvinden.

Tenslotte merkt de Commissie op dat in de relevante Australische natuurbeschermingswetgeving waarborgen zijn

opgenomen voor het voortbestaan van de soorten. De Commissie is echter ontvankelijk voor de uitingen van bezorgdheid van het geachte Parlementslid en zal de situatie voortdurend in het oog houden.

(¹) Informatiebron: de Australische autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 516/86

van de heer Luis Perinat Elio (ED—E)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(5 juni 1986)

(87/C 82/07)

Betreft: Uitoefening van de fundamentele rechten door de inheemse bevolking van Brazilië, Nicaragua en Paraguay

In zijn voortdurende bezorgdheid over de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zoals deze werden verwoord in de Universele Verklaring van de Verenigde Naties van 10 december 1948 heeft het Europese Parlement bij herhaling zijn afkeuring uitgesproken over de minachting die de politieke machthebbers hebben tentoon-gespreid bij de uitoefening van de fundamentele rechten door de inheemse bevolking van Brazilië, Nicaragua en Paraguay.

Sinds het Europese Parlement zich hierover heeft uitgesproken, zijn er nieuwe politieke situaties ontstaan en over de gehele linie is een nieuw politiek evenwicht ontstaan dat duidelijk verschilt van de situatie voordien.

Kan de Raad nader aangeven over welke informatie hij beschikt met betrekking tot de huidige stand van zaken bij de uitoefening van de fundamentele rechten door de inheemse bevolking van de drie bovengenoemde Amerikaanse landen, in het licht van de mogelijkheden die door de politieke machthebbers worden geboden?

Antwoord

(5 februari 1987)

Deze kwestie is niet besproken in het kader van de Europese politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 578/86

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1986)

(87/C 82/08)

Betreft: Immigratie uit landen buiten de Gemeenschap

Kan de Commissie per Lid-Staat cijfers verstrekken over het aantal personen dat, afkomstig uit landen buiten de Gemeenschap, zich in 1985 in de Lid-Staten van de Gemeenschap heeft gevestigd?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(22 september 1986)

Gegevens over aantallen immigranten zijn niet op uniforme basis voor alle Lid-Staten beschikbaar omdat de bron waaruit zij afkomstig zijn van grote invloed is. In geen enkel geval zijn de uitkomsten voldoende bijgewerkt om de cijfers voor 1985 te kunnen geven.

De laatste beschikbare gegevens over de aantallen personen die zich van buiten de Gemeenschap in de verschillende Lid-Staten vestigden, vindt men in onderstaande tabel. Deze cijfers omvatten ook de immigranten uit Spanje en Portugal, welke landen pas op 1 januari 1986 tot de Gemeenschap toetraden. Er zij ook op gewezen dat veel van degenen die zich van buiten de Gemeenschap hier kwamen vestigen, in feite terugkerende burgers van Lid-Staten waren. Hun aantallen worden zo mogelijk afzonderlijk vermeld.

Aantallen personen die zich van buiten de Gemeenschap in Lid-Staten kwamen vestigen

Land	Jaar	Aantal personen
Bondsrepubliek Duitsland	1983	263 265 (van wie 61 151 Duitsers)
Frankrijk	1982	89 000
Italië	1983	43 700
Nederland	1984	45 124 (van wie 19 871 Nederlanders)
België	1983	22 360
Luxemburg	1983	1 829
Verenigd Koninkrijk	1984	164 000
Denemarken	1984	22 344 (van wie 12 603 Denen)
Ierland		Geen gegevens beschikbaar
Griekenland		Geen gegevens beschikbaar

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 608/86

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1986)

(87/C 82/09)

Betreft: Staatssteun aan Belgische coördinatiecentra

De Commissie heeft geoordeeld dat de Belgische belastingvoordelen aan coördinatiecentra van multinationals (¹) strijdig zijn met artikel 92 van het EEG-Verdrag, ook na wijziging van de Belgische wet (²) (³).

Zal de Commissie, conform haar mededeling van november 1983 ⁽⁴⁾, eisen dat de als illegale staatssteun beoordeelde belastingvoordelen door de bedrijven aan de Belgische staat worden terugbetaald?

Indien ja:

Zal de Commissie een echte controle uitoefenen op de terugbetaling, of zal zij, zoals in de zaak Fabelta-Beaulieu, genoeg nemen met de eenvoudige verklaring van de bevoegde Belgische minister dat aan de vereisten van terugbetaling voldaan is?

Met welke interessen zullen deze terugvorderingen moeten worden verhoofd?

Welke houding zal de Belgische staat moeten aannemen indien een van de tot terugbetaling verplichte bedrijven zich, vrijwillig of onvrijwillig, in falings toestand bevindt ⁽⁵⁾? Kan er in zulk geval sprake zijn van terugvordering bij de (eventueel buiten het grondgebied van de EEG gevestigde) moedermaatschappij van het coördinatiecentrum?

⁽¹⁾ Ingesteld door het KB nr. 187 van 30. 12. 1982.

⁽²⁾ Wijziging bij artikel 47 van de wet van 27. 12. 1984.

⁽³⁾ Bekendmaking van de Commissie conform artikel 93, lid 2; PB nr. C 104 van 2. 5. 1986, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB nr. C 318 van 24. 11. 1983, blz. 3.

⁽⁵⁾ Cfr. de affaire Boch, arrest van het HVJ-EG, 15. 1. 1986.

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(23 september 1986)

In haar bekendmaking betreffende de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag ten aanzien van de door het geachte Parlementslid bedoelde steunregeling, beoogde de Commissie niet de belastingregeling waaraan de coördinatiecentra in toepassing van de thans te hunnen aanzien geldende belastingwetgeving zijn onderworpen, namelijk de wet van 27 december 1984, in strijd te verklaren met artikel 92 van het EEG-Verdrag.

Daarentegen acht zij wel onverenigbaar met artikel 92 van het EEG-Verdrag de door deze wet geboden mogelijkheid dat sommige dezer coördinatiecentra desgewenst in aanmerking kunnen blijven komen voor de oorspronkelijke belastingregeling zoals die bij het Koninklijk Besluit nr. 187 van 30 december 1982 voor hen gold.

Na de inleiding van deze procedure heeft de Belgische regering de Commissie ervan in kennis gesteld dat zij de nodige wettelijke maatregelen heeft getroffen om alle in België gevestigde coördinatiecentra voortaan te doen vallen onder de belastingregeling van de wet van 27 december 1984.

Pas na bestudering van de wet waarin deze wijziging van de voor de coördinatiecentra van toepassing zijnde belastingwetgeving is bepaald, zal de Commissie zich in haar eindbeslissing over deze regeling uitspreken over het probleem van een eventueel verzoek om terugbetaling van de steun.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 613/86
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(9 juni 1986)

(87/C 82/10)

Betreft: MIC-MAC-limieten voor de belangrijkste zware metalen

1. Acht de Commissie het niet wenselijk om de vaststelling van maximaal toelaatbare concentraties voor de absorptie van alle belangrijke zware metalen in overweging te nemen, en meer bepaald MIC-limieten (maximaal toelaatbare concentratie bij opname van een bepaald metaal in het dagelijks leven) en MAC-limieten (maximaal toelaatbare concentratie bij opname van het metaal in kwestie in het werkmilieu)?

2. Acht de Commissie de volgende MIC-waarden verantwoord (aantal microgram per kubieke meter lucht):

- arsenicum: 2,0;
- beryllium: 0,5;
- cadmium: 40;
- chroom: 25;
- kwik: 50;
- nikkel: 15;
- lood: 100;
- zink: 5 000?

3. Acht de Commissie de volgende MAC-waarden verantwoord (aantal microgram per kubieke meter lucht):

- arsenicum: 500;
- chroom: 100;
- kwik: 100;
- nikkel: 7 000;
- lood: 200;
- zink: 15 000?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(6 januari 1987)

1. Het geachte Parlementslid lijkt de MIC-waarden waarvan sprake in zijn vraag te verwarren met concentraties in de buitenlucht, die niets te maken hebben met emissienormen als dusdanig.

De Commissie acht het niet wenselijk om de in de vraag vermelde luchtkwaliteitsnormen of emissielimieten aan te houden. Emissielimieten moeten altijd worden beschouwd in samenhang met een of andere industrie en de technische mogelijkheden om de uitstoot daarvan te beperken. Noch bij de Commissie noch elders is er voldoende informatie voorhanden om met zekerheid te kunnen zeggen dat de voorgestelde waarden noodzakelijk of haalbaar zijn.

2. Wat de MIC-waarden betreft komt het de Commissie voor dat de vermelde kwaliteitsnormen voor de buitenlucht

veel minder streng zijn dan de richtwaarden die in een recente (ontwerp-)studie door de WHO werden verstrekt; zij verschillen met een factor van ongeveer 10. De Commissie is dan ook van oordeel dat de voorgestelde MIC-waarden onaanvaardbaar zijn.

3. Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op zijn schriftelijke vraag nr. 612/86 ⁽¹⁾.

Onder de door het geachte Parlementslid vermelde zware metalen is er slechts één waarvoor er een richtlijn van de Raad bestaat, namelijk lood ⁽²⁾; deze richtlijn voorziet in een grenswaarde voor de concentratie in de lucht van 150 microgram per m³, als gewogen gemiddelde over 40 uur per week.

Meestal wordt de vaststelling van MAC-waarden gekoppeld aan een voor deze waarden specifieke meetmethode en berekeningsmethode. Aangezien het geachte Parlementslid geen melding maakt van de meet- en evaluatievoorwaarden voor de andere door hem vermelde stoffen, kan de Commissie hiervoor geen precies antwoord geven.

⁽¹⁾ PB nr. C 337 van 31. 12. 1986, blz. 15.

⁽²⁾ Richtlijn 82/605/EEG van de Raad; PB nr. L 257 van 23. 8. 1982, blz. 12.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 708/86

van de heer Bram van der Lek (ARC—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1986)

(87/C 82/11)

Betreft: Leningen EG-instellingen voor de bouw van kerncentrales

Hoeveel geld hebben Euratom, de Europese Investeringsbank en eventueel andere EG-instellingen jaarlijks sinds hun oprichting uitgeleend ten behoeve van de bouw van kerninstallaties voor de elektriciteitsopwekking (kerncentrales, opwerkingsfabrieken en dergelijke)?

Tegen welke renten en voorwaarden werden de leningen verstrekt en in welke mate verschilden deze met de renten en voorwaarden die op hetzelfde moment door commerciële financiële instellingen voor soortgelijke projecten worden geboden?

Wat is, Uws inziens, het effect van deze activiteit van de EG-instellingen op de rendabiliteit van kernenergie voor de elektriciteitsvoorziening, vergeleken met elektriciteitsopwekking met andere technieken.

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(13 november 1986)

De Europese Investeringsbank en Euratom hebben jaarlijks onderstaande bedragen aan leningen verstrekt voor de bouw van kerninstallaties voor elektriciteitsopwekking:

<i>(miljoen Ecu)</i>		
Jaar	EIB	Euratom
1967	6,25	—
1968	6,25	—
1969	—	—
1970	16,00	—
1971	—	—
1972	100,56	—
1973	134,68	—
1974	123,27	—
1975	121,84	—
1976	101,61	—
1977	265,71	96,9
1978	241,10	70,2
1979	301,66	152,4
1980	432,60	181,3
1981	700,58	357,6
1982	419,41	361,8
1983	442,10	366,4
1984	719,23	186,0
1985	955,93	211,0
1986 (-eind juni)	405,14	72,8
Totaal	5 493,93	2 056,4

Deze leningen worden in een of meer valuta's uitgekeerd, waarbij de rentevoet wordt vastgesteld voor iedere valuta waarmee de Bank of Euratom werkt.

De rentevoeten van de EIB worden geregeld aangepast aan de voorwaarden die gelden op de kapitaalmarkten waar de Bank het grootste deel van haar middelen opneemt. De Euratom-rentevoeten daarentegen komen nauwkeurig overeen met de kosten van de desbetreffende opgenomen lening, waaraan de provisie van de EIB wordt toegevoegd.

Daar de Instellingen van de Gemeenschap tot de meest kredietwaardige geldnemers worden gerekend, kunnen zij tegen de gunstigste voorwaarden middelen opnemen. Bij deze leningen worden doorgaans geen subsidies verleend ⁽¹⁾.

Het effect van EIB- of Euratom-leningen op het economische rendement van kernenergie komt globaal genomen overeen met het effect ervan op andere elektriciteitsproductiemiddelen. Bij het financieren van energieprojecten die aan de doelstellingen van het energiebeleid van de Europese Gemeenschap beantwoorden, verstrekken de communautaire Instellingen leningen voor kerninstallaties tegen dezelfde voorwaarden als voor gelijk welke andere vorm van elektriciteitsopwekking, zoals kolengestookte, hydro-elektrische en geothermische centrales.

Met betrekking tot de projecten voor elektriciteitsopwekking waarbij gebruik wordt gemaakt van andere technologieën zij vermeld dat de Commissie op grond van artikel 54, lid 2, van het EGKS-Verdrag leningen voor de bouw van kolengestookte elektrische centrales verstrekt. Ook deze leningen worden tegen de marktvoorwaarden en zonder subsidies toegekend.

⁽¹⁾ Wat de EIB-leningen in Italië betreft werden in 1981 een totaalbedrag van 89,23 miljoen Ecu en in 1983 een totaalbedrag van 45 miljoen Ecu verstrekt met een rentesubsidie van 3 % overeenkomstig de verordening van de Raad van 3 augustus 1979

⁽²⁾ (PB nr. L 200 van 8. 8. 1979, blz. 1) in samenhang met het Europees Monetair Stelsel (EMS) dat bij de verordening van 18 december 1978.

⁽³⁾ (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 2) is ingesteld en op 13 maart 1979 in werking is getreden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 730/86
van de heer Leen van der Waal (NI—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 juli 1986)
(87/C 82/12)

Betreft: Vergelijkende levensverwachting van mannen en vrouwen

1. Kan de Commissie vergelijkende cijfers beschikbaar stellen over de huidige levensverwachting van mannen en vrouwen in de Lid-Staten, alsmede het percentage van de vrouwelijke beroepsbevolking in deze landen als percentage van de totale vrouwelijke bevolking (de zogenaamde participatiegraad van vrouwen)?
2. Kan de Commissie cijfers verstrekken over de levensverwachting van vrouwen in de Lid-Staten in relatie tot de gezinssituatie (zoals éénoudergezinnen, gezinnen met echtgenoot, gezinnen met kinderen, éénpersoonshuishoudens) en/of in relatie met beroepsuitoefening?
3. Beschikt de Commissie over vergelijkende cijfers van de jaren 1965, 1980 en 1985 over de leeftijdspecifieke sterftcijfers van vrouwen in de Lid-Staten in de leeftijd van 25—35 jaar en, indien mogelijk, in relatie tot:
 - a) de gezinssituatie (zie vraag 2);
 - b) de beroepsuitoefening/participatiegraad?
4. Heeft de Commissie kennisgenomen van het WHO-rapport Health-2000 met betrekking tot de toekomstige

levensverwachting van mannen en vrouwen in relatie tot de emancipatie van de vrouw?

5. Hoe waardeert de Commissie de relevantie van de in het rapport Health-2000 uitgesproken verwachtingen met betrekking tot de positie van de vrouw in de Lid-Staten?

Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie

(4 september 1986)

De bijgaande tabel 1 laat zien welke, uitgaande van de meest recente sterftetafels, de levensverwachting is van mannen en vrouwen bij de geboorte en op veertigjarige leeftijd in de Lid-Staten. Tabel 2 geeft een overzicht van de percentages economisch actieve vrouwen naar leeftijdsgroep, ontleend aan de communautaire steekproefenquête naar de arbeidskrachten van 1983. Over de levensverwachting in relatie tot de gezinssituatie of de beroepsactiviteit zijn geen gegevens beschikbaar.

Gegevens over de sterftcijfers naar leeftijd van vrouwen in de leeftijd van 25—35 jaar vindt men in tabel 3; zij hebben betrekking op de jaren die het dichtst gelegen zijn bij die welke in de vraag zijn genoemd en waarover gegevens beschikbaar zijn. Met de gezins- of beroepsituatie gerelateerde gegevens in tabelvorm zijn niet beschikbaar.

De Commissie is op de hoogte van het WHO-rapport „Targets for health for all, 2000“ en heeft kennis genomen van de erin verwoorde gevoelens en doelstellingen. Zij is niet bij machte om zich gedetailleerd uit te spreken over de uitvoerbaarheid van de diverse in het rapport neergelegde doelstellingen maar merkt op dat het streefcijfer van 75 jaar, levensverwachting bij de geboorte wat de vrouwen betreft, in alle Lid-Staten reeds werd bereikt.

Tabel 1

Levensverwachting in jaren op de leeftijd van 0 en 40 jaar

Land	Referentieperiode	Leeftijd (jaren)	Mannen	Vrouwen	Langere levensverwachting van vrouwen
Bondsrepubliek Duitsland	1982 – 84	0	70,84	77,47	6,63
		40	33,46	39,21	5,75
Frankrijk	1983	0	70,7	78,8	8,1
		40	33,7	40,6	7,3
Italië	1980	0	70,60	77,41	6,81
		40	33,43	39,35	5,92
Nederland	1983 – 84	0	73,0	79,5	6,5
		40	35,0	41,0	6,0
België	1979 – 82	0	70,04	76,79	6,75
		40	32,98	38,82	5,84
Luxemburg	1980 – 82	0	70,0	76,7	6,7
		40	32,4	38,4	6,0
Verenigd Koninkrijk	1982 – 84	0	71,6	77,6	6,0
		40	33,8	39,1	5,3
Ierland	1980 – 82	0	70,1	75,6	5,5
		40	32,6	37,3	4,7

Land	Referentieperiode	Leeftijd (jaren)	Mannen	Vrouwen	Langere levensverwachting van vrouwen
Denemarken	1983 - 84	0	71,5	77,5	6,0
		40	33,9	39,1	5,2
Griekenland	1980	0	72,15	76,35	4,2
		40	35,58	38,95	3,37
Spanje	1980 - 81	0	72,55	78,59	6,04
		40	35,51	40,56	5,05
Portugal	1981	0	68,86	76,55	7,69
		40	33,58	39,56	5,98

Tabel 2

Percentages werkende vrouwen naar leeftijdsgroep

Leeftijdsgroep	D	F	I	NL	B	L	VK	IRL	DK	GR	EUR 10
14 - 19	31,3	21,3	25,3	21,8	14,5	33,4	40,7	30,5	37,5	29,6	28,9
20 - 24	69,6	71,0	58,5	71,0	66,3	71,1	68,9	76,8	82,1	49,7	67,1
25 - 29	62,6	72,2	58,8	53,7	74,9	58,7	56,5	55,4	87,9	47,5	62,4
30 - 34	57,8	69,8	54,2	43,1	66,8	50,5	56,1	35,5	88,4	45,8	58,7
35 - 39	59,0	68,3	47,5	45,0	58,5	40,8	64,4	30,6	87,6	45,0	58,5
40 - 44	57,7	66,7	42,6	43,8	49,0	38,0	70,2	31,5	86,9	45,1	57,0
45 - 49	54,7	63,2	38,2	38,5	39,6	30,8	70,8	31,3	79,4	42,3	53,9
50 - 54	47,5	56,2	30,9	27,8	29,9	20,9	63,9	27,9	68,6	37,2	46,7
55 - 59	39,6	40,3	19,9	18,4	16,5	18,4	49,9	22,7	54,6	30,1	35,3
60 - 64	12,4	17,3	9,2	8,2	6,1	10,1	20,3	17,5	28,9	20,1	14,6
65 - 69	4,6	3,4	3,8	1,8	1,8	—	7,0	7,4	10,1	12,7	5,0
70 +	2,0	1,5	1,4	0,6	0,7	—	1,8	2,8	—	5,3	1,7
Totaal	40,1	45,1	32,3	33,3	35,6	32,1	44,8	33,4	57,3	33,1	39,9

Bron: Communautaire arbeidskrachtenenquête 1983.

Tabel 3

Leeftijd specifieke sterftcijfers — vrouwen 25—35 jaar

(overlijdens per 1000 vrouwen in de leeftijd van 25—35 jaar)

Land	1960	1980	1984
Bondsrepubliek Duitsland	1,008	0,715	0,760
Frankrijk	1,078	0,701	0,653
Italië	0,967	0,550	—
Nederland	0,633	0,495	0,346
België	0,882	0,764	0,644
Luxemburg	0,992	1,004	0,748
Verenigd Koninkrijk	0,760	0,628	0,488
Ierland	1,116	0,531	0,580
Denemarken	0,750	0,616	1,126
Griekenland	—	0,534	0,509
Spanje	1,145	0,577	—
Portugal	1,304	0,834	—

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 767/86**van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(2 juli 1986)**(87/C 82/13)**Betreft: Multiple sclerosis*

Welk onderzoek is onlangs verricht naar de oorzaken van multiple sclerosis en de gevolgen van deze ziekte voor het maatschappelijk en economisch leven van patiënten? Welke voorstellen beoogt zij in te dienen ter verbetering van de sociale, onderwijs- en werkgelegenheidskansen voor mannen en vrouwen die aan multiple sclerosis lijden?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie***(25 augustus 1986)*

In haar Vierde programma van medisch onderzoek 1987 — 1989, dat momenteel wordt voorbereid, wil de Commissie de coördinatie opnemen van het nationaal onderzoek over de etiologie en de pathogenese van multiple sclerosis en voor de ontwikkeling van betere diagnosemiddelen en nieuwe behandelingsvormen.

Voor andere gegevens inzake de activiteiten van de Commissie met betrekking tot de problematiek van multiple sclerosis wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1852/85 van de heer Newman ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 137 van 4. 6. 1986.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 833/86****van de heer Richard Cottrell (ED—GB)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(10 juli 1986)**(87/C 82/14)**Betreft: Bedreiging voor het milieu van door kolen- en oliegestookte krachtcentrales*

Een commissie van deskundigen heeft de Senaat van de Verenigde Staten meegedeeld dat de verontreiniging van de atmosfeer door koolwaterstoffen thans een dergelijke omvang heeft bereikt dat de mensheid binnen 500 à 1 000 jaar mogelijk met uitsterven wordt bedreigd. Wetenschapsmensen vrezen dat vervuiling van de atmosfeer, die voor het zogenaamde „broeikas-effect“ verantwoordelijk is, de poolkappen doet smelten en de oorzaak is van overstromingen, droogte, toeneming van bepaalde soorten kanker en afbraak van de ozonlaag. Een door deze deskundigen verricht onderzoek heeft uitgewezen dat er een „gat“ in de ozonlaag boven Antarctica — met een teruggang van de ozonconcentratie van 30 à 50 % — bestaat, dat zij toeschrijven aan de productie van kooldioxyde door de verbranding van fossiele brandstoffen (kolen, olie) en aantasting door chloorfluorwaterstoffen.

Heeft de Commissie kennis genomen van de informatie die door de NASA aan de Amerikaanse Senaat is verstrekt? Zo

niet, waarom niet, gezien het optreden van de Gemeenschap op het gebied van de chloorfluorwaterstoffen?

Zal de Gemeenschap thans de geleidelijke afschaffing voorstellen van kolen- en oliegestookte krachtcentrales over een periode van tien jaar en in de tussentijd een programma voor dringende communautaire actie opstellen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie***(8 december 1986)*

De Commissie is niet officieel op de hoogte van de studie waar het geachte Parlementslid naar verwijst. Ze wil het geachte Parlementslid er echter aan herinneren dat de Commissie momenteel een meerjarenonderzoekprogramma uitvoert dat alle klimatologische aspecten, ook de invloed van koolwaterstoffen, omvat. In het kader van dit programma worden de meest vooraanstaande internationale deskundigen geraadpleegd, om op de hoogte te blijven van de laatste ontwikkelingen en inzichten. In dit verband wordt de aandacht van het geachte Parlementslid gevestigd op het symposium „CO₂ en andere broeikasgassen, klimatologische en andere effecten“ dat door de Commissie in samenwerking met vooraanstaande internationale deskundigen van 3 tot en met 5 november 1986 is georganiseerd.

Op het symposium werd een overzicht gegeven van alle aspecten van de te verwachten klimaatverandering als gevolg van de ophoping van CO₂ in de atmosfeer door verbranding van fossiele brandstoffen.

De deelnemers bespraken de maatregelen die genomen zouden kunnen worden om de schadelijke effecten van deze verandering zoveel mogelijk te vermijden. Deze maatregelen omvatten herbebossing, verbeterde waterreserves, verbeterde landbouwtechnieken, bodemherstel en -bescherming, alsook energiebesparing en mogelijke vernieuwbare energiebronnen. Men achtte het ook noodzakelijk om de mogelijke ecologische en sociale gevolgen van een gekozen beleidsrichting te evalueren.

De Commissie gelooft niet dat het realistisch of wenselijk is om in de Gemeenschap kolen- en oliegestookte elektriciteitscentrales af te schaffen en ze is daarom niet van plan het door het geachte Parlementslid voorgestelde actieprogramma op te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 862/86**van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(10 juli 1986)**(87/C 82/15)**Betreft: De opleidingen voor tolk in de Lid-Staten*

1. Kan de Commissie meedelen hoeveel officiële tolkenopleidingen er bestaan in elk van de Lid-Staten?

2. Is het de Commissie bekend dat België niet meer dan 2 % buitenlandse leerlingen toelaat tot zijn tolkenscholen in Brussel?
3. Is het de Commissie bekend of tolkenscholen in andere EG-landen eveneens dergelijke beperkende maatregelen hebben ingesteld wat betreft buitenlandse leerlingen?
4. Vindt de Commissie een dergelijke beperking in overeenstemming met de letter en geest van het Verdrag van Rome?
5. Is de Commissie bereid om aan de Belgische autoriteiten te vragen deze beperking op te heffen?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(2 september 1986)

Voor zover de Commissie weet bestaan in de Lid-Statens tolkenopleidingen op universitair niveau in:

België: 9 instellingen;
Denemarken: 2 instellingen;
Duitsland: 3 instellingen;
Frankrijk: 3 instellingen;
Italië: 1 instelling;
Verenigd Koninkrijk: 4 instellingen.

Afgezien van België, beschikt de Commissie niet over gegevens betreffende de toelatingsvoorwaarden van deze tolkenscholen in de Lid-Statens. Ten aanzien van de situatie in België verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 356/86 van de heer Visser ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 299 van 24. 11. 1986, blz. 60.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 876/86

van de heer Gene Fitzgerald (RDE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 82/16)

Betreft: Begrotingsmiddelen voor de bejaarden

Kan de Commissie nauwkeurige gegevens verstrekken over de personen die thans van de Gemeenschap steun ontvangen uit hoofde van de begrotingspost „Acties voor bejaarden, met inbegrip van voorbereiding op het pensioen“ (post 6443)?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(25 augustus 1986)

De begrotingspost 6443 (bejaarden) bestaat sedert 1984 en is voor de volgende acties gebruikt:

1984: 60 000 Ecu

1. Eurolink Age (Mitcham): Studiebijeenkomst in Keulen „Huisvesting en woonmilieu van bejaarden“ (15 000 Ecu)
2. Eurolink Age (Mitcham): Studiebijeenkomst in Dublin „Opleiding voor het leven als bejaarde“ (15 000 Ecu)
3. Eurag (Amsterdam): Congres in Rome „Ons leven in onze tijd“ (5 000 Ecu)
4. Eurolink Age (Mitcham): Studie „Tegemoetkomingen aan bejaarden in de EEG“ (16 890 Ecu)
5. Kuratorium Deutsche Altershilfe: Studie „Gezinsinkomens van bejaarden in de Bondsrepubliek Duitsland“ (8 020 Ecu)

1985: 60 000 Ecu

1. Eurolink Age (Mitcham): Studiebijeenkomst in Luxemburg „Situatie van bejaarde vrouwen“ — bijdrage tot de VN-Conferentie van Nairobi (15 000 Ecu)
2. Institut européen universitaire d'action sociale (Marcinelle): Congres „Vrije tijd en cultuur van bejaarden“ (1 484 Ecu)
3. Scottish Education Community Council: Oprichting van een informatienetwerk door en voor bejaarden (8 500 Ecu)
4. Eurolink Age (Mitcham): Studiebijeenkomst in Straatsburg „Nieuwe technologieën en bejaarden“ (15 154 Ecu)
5. Gezinscentrum (Athene): Vertaling en publicatie van een boek over de integratie van bejaarden en bijzonder jongeren (5 000 Ecu)
6. AMASDALP (Gemeente Marseille): Renovatie van woningen van bejaarden door jonge werklozen en vervroegd gepensioneerden (5 000 Ecu)
7. Eurolink Age (Mitcham): Vertaling van een bulletin over de bejaarden in Europa (9 918 Ecu)

1986:

De begrotingsmoeilijkheden hebben tot dit ogenblik (10. 7. 1986) iedere verbintenis onmogelijk gemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 887/86

van de heer Heinz Vetter, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 82/17)

Betreft: Overtreding van de vennootschapsrichtlijn van de EG

1. Is de Commissie niet ook van mening dat er sprake is van een overtreding van de vierde vennootschapsrichtlijn van de EG wanneer de „Kapitalgesellschaft & Co“ (GmbH & Co, AG & Co) wordt ontheven van de openbaarmakingsplicht voor kapitaalvennootschappen, zoals de Duitse wetgever met ingang van 19 december 1985 (Bundesgesetzblatt I, blz. 2 335 e.v.) heeft gedaan?

2. Is de Commissie niet ook van mening dat er sprake is van een overtreding van de zevende vennootschapsrichtlijn van de EG omdat

- de openbaar te maken concernjaarrekeningen van concerns die onder een individuele ondernemer of een handelsvennootschap ressorteren niet overeenkomstig de bepalingen van de zevende richtlijn worden opgesteld (dit geldt met name voor de voorschriften inzake de waardering, de indeling van de balans en van de winst- en verliesrekening en voor de bijlage),
- concerns die onder een niet-kapitaalvennootschap ressorteren nog steeds overeenkomstig het vroegere nationale recht pas vanaf een aanzienlijk grotere omvang dan in de zevende richtlijn bepaald aan de openbaarmakingsplicht onderworpen zijn,

zoals door de Duitse wetgever met ingang van 19 december 1985 (Bundesgesetzblatt I, blz. 2 355 e.v.) goedgekeurd?

3. Is de Commissie niet ook van mening dat een extensieve toekenning van keuzerechten aan ondernemingen in een Lid-Staat met betrekking tot balancering, waardering, verstrekte gegevens en publiciteit, ondanks het feit dat in de vierde en zevende vennootschapsrichtlijn dergelijke keuzerechten aan de Lid-Staten worden verleend, in strijd is met het doel van deze richtlijnen?

Ziet de Commissie ook het gevaar dat Lid-Staten die strenge, aan het doel van de richtlijn bijzonder goed beantwoordende bepalingen hebben uitgevaardigd, thans door de extensieve toekenning van keuzerechten in andere Lid-Staten zouden kunnen worden genoopt hun bestaande bepalingen te versoepelen en zodoende het gewenste informatiegehalte te verminderen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**
(13 november 1986)

1. De Commissie heeft op 5 mei 1986 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn ⁽¹⁾ tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad over de jaarrekeningen van de kapitaalvennootschappen ⁽²⁾ en de Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad over de geconsolideerde rekeningen ⁽³⁾. Het voorstel betreft de toepassing van de bovengenoemde richtlijnen op bepaalde soorten personenvennootschappen waarvan alle onbeperkt aansprakelijke vennoten in één van de vormen van kapitaalvennootschappen georganiseerd zijn. Naar het oordeel van de Commissie zou het immers strijdig met de geest en de doeleinden van de genoemde richtlijnen zijn als een Lid-Staat werd toegestaan de communautaire voorschriften voor dergelijke vennootschappen niet toe te passen.

2. De Commissie is bezig aan een onderzoek van de Duitse wet van 19 december 1985 op de concern-jaarrekeningen. Volgens de Zevende Richtlijn mogen de Lid-Staten moedermaatschappijen die niet in een of andere kapitaalvennootschap georganiseerd zijn, ontheffen van de verplichting geconsolideerde rekeningen op te stellen. Als een Lid-Staat die verplichting echter aan een individuele ondernemer of een

personenvennootschap oplegt, en één of meer dochtermaatschappijen in een kapitaalvennootschap georganiseerd zijn, moeten de geconsolideerde rekeningen in volledige overeenstemming met alle bepalingen van de Zevende Richtlijn worden opgesteld, gecontroleerd en gepubliceerd.

3. Naar het oordeel van de Commissie is de toepassing van de in de Vierde en de Zevende richtlijn aan de Lid-Staten geboden keuzemogelijkheden op zichzelf niet strijdig met het doel van die communautaire voorschriften. Als een Lid-Staat strengere bepalingen dan die van de genoemde richtlijnen heeft uitgevaardigd en deze een minimaal karakter hebben, is zij vrij die regeling te behouden.

⁽¹⁾ PB nr. C 144 van 11. 6. 1986, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. L 143 van 18. 7. 1983, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 889/86

van mevrouw Mary Banotti (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 82/18)

Betreft: Aantal gevangenen in Lid-Staten

Kan de Commissie mededelen hoeveel personen er per 1 000 inwoners in de volgende Lid-Staten gevangenen zitten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Denemarken, Italië, België en Nederland?

**Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie**

(28 augustus 1986)

De door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte kwestie valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie.

De Commissie beschikt niet over de gevraagde cijfers en heeft over deze kwestie geen nationale statistieken gepubliceerd. Gezien de verschillen in definitie is iedere vergelijking tussen dergelijke cijfers bijzonder moeilijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 896/86

van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 82/19)

Betreft: De status van de Ierse taal in de Gemeenschap

1. Kan de Commissie mededelen welke positie de Ierse taal in de communautaire wetgeving en in de diverse instellingen van de Gemeenschap inneemt?

2. Welke communautaire publikaties en documenten zijn in het Iers beschikbaar?

3. Heeft de Ierse versie van de Verdragen dezelfde legale status als de versies in de andere officiële talen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(14 november 1986)

Artikel 160 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden met betrekking tot de drie nieuwe Lid-Staten in 1973 bepaalt dat de teksten van de Verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, alsmede de Verdragen tot aanvulling of wijziging daarvan in de Deense, Engelse en Ierse taal „op gelijke wijze authentiek zijn als de oorspronkelijke teksten van de Verdragen“. Er zij aan herinnerd dat alleen de Franse tekst van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal de officiële is.

Er bestaat een authentieke versie in de Ierse taal van:

- de Verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie;
- de Overeenkomst (van 1957) betreffende bepaalde Instellingen welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben;
- het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben alsmede het besluit betreffende de voorlopige vestiging van bepaalde Instellingen en van bepaalde diensten der Gemeenschappen (beide van 1965);
- het besluit van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen;
- het Verdrag houdende wijziging van een aantal budgettaire bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben;
- resoluties en verklaringen die zijn vastgelegd in de notulen van de vergadering van de Raad van 22 april 1970;
- Verdrag van 10 juli 1975 houdende wijziging van een aantal bepalingen van het Protocol betreffende de Statuten van de Europese Investeringsbank;
- Verdrag van 10 juli 1975 houdende wijziging van een aantal financiële bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben;
- Akte betreffende de verkiezing van de vertegenwoordigers in de Vergadering door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen; deze akte is een bijlage van het besluit van de Raad van 20 september 1976;

- besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten van 5 april 1977 betreffende de voorlopige vestiging van de Rekenkamer;
- de documenten inzake de toetreding tot de Europese Gemeenschappen van Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk.

Ook bestaat er een officiële versie in de Ierse taal van het reglement voor de procesvoering en het Iers is één van de officiële talen van het Hof (artikel 29 van het reglement voor de procesvoering).

Het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en de Jurisprudentie van het Hof van Justitie worden normaal niet in het Iers gepubliceerd.

Het Iers kan als werktal worden gebruikt tijdens de vergaderingen van het Parlement en bij hoorzittingen van het Hof van Justitie, indien dit tevoren wordt medegedeeld zodat voorzieningen voor het tolken kunnen worden getroffen.

- Bepaalde afleveringen van het „Publikatieblad“ worden in het Iers gepubliceerd omdat het onderwerp ofwel aanvullingen of wijzigingen bevat van de reeds in het Iers bestaande verdragsteksten ofwel voor alle burgers van groot belang is (bijvoorbeeld de gezamenlijke verklaring van de Instellingen inzake de mensenrechten). Een lijst van deze afleveringen wordt rechtstreeks toegezonden aan het geëachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.
- Documentatie voor het grote publiek over de Instellingen van de Gemeenschap en hun beleid. Van tijd tot tijd zijn brochures, films, affiches en stickers vervaardigd, hoofdzakelijk door de Commissie maar ook door het Parlement en het Hof van Justitie. Het Pers- en Voorlichtingsbureau van de Commissie in Dublin publiceert een maandelijkse nieuwsbrief, Eorascail, die een grote oplage heeft en door de lezers gunstig wordt ontvangen, zoals uit de desbetreffende onderzoeken blijkt. Ter vergemakkelijking van de taak van vertalers, ambtenaren en journalisten is een „fraseologische woordenlijst“ van de communautaire terminologie verkrijgbaar en deze wordt van tijd tot tijd bijgewerkt.

De Commissie voegt hieraan toe dat het Pers- en Voorlichtingsbureau te Dublin ook jeugdactiviteiten ondersteunt. Elk jaar wordt een prijs toegekend in het kader van de Slogadh/-Pan-Ierse jeugdwedstrijden. Ook neemt het Bureau deel aan de Pan-Keltische bijeenkomsten die jaarlijks in Co. Kerry worden gehouden. De „Pan-Celtic“ is een muziekfestival met het Iers/Keltisch als taal.

Het Bureau te Dublin behandelt mondelinge en schriftelijke vragen die in het Iers zijn gesteld. Ook zijn waar nodig medewerkers beschikbaar voor interviews in het Iers voor radio en televisie. Het Bureau te Dublin onderhoudt nauwe contacten met Bord na Gaeilge, Gael Linn, het Bureau van de EG voor Minder Wijd Verbreide Talen, dat zijn zetel in Dublin heeft, alsmede met soortgelijke organisaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 946/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 82/20)

Betreft: Radioactieve luchtfilters — Ophaling via huisvuil

De radioactiviteit in de lucht heeft zich na Tsjernobyl geconcentreerd in de luchtfilters in gebouwen.

Zo werd in een universitair labo caesium en jodium in de filters ontdekt.

Volgens het Ministerie van Leefmilieu mogen deze filters echter met het gewone huisvuil meegegeven worden.

Kan de Commissie mij meedelen in hoeverre deze maatregel, die in strijd is met de Belgische wet van 23 februari 1963, in strijd is met de EEG-richtlijnen en welke maatregelen de Commissie dienaangaande zal nemen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(17 november 1986)

De concentraties van radioactief materiaal in luchtfilters ten gevolge van het ongeval te Tsjernobyl zullen in de Gemeenschap sterk hebben gevarieerd naar gelang van de gehalten in de lucht en de wijze waarop de filtersystemen functioneren.

Het feit dat deze activiteit kan worden gemeten betekent niet dat de concentraties noodzakelijkerwijs enig gevaar opleveren, waardoor de Lid-Staten krachtens de basisnormen van de Gemeenschap ⁽¹⁾ genoodzaakt worden restricties op te leggen bij het hanteren en verwijderen van de filters.

Waar sommige Lid-Staten bij wijze van voorzorg in het licht van plaatselijke omstandigheden adviezen voor de korte termijn hebben gegeven, blijkt uit de informatie waarover de Commissie beschikt dat dergelijke voorzorgsmaatregelen niet in de gehele Gemeenschap noodzakelijk zijn geweest. Over het door het geachte Parlementslid genoemde geval is de Commissie niet geïnformeerd en de Lid-Staten zijn ook niet verplicht dergelijke informatie te verstrekken; de Commissie acht het evenwel uiterst onwaarschijnlijk dat er voor de verwijdering van deze besmette filters enige bijzondere maatregelen hadden moeten worden getroffen om aan de eisen van de basisnormen te voldoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980, PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 982/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1986)

(87/C 82/21)

Betreft: Meldingsplicht bij ongelukken in kerncentrales

Het ongeluk in de kerncentrale in Tsjernobyl, en de houding van de Sovjet-autoriteiten heeft duidelijk gemaakt dat er een systeem van meldingsplicht bij ongelukken in kerncentrales moet komen. In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 107/85 vernam ik dat er in de EEG 110 kerncentrales in werking zijn (cijfers van 1985). Dikwijls liggen deze kerncentrales bij de grens van een andere staat, zodat bij een ongeluk de andere staat dan mede de gevolgen van het ongeluk draagt.

Mag ik van de Commissie vernemen:

- Voor welke kerncentrales bestaat er een rampenplan indien er een ongeluk zou gebeuren?
- Voor welke kerncentrales die aan een staatsgrens gelegen zijn (Doel, Tihange, Chooz, Cattenom . . .) bestaat er een rampenplan dat staatsgrensoverschrijdend is?
- Voor welke kerncentrales bestaat er een meldingsplicht (naar de eigen autoriteiten, naar de aangrenzende staten) bij een ongeluk?
- Betreft het hier bilaterale of trilaterale verdragen, informele afspraken of Europese normen?
- Bestaat er een Europese richtlijn die voorziet in meldingsplicht in geval van een ongeluk?

⁽¹⁾ PB nr. C 228 van 9. 9. 1985, blz. 36.

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(15 januari 1987)

1. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 45, lid 4 van Richtlijn 80/836/Euratom tot vaststelling van „de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren“ ⁽¹⁾, zijn de Lid-Staten gehouden de nodige maatregelen en middelen te voorzien ten einde bij eventuele ongevallen te kunnen ingrijpen om de gezondheid van de bevolking te beschermen; deze maatregelen kunnen gezamenlijk met andere Lid-Staten worden getroffen.

2. Voor alle kerncentrales zijn er derhalve rampenplannen, maar de gedetailleerde uitwerking daarvan evenals de specifieke bepalingen voor installaties in de grensgebieden vallen onder de verantwoordelijkheid van de verschillende Lid-Staten.

3. De rampenplannen voorzien noodzakelijkerwijs in een snelle melding van ongevallen aan de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat. Bovendien moet krachtens artikel 45, lid 5, van de richtlijn tot vaststelling van de basisnormen „elk ongeval, indien de omstandigheden zulks vereisen, met de meeste spoed aan de aangrenzende Lid-Staten en aan de Commissie worden gemeld“.

4. In een aantal gevallen worden de modaliteiten voor de uitwisseling van gegevens tussen de Lid-Staten in het kader van bilaterale overeenkomsten vastgesteld. Onlangs is er een rapport van de Commissie gepubliceerd waarin de hoofdzaken van deze overeenkomsten zijn samengevat; een exemplaar hiervan zal aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement worden toegezonden.

5. De richtlijn tot vaststelling van de basisnormen is momenteel de enige vigerende richtlijn waarbij de mededeling van gegevens bij kernongevallen wordt geregeld.

Bovendien zijn de Lid-Staten krachtens de artikelen 35 en 36 van het Euratom-Verdrag gehouden de nodige installaties op te richten om een voortdurende controle uit te oefenen op de radioactiviteit en de Commissie op de hoogte te houden van de gegevens die deze controles opleveren. Ofschoon deze bepalingen niet speciaal werden beoogd voor noodgevallen, heeft de Commissie zich hierop na het ongeval te Tsjernobyl beroepen om gegevens over de besmettingsniveaus in de Lid-Staten te verzamelen. De Commissie verwijst het geachte Parlements lid in dit verband naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 581/86 van de heer Ciccio Messere ⁽²⁾ en nr. 742/86 van mevrouw Dury ⁽³⁾.

6. De ervaring heeft evenwel geleerd dat de bestaande mechanismen niet zijn afgestemd op de consequenties van een zwaar kernongeval. Daarom heeft de Commissie zich in haar kadermededeling aan de Raad over de consequenties van het ongeluk te Tsjernobyl ⁽⁴⁾, verbonden om bij de Raad daartoe een voorstel voor een communautaire verordening in te dienen, evenals een voorstel tot instelling van een verplicht systeem voor het melden van incidenten die zich in de Gemeenschap hebben voorgedaan.

Een ontwerp-voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een intracommunautair systeem voor snelle uitwisseling van informatie wanneer ongewoon hoge radioactiviteitsniveaus worden geconstateerd of bij een kernongeval ⁽⁵⁾ werd reeds aan Raad en Parlement toegezonden in het kader van een mededeling betreffende de toepassing van hoofdstuk 3 „bescherming van de gezondheid“ van het Euratom-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980.

⁽²⁾ PB nr. C 337 van 31. 12. 1986.

⁽³⁾ PB nr. C 60 van 9. 3. 1987, blz. 13.

⁽⁴⁾ Dok. COM(86) 327 def.

⁽⁵⁾ Bijlage bij COM(86) 434 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 998/86
van de heer Michel Debatisse (PPE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 82/22)

Betreft: Franse wetgeving met betrekking tot yoghurt

Is het juist dat de Commissie voornemens is een „met redenen omklede waarschuwing“ tot Frankrijk te richten tegen de Franse wetgeving met betrekking tot yoghurt?

Zou ook Italië, dat dezelfde wetgeving bezit, die overeenkomt met de definitie van de Codex Alimentarius, zijn wetgeving op dit punt moeten wijzigen?

In dat geval zal het voor Italië een terugkeer betekenen naar een ongunstiger situatie, ten nadele van de ontwikkeling van de zuivelproductie in dit land.

De ervaring heeft namelijk reeds bewezen dat alleen de benaming het de consument mogelijk maakt onderscheid te maken tussen een produkt met levende fermenten en het gesteriliseerde produkt met dode fermenten.

Voordat de nieuwe bepalingen waren ingevoerd, overeenkomstig die van de Codex Alimentarius, leidde de verwarring van de consument tot teleurstellingen en bijgevolg tot een lager verbruik.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(18 november 1986)

Het is juist dat de Commissie de inbreukprocedure heeft ingeleid tegen Frankrijk in verband met een klacht van Nederlandse fabrikanten van gepasteuriseerde dranken op basis van yoghurt, vruchtesap en gefermenteerde melk die hun produkten in Frankrijk niet konden verkopen omdat de Franse autoriteiten bezwaren opperden tegen de etikettering van de betrokken produkten, met name het gebruik van een handelsnaam waarin de eerste lettergreep van het woord yoghurt voorkomt. Het produkt vertoont namelijk gelijkenis met een in Frankrijk gefabriceerde melkdrank die daar reeds op de markt is gebracht onder een handelsnaam waarin de eerste lettergreep van het Franse woord yaourt voorkomt.

De Commissie heeft nog geen met redenen omkleed advies uitgebracht en streeft ernaar met de Franse autoriteiten een regeling te treffen die zowel aan de rechtmatige belangen van de consument als aan de eisen inzake het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap beantwoordt.

De Commissie kent de bedoelde definitie in de Codex Alimentarius en is op de hoogte van de analoge wetgeving van bepaalde andere Lid-Staten. Zij zal daarmee uiteraard rekening houden wanneer later een besluit wordt genomen inzake de voorwaarden voor het gebruik van de benaming yoghurt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1021/86
van de heer Victor Arbeloa Mura (S—E)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 82/23)

Betreft: Het niet-ratificeren van de Overeenkomst van de Raad van Europa tegen het terrorisme

Welke landen van de Europese Gemeenschap hebben de Overeenkomst van de Raad van Europa tegen het terrorisme

nog niet geratificeerd en welke redenen worden daarvoor opgegeven?

Antwoord

(5 februari 1987)

Het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme (1977) is door alle twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap ondertekend. Het is nog niet geratificeerd door Frankrijk, Griekenland en Ierland. Frankrijk en Griekenland hebben in de bijeenkomst van ministers van de Raad van Europa op 4/5 november medegedeeld dat zij voornemens zijn spoedig tot ratificeren over te gaan. Ook Ierland heeft verklaard de intentie te hebben het Verdrag in de nabije toekomst te ratificeren. Besluiten over ratificatie behoren tot de competentie van de betrokken Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1038/86

van de heer Jef Ulburghs (NI—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 82/24)

Betreft: Programma van positieve maatregelen betreffende Zuid-Afrika (post 953)

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe zij reageert op het feit dat vele van haar gesprekspartners in het kader van budgetlijn 953 voor positieve maatregelen i.v.m. Zuid-Afrika, sinds de uitroeping van de noodtoestand gevangen zijn genomen;
2. of zij ook overweegt projecten in Namibië in het kader van 953 te financieren;
3. of zij het gevaar onderkent dat het comité van deskundigen belast met de goedkeuring van de projecten, een serieuze achterstand bij de toekenning van fondsen kan veroorzaken, daar dit comité slechts begin juli en daarna begin september vergadert;
4. of zij, gezien de verslechtering van de situatie in Zuid-Afrika en de verklaring van de Europese Top van Den Haag, niet overweegt de fondsen ter beschikking gesteld in het kader van 953, aanzienlijk te verhogen?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(13 november 1986)

1. De uitvoering van de bijstandsmaatregelen van de Gemeenschap in het kader van haar Speciaal Programma ten behoeve van slachtoffers van de apartheid (artikel 953 van de begroting) geschiedt via vier kanalen in Zuid-Afrika, namelijk de South African Council of Churches (SACC), de South African Catholic Bishops' Conference (SACBC), de vakbon-

den en de Kagiso Trust, een niet-kerkelijke organisatie. Deze organisaties werken op hun beurt samen met Europese partner-NGO's bij de uitvoering van tot hun kennis gebrachte projecten. Het gevangen houden van individuele personen heeft dan ook vermoedelijk weinig invloed, gezien de omvang en het uitgebreide werkterrein van de bij deze werking betrokken organisaties. Tegen die gevangennemingen heeft de Commissie evenwel fel geprotesteerd, zoals laatstelijk in de verklaring van de Commissie over de arrestatie en de foltering van de priester Swangalis Mkatshwa, secretaris van de SACBC.

2. De Commissie hoopt dat er in Namibië enkele projecten kunnen worden gefinancierd via de Raad van Kerken in Namibië. Daarbij dient echter te worden vermeld dat de Commissie tot dusverre nog geen aanvragen heeft ontvangen.

3. De raadpleging van deskundigen van de Lid-Staten vertraagt de goedkeuring van projecten door de Commissie niet. Zij hebben een adviserende taak en de ondervinding bewijst de flexibiliteit en de geschiktheid van deze methode van raadpleging, die inhoudt dat de vergaderingen niet volgens een vastgesteld tijdschema worden gehouden, maar naar gelang er projecten voor onderzoek beschikbaar zijn.

In deze context heeft de Commissie op 22 juli een eerste besluit genomen betreffende een eerste reeks projecten voor een totaalbedrag van 4,7 miljoen Ecu. Een tweede reeks is in behandeling.

4. Het is de bedoeling de middelen van artikel 953 van de begroting in 1987 met 50 % te verhogen tot 15 miljoen Ecu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1044/86

van mevrouw Dorothee Piermont (ARC—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 82/25)

Betreft: Betrekkingen van de Europese Gemeenschappen met Nieuw-Caledonië

„Europe“ berichtte in nr. 4329 van 31 mei 1986 dat de Socialistische Fractie de drie Kanakische presidenten van de Nieuwcaledonische regio's noord, midden en eilanden, waar de FLNKS bij de verkiezingen in september 1985 de meerderheid behaalde, wil uitnodigen in september 1986 naar Straatsburg te komen. Onder verwijzing naar het bovengenoemde artikel en gezien het inreisverbod dat tegen mij op 4 maart 1986 door de Franse hoge commissaris in Nieuw-Caledonië werd uitgesproken (toen ik op uitnodiging van juist deze drie presidenten voor een studiereis door de regio's noord, midden en eilanden op de luchthaven Nouméa aankwam) vraag ik de Commissie:

1. Hoe beoordeelt de Commissie in het licht van de verklaring van de afgevaardigden Glinne en Sutra dat het plan-Fabius en de verkiezingen van september „het gebied vrede en rust gebracht“ hebben, het argument dat voor de weigering van het inreisverbod werd aangevoerd: mijn aanwezigheid zou een verstoring van de openbare orde betekenen?

2. Vormt een demonstratie van 30 à 50 mensen, zoals die blijkbaar voor het vliegveld plaatsvond, een „verstoring van de openbare orde“?
3. Hoe denkt de Commissie te reageren op het feit dat een door de presidenten van de drie onafhankelijkheidsgezinde regio's uitgenodigd lid van het Europese Parlement een inreisverbod werd opgelegd, terwijl deze presidenten aan de andere kant met de nodige egerds door een fractie van het Parlement in Straatsburg ontvangen moeten worden?
4. Wat denkt de Commissie met name te ondernemen om ervoor te zorgen dat een dergelijke minachting van de gekozen vertegenwoordigers van het Kanakische volk, door een inreisverbod op te leggen aan gasten die door hen worden uitgenodigd, zich niet herhaalt?
5. Op welke wijze denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de Europese Gemeenschap haar verplichting jegens een via Frankrijk met haar geassocieerd overzees gebiedsdeel, namelijk dit gebied te begeleiden op zijn weg naar de afhankelijkheid, nakomt?
6. Uit welk document van de FLNKS of uit welke toespraak van een van haar leiders blijkt dat onafhankelijkheidsverbondenheid de basis van de FLNKS is, zoals in het genoemde artikel in „Europe“ (wellicht op basis van een verklaring van de afgevaardigden Glinne en Sutra?) wordt beweerd?
7. Tijdens de voor september geplande bijeenkomst zal onder andere gesproken worden over financiële hulp voor de drie genoemde Kanakische regio's in het kader van het regionaal beleid. Hoe beoordeelt de Commissie in het licht van deze aankondiging het antwoord dat ik op mijn vragen nrs. 2831 t/m 2838 heb gekregen, namelijk dat Nieuw-Caledonië als overzees gebiedsdeel geen kredieten uit het Regionaal Fonds ontvangt (kan ontvangen)?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(17 november 1986)**

1 en 2. Volgens de van kracht zijnde voorschriften is de Hoge Commissaris van de Republiek in Nieuw-Caledonië onder meer belast met de handhaving van de orde en de veiligheid van de burgers.

Als zodanig kan hij maatregelen nemen om iedere gebeurtenis die de openbare orde zou kunnen verstoren te verhinderen.

Het spreekt vanzelf dat het standpunt van de bevoegde overheid van het gebied, inhoudend dat de openbare orde door de manifestatie op het vliegveld van Noumea, zou kunnen worden verstoord met de plaatselijke situatie verband houdt en niet door de Commissie kan worden beoordeeld.

3 en 4. Gezien een en ander kan de Commissie geen stappen doen bij een Lid-Staat of bij het Parlement; zij kan het alleen maar betreuren dat de thans in Nieuw-Caledonië heersende omstandigheden werden beschouwd als een obstakel voor het bezoek van het geachte Parlementslid.

5. In de wet nr. 86/844 van 17 juli 1986 is bepaald dat „de belanghebbende bevolking van Nieuw-Caledonië en

onderhorigheden binnen twaalf maanden na de bekendmaking van deze wet zal worden geraadpleegd over de vraag of het gebied onafhankelijk moet worden dan wel van de Franse Republiek deel moet blijven uitmaken met een status op basis van autonomie en regionalisering, waarvan de voornaamste elementen haar vooraf ter kennis zullen worden gebracht“.

Het komt de Commissie niet toe zich te mengen in de procedure voor de raadpleging over de status van een LGO.

6. De „Agence Europe“ is geen publikatie van de Commissie en deze is dus niet verantwoordelijk voor de ideeën welke deze „agence“ oppert; zij is ook niet verplicht na te gaan op welke documenten deze ideeën steunen.

7. De op de schriftelijke vragen nrs. 2831/85 tot en met 2838/85 van het geachte Parlementslid ⁽¹⁾ gegeven antwoorden zijn juist. Het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) is niet van toepassing op de LGO, Nieuw-Caledonië komt daarentegen, zoals de overige LGO, wel in aanmerking voor kredieten van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) op grond van Besluit nr. 86/283/EEG van de Raad van 1 juli 1986 ⁽²⁾ betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de EEG.

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 25. 8. 1986.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 1. 7. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1057/86

van mevrouw Colette Gadioux (S—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 82/26)

Betreft: Uitbreiding van de lijst van probleemgebieden in Duitsland

Kan de Commissie mededelen welke rechtvaardiging zij aanvoert voor de uitbreiding van de lijst van agrarische probleemgebieden in Duitsland van 33 % tot 51 % voor het totale landbouwareaal?

Zal de toestemming die daaruit voor de Duitse regering voortvloeit om Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽¹⁾ van de Raad van 12 maart 1985 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur toe te passen, niet tot gevolg hebben dat de regionale verschillen op Europees niveau toenemen?

Houdt de uitbreiding van deze lijst, waardoor nieuwe Duitse regio's kunnen profiteren van deze extra schadeloosstelling voor „permanente natuurlijke“ belemmeringen, niet een ontduiking in van het algemene verbod vastgelegd in artikel 92 van het EEG-Verdrag?

Wat is de Commissie, in het kader van de bezuinigingen op de begroting en gezien de ernstige moeilijkheden waarvoor de structurele fondsen en in het bijzonder het EFRO zullen komen te staan, van plan te doen om te voorkomen dat de

regio's die volgens het samengestelde indexcijfer daadwerkelijk tot de minst bedeelde regio's horen, het slachtoffer worden van onrechtvaardige besnoeiingen? Welke garanties kan zij met name aan Spanje en Portugal bieden dat de Gemeenschap spoedig in staat zal zijn een beleid te voeren tot verbetering van de structuren dat hun tot voordeel zal strekken?

(¹) PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 november 1986)

Bij de uitbreiding van de lijst van agrarische probleemgebieden in de Bondsrepubliek Duitsland is rekening gehouden met de objectieve situatie in de betrokken gebieden. In de agrarische probleemgebieden in de zin van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 75/268/EEG van de Raad van 28 april 1975 betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden (¹) in de Bondsrepubliek die bij Richtlijn 86/465/EEG van de Raad van 14 juli 1986 (²) in de communautaire lijst zijn opgenomen, hebben de boeren te kampen met permanente natuurlijke belemmeringen voor de landbouw, met name het feit dat de grond er weinig productief is en dat als gevolg daarvan hun inkomen aanzienlijk beneden het gemiddelde ligt. Enigszins schematiserend kan men stellen dat de landbouwgebieden die nu in de lijst zijn opgenomen voor Zuid-Duitsland vooral bestaan uit gemeenten aan de rand of in de uitlopers van bergten en voor Noord-Duitsland vooral uit gemeenten met zand- en podzolgrond. In beide gevallen is de grond ongeschikt voor intensieve teelten en zijn mogelijkheden tot grondverbetering uiterst beperkt.

Gelet op deze situatie, die duidelijk in de statistieken tot uiting komt, kan de Commissie het er niet mee eens zijn dat bij de uitbreiding van de lijst van agrarische probleemgebieden in Duitsland willekeurig is te werk gegaan.

In gebieden die niet voorkomen in de lijst van agrarische probleemgebieden kan de compenserende vergoeding als bedoeld in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 797/85 van de Raad betreffende de verbetering van doeltreffendheid van de landbouwstructuur (³) niet worden toegekend. De compenserende vergoeding is bedoeld om de permanente natuurlijke handicaps te compenseren. De Duitse boeren nu hebben een inkomen dat aanzienlijk beneden het communautaire gemiddelde ligt.

Dat blijkt duidelijk uit de boekhoudresultaten van het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen (ILB). De situatie is des te erger omdat het om een Lid-Staat gaat waar het gemiddelde inkomen als gevolg van het grote economische gewicht van de niet-agrarische sectoren zeer hoog ligt. Volgens de uitkomsten van door de Duitse overheid uitgevoerde enquêtes bedroeg het verschil tussen het landbouwinkomen per arbeidskracht en het vergelijkbare niet-agrarisch inkomen in 1984/1985 voor de akkerbouwbedrijven 30 %, voor de voederbouwbedrijven 48 % en voor de gemengde bedrijven 48 % (⁴). Gezien het grote inkomensverschil tussen de verschillende bedrijfstakken in de Bonds-

republiek Duitsland is de uitbreiding van de agrarische probleemgebieden en als gevolg daarvan de ruimere toekenning van de compenserende vergoeding een geëigend middel om in de probleemgebieden de inkomensachterstand van de landbouwers te verkleinen.

De Gemeenschap en de Lid-Staten streven ernaar de regionale verschillen binnen de Gemeenschap kleiner te maken en kunnen niet werkeloos toezien hoe binnen de Lid-Staten of binnen bepaalde regio's de verschillen tussen de bedrijfstakken groter worden. Daarom heeft de Gemeenschap dikwijls op zeer uiteenlopende beleidsterreinen maatregelen genomen om de aanpassing van weggrijpende sectoren te vergemakkelijken. De Commissie is van oordeel dat de compenserende vergoeding in de landbouwprobleemgebieden uit sociaal-economisch oogpunt zeer efficiënt werkt. Zij vestigt er bovendien de aandacht op dat de compenserende vergoeding een vrijwel neutraal instrument is, dat de productie normaliter niet zal stimuleren, in tegenstelling met een beleid waarbij de garantieprijs zouden worden verhoogd of de investeringen aangemoedigd.

De criteria die bij de toekenning van de compenserende vergoeding in Duitsland worden gehanteerd (welvaarts criterium, degressiviteit, enz.) garanderen overigens dat de financiële middelen worden gebruikt om de bedrijven te helpen die er het meest behoefte aan hebben.

De bedragen die door de Gemeenschap aan compenserende vergoedingen voor de landbouwers in de agrarische probleemgebieden van Duitsland worden besteed, liggen niet bijzonder hoog. Voor de periode van vijf jaar 1986—1990 wordt het betreffende bedrag geraamd op 35,4 miljoen Ecu. De uitbreiding van de agrarische probleemgebieden en de ruimere toekenning van de compenserende vergoeding in Duitsland zullen in geen geval resulteren in een vermindering van de middelen van de structuurfondsen voor de gebieden in de Gemeenschap die volgens het samengestelde indexcijfer het armst zijn.

Wat meer in het bijzonder Spanje en Portugal betreft heeft de Raad op voorstel van de Commissie op 14 juli 1986 twee richtlijnen inzake de lijst van agrarische probleemgebieden vastgesteld (⁵). Daarbij is in Spanje 62 % van de OCG en in Portugal 76 % van de OCG bij probleemgebieden ingedeeld. Voor 80 % van de Spaanse probleemgebieden en voor alle Portugese probleemgebieden geldt een gunstiger regeling inzake het aandeel van de Gemeenschap in de compenserende vergoeding (50 % in plaats van normaliter 25 %).

Bovendien heeft de Raad op 20 december 1985 voor Portugal Verordening (EEG) nr. 3828/85 vastgesteld waarbij een specifiek programma met een looptijd van tien jaar voor de ontwikkeling van de Portugese landbouw (⁶) is ingesteld en een bedrag van 700 miljoen Ecu uit het EOGFL ter beschikking is gesteld; dit programma omvat een zeer ruim geheel van maatregelen om de landbouwstructuur in Portugal te verbeteren.

(¹) PB nr. L 128 van 19. 5. 1975, blz. 1.

(²) PB nr. L 273 van 24. 9. 1986.

(³) PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

(⁴) Bron: Agrarbericht 1986 der Bundesregierung.

(⁵) Spanje: Richtlijn 86/466/EEG, PB nr. L 273 van 24. 9. 1986. Portugal: Richtlijn 86/467/EEG, PB nr. L 273 van 24. 9. 1986.

(⁶) PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1058/86
van mevrouw Colette Gadioux (S—F)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (31 juli 1986)
 (87/C 82/27)

Betreft: Uitbreiding van de lijst van probleemgebieden in Duitsland

Kan de Raad mededelen welke rechtvaardiging hij aanvoert voor de uitbreiding van de lijst van agrarische probleemgebieden in Duitsland van 33 % tot 51 % voor het totale landbouwareaal?

Zal de toestemming die daaruit voor de Duitse regering voortvloeit om Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽¹⁾ van de Raad van 12 maart 1985 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur toe te passen, niet tot gevolg hebben dat de regionale verschillen op Europees niveau toenemen?

Houdt de uitbreiding van deze lijst, waardoor nieuwe Duitse regio's kunnen profiteren van deze extra schadeloosstelling voor „permanente natuurlijke“ belemmeringen, niet een ontduiking in van het algemene verbod vastgelegd in artikel 92 van het EEG-Verdrag?

Wat is de Raad, in het kader van de bezuinigingen op de begroting en gezien de ernstige moeilijkheden waarvoor de structurele fondsen en in het bijzonder het EFRO zullen komen te staan, van plan te doen om te voorkomen dat de regio's die volgens het samengestelde indexcijfer daadwerkelijk tot de minst bedeelde regio's horen, het slachtoffer worden van onrechtvaardige besnoeiingen? Welke garanties kan hij met name aan Spanje en Portugal bieden dat de Gemeenschap spoedig in staat zal zijn een beleid te voeren tot verbetering van de structuren dat hun tot voordeel zal strekken?

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

Antwoord
 (10 februari 1987)

1. Sinds 1975 heeft de Raad in de lijsten van probleemgebieden verscheidene malen wijzigingen aangebracht op basis van voorstellen van de Commissie. Deze had vooraf de technische en economische gegrondheid van de verzoeken van de Lid-Staten geverifieerd, waarbij zij rekening hield enerzijds met de noodzaak om deze lijsten aan te passen aan de sociaal-economische ontwikkeling van de betrokken regio's en anderzijds met de in de basisverordening aangebrachte wijzigingen, zoals het nieuwe lid 5 van artikel 3 van Richtlijn 75/268, dat in het kader van Verordening (EEG) nr. 797/85 werd opgenomen.

2. Op voorstel van de Commissie heeft de Raad op 14 juli 1986 een nieuwe lijst van agrarische probleemgebieden van

de Bondsrepubliek Duitsland goedgekeurd. De hierbij in aanmerking genomen nieuwe criteria hebben ertoe geleid dat de op Duits grondgebied als probleemgebieden aangemerkte zones met meer dan 2 miljoen hectare zijn uitgebreid.

3. In het kader van de huidige budgettaire mogelijkheden worden de beschikbare kredieten via de begrotingsprocedure over de diverse structuurfondsen verdeeld en in dit verband wordt rekening gehouden met de noodzaak de structuren in Spanje en Portugal te verbeteren; voorts heeft de Raad kort vóór de uitbreiding in december 1985, door middel van Verordening (EEG) nr. 3769/85 het vijfjaarlijkse financiële kader van de totale financiële bijstand die voor de periode 1985/89 ten laste van het EOGFL/Oriëntatie kan worden gebracht, aangepast, hetgeen neerkwam op een verhoging van 5 250 miljoen Ecu tot 6 350 miljoen Ecu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1084/86
van de heer Hemmo Muntingh (S—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (2 september 1986)
 (87/C 82/28)

Betreft: Toegang van het Parlement tot de databank-ASMODEE van de Commissie

Volgens het antwoord van de Commissie d.d. 16 juni 1986 op vraag nr. 20/86 ⁽¹⁾ zouden behalve de Commissie ook de overige instellingen sedert 23 mei 1986 toegang hebben tot sector 7 van het CELEX-systeem, zulks bij wijze van proef en bovendien nog niet volledig, wegens de aan de gang zijnde herziening om de niet-vertrouwelijke gegevens vast te stellen.

Ik heb meteen een operator van het Secretariaat-generaal verzocht de proef op de som te nemen en de maatregelen op te vragen die de Lid-Staten hebben genomen ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van 24 juni 1982 inzake risico's van zware ongevallen (Seveso-richtlijn). De Lid-Staten dienden uiterlijk op 8 januari 1984 de nodige maatregelen te nemen om zich aan de richtlijn te conformeren en dienden de Commissie onmiddellijk hiervan in kennis te stellen. Bij navraag liet men op 1 juli 1986 van de zijde van het CELEX-systeem weten dat de operator niet bevoegd genoeg was. Er werd geen enkele informatie verstrekt. Op welke datum is de Commissie voornemens het Parlement werkelijk onbeperkt toegang te verlenen tot informatie met een mogelijk openbaar karakter?

Welke criteria hanteert de Commissie om te bepalen dat in de ASMODEE-databank opgenomen gegevens een vertrouwelijk karakter hebben?

Is de Commissie van mening dat maatregelen die de Lid-Staten officieel hebben genomen, hebben bekendgemaakt en aan de Commissie hebben medegedeeld, vertrouwelijke informatie worden zodra deze gegevens in een enkele databank zijn opgeslagen, wat het toch mogelijk maakt na te gaan of de Lid-Staten de communautaire voorschriften naleven?

⁽¹⁾ PB nr. C 299 van 24. 11. 1986, blz. 42.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(1 december 1986)

De Commissie bevestigt het geachte Parlementslid dat sector 7 van CELEX, die bestemd is voor de maatregelen van de Lid-Staten voor de uitvoering van de communautaire richtlijnen, sedert 23 mei 1986 bij wijze van proef voor de overige Instellingen toegankelijk is. De referenties van deze maatregelen, die door de Lid-Staten worden gepubliceerd en aan de Commissie medegedeeld, hebben geen vertrouwelijk karakter.

De door het geachte Parlementslid genoemde raadplegingsmoeilijkheden kunnen slechts het gevolg zijn van een slechte toepassing van de ondervragingsprocedure van het CELEX-systeem, dat thans toegankelijk is voor alle ambtenaren van het Parlement die daartoe zijn gemachtigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1103/86

van de heer James Elles (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 82/29)

Betreft: Transmigratieprogramma in Indonesië

1. Is de Commissie zich bewust van de onvervangbaarheid van de tropische regenwouden in de ontwikkelingslanden? Steunt zij de instandhouding daarvan?
2. Zo ja, waarom verleent de Commissie dan financiële steun aan het transmigratieprogramma in Indonesië dat verantwoordelijk is voor de totale vernietiging van meer dan 600 000 ha tropisch regenwoud, alsmede voor de vervreemding van hun land van herkomst van duizenden in stamverband levende mensen?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(18 december 1986)

1. De noodzaak van bescherming en instandhouding van de tropische regenwouden in ontwikkelingslanden wordt door de Commissie ingezien en komt in verschillende beleidsverklaringen, met name in de Derde Overeenkomst van Lomé en de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europese Parlement ⁽¹⁾ — behoud van natuurlijke hulpbronnen — strijd tegen de woestijnvorming in Afrika — aan de orde.

In artikel 39 van de Derde Overeenkomst van Lomé wordt bepaald:

„De beide partijen erkennen dat onder meer het tot staan brengen van de aantasting van bodem- en bosbestand, het herstel van het ecologisch evenwicht, de bescherming van de natuurlijke hulpbronnen en de rationele exploitatie daarvan fundamentele doeleinden zijn die de betrokken ACS-staten met steun van de Gemeenschap trachten te verwezenlijken . . .“.

In het kader van de mededeling van de Commissie wordt het aanleggen van reserves als een prioritaire actie gezien voor tropische regenwouden met een lage bevolkingsdichtheid die evenwel sterk onder druk staan van omwonende bevolkingsgroepen . . .

Op de instandhouding van de tropische regenwouden wordt eveneens aangedrongen in het in voorbereiding zijnde vierde actieprogramma inzake het milieu van de Commissie.

De Commissie is voornemens om in het kader van de Derde Overeenkomst van Lomé aanzienlijke steun te verlenen op dit gebied. Voor deze steun moeten vanzelfsprekend passende verzoeken om bijstand door de ACS-landen worden ingediend. Voorbeelden van belangrijke momenteel in behandeling zijnde projecten zijn het Regionale Programma voor de verbetering van tropische hardhoutwouden in west- en centraal Afrika en het onderdeel herstel van het natuurlijk bosbeheer van het Oegandese brandhout/bosbouw-project.

De Commissie is overtuigd van de onvervangbaarheid van de tropische regenwouden niet alleen omdat zij een reservoir vormen van alle mogelijke hernieuwbare natuurlijke hulpbronnen voor de lokale bevolkingen, maar ook omdat zij een belangrijke factor zijn voor de instandhouding van het milieuevenwicht en een uitgestrekt genetisch reservaat vormen dat voor de toekomstige generaties moet worden bewaard.

2. De Europese Gemeenschap nam in het verleden slechts aan één transmigratieproject deel, het met de Aziatische Ontwikkelingsbank gefinancierde transmigratie- en gebiedsontwikkelingsproject voor Z.O. Sulawesi in Indonesië, waarvoor zij in 1977/1978 een subsidie van 5 miljoen Ecu verstrekke.

Dit project werd te zamen met de Islamitische Ontwikkelingsbank en de Aziatische Ontwikkelingsbank, die verantwoordelijk was voor de tenuitvoerlegging, gefinancierd.

Het geselecteerde projectgebied was voorheen bebouwd geweest en bestond niet overwegend uit bos. Het oogmerk van het project was het verlaten land opnieuw in cultuur te brengen en bevloeiing te installeren voor voedselproductie — en tegelijkertijd te zorgen voor opvoering van de produktiviteit en verbeterde grondstoffen — zowel ten behoeve van de lokale bevolking als van de transmigrerende boeren.

Wegens zijn afgelegen situatie deden zich bij de uitvoering van het project vertragingen voor; het verdient evenwel aandacht omdat een groot deel van de projectactiviteiten was gericht op verbetering van de landbouwmogelijkheden van zowel de lokale bevolking als de transmigrerende boeren; ongeveer 5 200 lokale gezinnen en 3 250 transmigrerende gezinnen waren hierbij betrokken.

Inmiddels heeft de Commissie ingezien dat het voor een betrekkelijk bescheiden donor een grote uitdaging betekent om betrokken te raken bij een complex en moeilijk transmigratieprogramma en dat dit beter kan worden overgelaten aan belangrijke donoren met voldoende invloed om te zorgen voor verbeteringen in het algehele overheidsbeleid.

De Commissie heeft dan ook sinds 1978 niet meer overwogen transmigratieprojecten te financieren en is niet voornemens zulks in de nabije toekomst nog te doen.

(¹) Doc. COM(86) 16 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1124/86

van de leden Karl von Wogau (PPE—D), Fernand Herman (PPE—B), Philipp von Bismarck (PPE—D), Efthimios Christodoulou (PPE—GR), Raphaël Chanterie (PPE—B), Erik Blumenfeld (PPE—D), Elise Boot (PPE—NL) en Egon Klepsch (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 82/30)

Betreft: Intracommunautair betalingsverkeer

Betalingen binnen de Europese Gemeenschap zijn in vergelijking met betalingen binnen de Lid-Staten gecompliceerder, tijdrovender, onevenredig duurder en gaan met veel administratieve rompslomp gepaard.

De burger weet als regel bij verstrekking van een betalingsopdracht in het intracommunautaire betalingsverkeer niet welke kosten, provisies en commissies hem uiteindelijk in rekening worden gebracht; daar komt bij dat ook de omrekeningskoersen onzekerheden bevatten.

Ter verbetering van deze situatie is van de zijde van de Eurocheque-organisatie voorgesteld in een op te richten Europese maatschappij voor het betalingsverkeer een betalingssysteem op te zetten dat gebaseerd is op de elementen Eurocheque, Eurochequekaart en een Europese kredietkaart.

Kan de Commissie mededelen

- wat zij van deze initiatieven vindt en of zij deze initiatieven wil stimuleren,
- hoe zij de voor de burger en het bedrijfsleven in Europa tot nu toe zeer ondoorzichtige condities en kosten-, commissie- en provisieafspraken in het intracommunautaire betalingsverkeer in de sfeer van de kredietinstellingen doorzichtiger wil maken, opdat concurrentie in de ware zin van het woord kan ontstaan, en
- of zij ook krachtens de haar in de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag toegekende verantwoordelijkheid ook onderzoek doet naar de overeenkomsten die tussen banken bestaan over intracommunautaire transacties.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(15 januari 1987)

De Commissie volgt de door vertegenwoordigers van de Eurocheque Working Group en van Eurocard International gevoerde besprekingen over de eventuele oprichting van een

Europese Payment Systems Company met veel belangstelling, vooral daar het hier schijnt te gaan om een initiatief waarbij andere systemen zich kunnen aansluiten. Met het oog op een Europese interne markt en het „Europa van de burgers“ verwelkomt de Commissie elke poging om te komen tot een algemeen, eenvoudig en relatief goedkoop betalingssysteem op Europees vlak. Zij onderzoekt thans op welke wijze een dergelijk streven (bijvoorbeeld naar verenigbaarheid van de instrumenten, die in het bijzonder een zekere standaardisering veronderstelt, wederkerigheid van de systemen en de totstandbrenging van aangepaste netwerken) kan worden ondersteund.

De kostenafspraken welke de kredietinstellingen in het kader van het internationale betalingsverkeer hebben gemaakt worden momenteel door de Commissie getoetst aan de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag met het doel op korte termijn beschikkingen te kunnen geven. In deze afspraken wordt overigens geen systematisch onderscheid gemaakt tussen transacties met andere EG-landen en die met derde landen.

Wat het optreden van de Commissie betreft in verband met de ondoorzichtigheid van bestaande kostenregelingen mogen de geachte Parlementsleden worden verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 462/86 (¹).

(¹) PB nr. C 60 van 9. 3. 1987, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1139/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 82/31)

Betreft: Prijs van elektriciteit en gas

Een door het Belgische Comité van Toezicht inzake gas en elektriciteit uitgevoerd onderzoek lijkt te bevestigen dat de bedrijven en huishoudens in vergelijking met de buurlanden inderdaad een hoger bedrag betalen voor gas en elektriciteit.

Kan de Commissie

- a) dit bevestigen?
- b) mededelen welke maatregelen zij heeft genomen of gaat nemen om de kwalijke gevolgen van een nationaal monopolie bij de produktie en distributie van gas en elektriciteit te ondervangen?
- c) uiteenzetten hoe haar beleid inzake gas- en elektriciteitsprijzen er in grote lijnen uitziet?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**

(5 november 1986)

De Raad heeft de algemene beginselen van de prijsvorming voor energie in verscheidene resoluties en conclusies vastgelegd en meer concrete aanbevelingen gedaan wat de tarieven voor elektriciteit (¹) en gas (²) betreft.

Deze algemene beginselen vereisen in het bijzonder een realistische prijsbepaling op grond van uit een oogpunt van kosten en marktfactoren gezonde economische overwegingen.

De prijzen van elektriciteit moeten met name de kosten voor de verschillende categorieën verbruikers weerspiegelen en een rationeel energieverbruik bevorderen; zij mogen niet kunstmatig laag worden gehouden om redenen die geen verband houden met de energievoorziening en dienen zo doorzichtig mogelijk te zijn.

De prijzen van gas moeten aan de volgende beginselen beantwoorden: dekking van de kosten voor de verschillende soorten verbruikers, concurrentievermogen door een juiste verhouding tot de prijzen van andere energiedragers, gelijke behandeling van vergelijkbare leveringen en doorzichtigheid.

De Commissie ziet erop toe dat deze beginselen in de praktijk worden toegepast en geeft onder andere een Bulletin van de Energieprijzen uit (FR en EN), waarvan een exemplaar (nr. 1/1986) afzonderlijk aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement wordt toegezonden. Uit dit bulletin blijkt dat de prijzen, exclusief belastingen, van elektriciteit en gas voor de verschillende categorieën particuliere en industriële verbruikers in België over het algemeen op het gemiddelde niveau liggen van de in de vier buurlanden (Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Luxemburg en Nederland) betaalde prijzen; slechts in enkele gevallen behoren de Belgische prijzen tot de hoogste. Bij een vergelijking van alle landen van de Gemeenschap is de relatieve positie van de Belgische consument nog gunstiger.

Voor zover de Belgische consumenten meer betalen dan de verbruikers in de buurlanden is dat, volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, niet het gevolg van de toepassing in België van tariefssystemen welke niet in overeenstemming zijn met de voornoemde communautaire beginselen.

Zoals in de andere Lid-Statens bestaan er in België nationale, regionale of gemeentelijke monopolies voor het transport en de distributie van elektriciteit en gas. Elk vermoeden van misbruik van een machtspositie zal door de Commissie overeenkomstig de regels betreffende de mededinging van het EEG-Verdrag, vooral die van artikel 86, worden behandeld.

(¹) PB nr. L 337 van 24. 11. 1981.

(²) PB nr. L 123 van 11. 5. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1143/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 82/32)

Betreft: Uitvoering van de verordening betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwsector

1. Heeft de Commissie bepaalde maatregelen voorgesteld als bedoeld in artikel 3, lid 2, alsmede in artikel 18, lid 2, van

Verordening (EEG) nr. 797/85 (¹)? Hoe ziet haar werkplanning er op dit punt uit?

2. Heeft de Commissie reeds bepaalde maatregelen gefinancierd of financieringsverzoeken ontvangen, als bedoeld in artikel 22 van Verordening (EEG) nr. 797/85? Zo ja, welke precies?

(¹) PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

Antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie

(19 november 1986)

1. De Commissie heeft geen maatregelen als bedoeld in artikel 3, lid 2, voorgesteld.

Op voorstel van de Commissie heeft de Raad op 6 mei 1986 drie verordeningen vastgesteld met specifieke regionale maatregelen die overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 797/85 kunnen worden uitgevoerd om de gehele landbouw in gebieden met structurele handicaps of een gebrekkige infrastructuur te bevorderen:

- Verordening (EEG) nr. 1400/86 van de Raad tot instelling van een gemeenschappelijke actie tot stimulering van de landbouw door verbetering van de op vleesrassen gerichte rundveehouderij in sommige probleemgebieden van Frankrijk (¹);
- Verordening (EEG) nr. 1401/86 van de Raad tot instelling van een gemeenschappelijke actie tot stimulering van de landbouw in bepaalde probleemgebieden van Noord-Italië (²);
- Verordening (EEG) nr. 1402/86 van de Raad tot instelling van een gemeenschappelijke actie tot stimulering van de landbouw op de eilanden vóór de Schotse noord- en westkust, met uitzondering van de Western Isles (Outer Hebrides) (³).

De uitgaven voor deze drie maatregelen worden geraamd op 150 miljoen Ecu.

De Commissie is bereid andere voorstellen te bestuderen.

2. De Commissie heeft nog geen maatregelen ter uitvoering van artikel 22 van Verordening (EEG) nr. 797/85 gefinancierd. Zij heeft daarentegen wel een besluit genomen inzake de financiering van een studie voor de evaluatie van de factoren die van invloed zijn op de landbouwstructuur in de Gemeenschap en die de doeltreffendheid van het gemeenschappelijk landbouwstructuurbeleid op regionaal vlak en bedrijfsniveau kunnen vergroten.

(¹) PB nr. L 128 van 14. 5. 1986, blz. 1.

(²) PB nr. L 128 van 14. 5. 1986, blz. 5.

(³) PB nr. L 128 van 14. 5. 1986, blz. 9.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1174/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 82/33)

Betreft: Noodplannen

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen met het oog op de coördinatie van de noodplannen van de verschil-

lende bestuursniveaus die verantwoordelijk zijn voor de veiligheid van de omwonenden bij de Europese kerncentrales?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(27 oktober 1986)

Overeenkomstig artikel 45 van de richtlijn tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽¹⁾ is het aan de Lid-Staten om dergelijke plannen op te stellen. In een aantal gevallen wordt een en ander tot op zekere hoogte gecoördineerd in het kader van bilaterale overeenkomsten tussen Lid-Staten die tot stand zijn gekomen met het oog op de potentiële grensoverschrijdende effecten van kernongevallen.

Bij haar desbetreffende activiteiten heeft de Commissie vooral aandacht besteed aan de volgende aspecten die de coördinatie ten goede moeten komen, namelijk:

- a) in 1982 is heeft de Groep van Deskundigen die uit hoofde van artikel 31 van het Euratom-Verdrag is ingesteld, een rapport gepubliceerd onder de titel „Radiological protection criteria for controlling doses to the public in the event of accidental releases of radioactive material“; dit rapport wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement toegezonden. Het handelt over noodmaatregelen zoals het evacueren en in veiligheid brengen van de bevolking en het distribueren van jodiumtabletten in een vroeg stadium na het ongeval;
- b) in 1986 is het rapport „Aims and practices of transfrontier emergency planning within the EC countries in case of an accident in a nuclear installation“ verschenen dat is opgesteld door een ad hoc Groep van Deskundigen; ook dit rapport wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement toegezonden. In het rapport worden de bestaande bilaterale overeenkomsten bezien en wordt aandacht besteed aan de acties waarin dergelijke overeenkomsten moeten voorzien;
- c) de in artikel 31 bedoelde Groep van Deskundigen is belast met de vaststelling van tolerantieniveaus voor besmette levensmiddelen en zal, naar wordt verwacht, nog vóór het jaareinde zijn verslag klaar hebben;
- d) in haar kadermededeling inzake de gevolgen van het ongeluk in Tsjernobyl ⁽²⁾ geeft de Commissie het voorname te kennen om over een en ander overleg te plegen en nog vóór het eind van het jaar met een voorstel te komen voor een communautair systeem voor wederzijdse bijstand in noodsituaties. Dit overleg vindt weldra plaats.

⁽¹⁾ Richtlijn 80/836/Euratom; PB nr. L 246 van 17. 9. 1980.

⁽²⁾ Dok. COM(86) 327 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1192/86
van de heer Stephen Hughes (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 82/34)

Betreft: Financiële steun voor het toerisme in het kiesdistrict Durham en Blaydon

Kan de Commissie gedetailleerde inlichtingen verstrekken over de programma's op het gebied van het toerisme in het kiesdistrict Durham en Blaydon waarvoor financiële steun is verleend uit het Europese Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, het Sociaal Fonds of het Fonds voor Regionale Ontwikkeling, alsmede over de daarmee gemoeide bedragen? Kan zij voorts mededelen of in het kiesdistrict Durham en Blaydon van andere voor het toerisme bestaande financiële instrumenten van de Gemeenschap gebruik is gemaakt, en zo ja, kan zij daarover, zoals hierboven verzocht, gedetailleerde inlichtingen verstrekken?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(16 januari 1987)

Het kiesdistrict Durham en Blaydon heeft hoofdzakelijk geprofiteerd van vijf EFRO-cofinancieringen voor culturele infrastructuur (museum, stad Durham, enz.). In totaal was met deze steunmaatregelen, waarvan de eerste in 1981 is vastgesteld, een bedrag van 700 000 pond gemoeid.

Het district kreeg daarentegen geen subsidie uit de middelen die het EOGFL, afdeling Oriëntatie, voor steun aan het plattelandstoerisme beschikbaar stelt.

Met betrekking tot het Sociaal Fonds zij erop gewezen dat het toerisme als zodanig niet door dit Fonds wordt gefinancierd, in zoverre dat deze sector niet in de voorschriften en beleidslijnen voor het beheer van dit Fonds wordt genoemd. Dit Fonds steunt bij voorrang een groot aantal verschillende soorten beroepsopleiding, waarvan sommige toegang geven tot beroepen in de toeristische sector (bijvoorbeeld verkoop, marketing, beheer, public relations en horeca) en andere beroepssectoren. Een extra moeilijkheid is dat de aanvragen, die een groot aantal uiteenlopende terreinen bestrijken, gegroepeerd worden, waardoor de steun niet naar afzonderlijke opleidingsprogramma kan worden uitgesplitst. Daardoor is het onmogelijk een apart programma in de sector toerisme aan te geven.

Waar het EIB-leningen en in dit geval globale leningen betreft, beschikken wij niet over een opsplitsing van de uiteindelijke steunontvangers, waaruit zou kunnen worden afgeleid welke begunstigden in het betrokken kiesdistrict tot de toeristische sector behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1197/86van de heer **Arturo Escuder Croft (ED—E)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(2 september 1986)

(87/C 82/35)

Betreft: Toezicht op nationale steunverlening

De Europese Gemeenschap tracht door middel van haar regionaal beleid een harmonische en evenwichtige ontwikkeling van de verschillende regio's in de Gemeenschap te bereiken. De door haar verleende steun gaat echter dikwijls op in de programma's en begrotingen van elk der Lid-Statens.

Kan de Commissie mededelen in hoeverre de door haar beoogde controle op de nationale steunmaatregelen voor regionale ontwikkeling wordt verwezenlijkt?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(5 december 1986)

De Commissie veronderstelt dat het geachte Parlementslid in de eerste plaats doelt op de complementariteit van de communautaire steunmaatregelen ten opzichte van die van de Lid-Statens, met name op het gebied van het regionale beleid. Dit vraagstuk is uitvoerig behandeld in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2092/84 van de heer Vandemeulebroucke⁽¹⁾. De Commissie moge het geachte Parlementslid hiernaar verwijzen.

Overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag controleert de Commissie of de nationale steunmaatregelen voor regionale doeleinden, verenigbaar zijn met de Gemeenschappelijke Markt.

Ingeval van kennisgeving van een algemene steunregeling die een regionaal doel beoogt, of van een concreet geval van steunverlening onderzoekt de Commissie de zones die voor deze steun in aanmerking kunnen komen alsmede de beoogde intensiteit van de steun. Ten einde haar standpunt ten deze te bepalen verricht zij een sociaal-economisch onderzoek van de betrokken zones in hun nationale en communautaire context.

De voornaamste indicatoren die bij de sociaal-economische studie worden gebruikt zijn het bruto binnenlands produkt per hoofd van de bevolking en het werkloosheidspercentage. Ten aanzien van deze twee variabelen zijn grenzen vastgesteld voor de discrepanties ten opzichte van het nationale gemiddelde, zodat, wanneer het BBP per hoofd van de bevolking lager of het werkloosheidspercentage hoger is dan een bepaalde drempel, de zone wordt beschouwd als in aanmerking komende voor de in artikel 92, lid 3, sub c) bedoelde ontheffing van het steunverbod. Behalve bovengenoemde variabelen wordt elke andere indicator die in een bepaald geval van betekenis is, gebruikt.

De Commissie heeft vastgesteld dat het geografische niveau voor het nemen van besluiten ten deze gewoonlijk dat van de NUTS is — nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek — d.w.z. niveau III dat in Spanje gelijk staat met provincies.

Zoals voorzien in haar werkprogramma voor 1986 is de Commissie momenteel bezig het beleid ter controle van de nationale steunmaatregelen voor regionale doeleinden aan een grondig onderzoek te onderwerpen.

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 26. 8. 1985, blz. 10.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1251/86**van de heer **Ernest Mühlen (PPE—L)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(2 september 1986)

(87/C 82/36)

Betreft: Indirecte subsidie aan de automobiellndustrie in de Europese Gemeenschap

1. Is de Commissie niet van mening dat het overnemen van de exploitatieverliezen van automobielfabrieken, zoals dat momenteel het geval is in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Italië, een verkapt vorm van subsidie is aan de automobiellndustrie en dientengevolge in strijd is met de regels van de gemeenschappelijke markt voor zover sommige modellen opzettelijk onder de kostprijs worden verkocht?

2. Wat is de Commissie voornemens te doen om te voorkomen dat de genationaliseerde automobiellndustrieën de concurrentieregels ontduiken door modellen onder de kostprijs te verkopen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(14 november 1986)

1. Door haar beschikking van 17 september 1984, die voorwerp vormde van een mededeling aan de Lid-Statens, heeft de Commissie nader vastgelegd onder welke voorwaarden de stipte naleving van de regels inzake overheidssteun geldt voor het ingrijpen van de overheden in de vorm van deelnemingen in het kapitaal van ondernemingen. Volgens deze beschikking gaat het om steunmaatregelen van de staat vallende onder artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag wanneer er sprake is van een verschaffing van nieuw kapitaal aan ondernemingen en deze verschaffing plaatsvindt onder voorwaarden die niet aanvaardbaar zouden zijn voor een particuliere ondernemer die optreedt onder de normale omstandigheden van een markteconomie. De Commissie heeft in de evenbedoelde mededeling duidelijk gemaakt welke de concrete omstandigheden zijn onder welke de verschaffing van kapitaal door de overheid moet worden beschouwd als een steunmaatregel van de staat. Zulks is het geval wanneer er sprake is van een verschaffing van kapitaal door de staat aan een overheidsonderneming ter compensatie van bedrijfsverliezen voortvloeiende uit een praktijk die daarin bestaat dat bepaalde produkten worden verkocht tegen een prijs die lager is dan de kostprijs. Er moet echter wel op worden gewezen dat niet alle steunmaatregelen van de staat onverenigbaar zijn met de Gemeenschappelijke Markt. De leden 2 en 3 van artikel 92 van het EEG-Verdrag omschrijven de steunmaatregelen die verenigbaar zijn of als verenigbaar mogen worden beschouwd met de Gemeenschappelijke Markt.

De Commissie heeft in 1986 bij twee gelegenheden de in artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het EEG-Verdrag

voorziene procedure ingezet met betrekking tot de toewijzingen van kapitaal door de Franse regering aan een automobiellonderneming die zich in een situatie van grote verliezen en schulden bevond. Zij zal niet aarzelen dezelfde stappen te ondernemen als zich soortgelijke gevallen voordoen in de automobielsector van welke Lid-Staat dan ook.

2. Het is denkbaar dat een onderneming die over een belangrijk deel van de markt in een aanzienlijk deel van de Gemeenschappelijke Markt beschikt dank zij steunmaatregelen van de staat een verkoopbeleid uitvoert gekenmerkt door verkoop onder de kostprijs en bewust bedoeld om de concurrenten voor een bepaald gamma van automobielen uit de markt te verdrijven. In een dergelijk geval zou het ook mogelijk zijn artikel 86 van het Verdrag toe te passen, dat misbruik van een machtspositie verbiedt. De voor een desbetreffende constatering gestelde wettelijke vereisten zijn evenwel betrekkelijk streng. Het is dikwijls moeilijk een onderscheid te maken tussen abnormaal lage prijzen en lage prijzen die nog binnen de termen van een rechtmatige concurrentie vallen. Het feit dat een onderneming die een agressief prijsbeleid uitvoert de prijzenoorlog voortzet gedurende een lange periode zonder zich om de verliezen te bekommeren zal als indicator worden gebruikt en zulks a fortiori als de gebezigde middelen voorkomen uit subsidies, d.w.z. uit de financiële macht van de Staat.

De toepassing van artikel 86 in deze gevallen vereist hoe dan ook uitgebreid onderzoek van het geheel van de kostenstructuren van de betrokken ondernemingen. Geen enkele procedure van deze aard bevindt zich op het ogenblik in staat van uitvoering.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1258/86

van de heer George Patterson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 82/37)

Betreft: Toepassing van het Witboek van de interne markt

In haar eerste verslag aan het Parlement en de Raad over de toepassing van het Witboek over de interne markt verklaart de Commissie dat het nog steeds wacht op het advies van het Parlement inzake zeventien voorstellen. Op de lijst die de Commissie hiervan ter beschikking heeft gesteld, staat onder andere de veiligheid van speelgoed.

Kan de Commissie bevestigen dat deze ontwerp-richtlijn (COM(83) 323) thans moet worden ingetrokken en vervangen door een andere ontwerp-richtlijn overeenkomstig de „nieuwe aanpak“ van normen?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(17 december 1986)

De Commissie kan het geachte Parlementslid bevestigen dat zij de in 1983 ingediende voorstellen voor richtlijnen betreffende de veiligheid van speelgoed wenst in te trekken.

Op 10 oktober 1986 heeft zij namelijk een nieuw voorstel voor een richtlijn⁽¹⁾ aangenomen dat duidelijker op de nieuwe aanpak inzake normalisatie is afgestemd. In dit nieuwe voorstel worden essentiële veiligheidseisen voor speelgoed gesteld en wordt verder verwezen naar geharmoniseerde normen voor de technische specificaties en de testmethoden ten aanzien van de mechanische en fysische aspecten, de brandbaarheid, de chemische eigenschappen en de elektrische veiligheid.

⁽¹⁾ COM(86) 541 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1318/86

van de leden Vincenzo Bettiza (LDR—I), Michel Toussaint (LDR—B), Sergio Pininfarina (LDR—I), Jean-Thomas Nordmann (LDR—F), Rosario Romeo (LDR—I), Karel De Gucht (LDR—B), Pedro Pinto (LDR—P), Virgilio Pereira (LDR—P), José Silva Domingos (LDR—P) en Christiane Scrivener (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 82/38)

Betreft: Betrekkingen met de Midden- en Oosteuropese landen

Kan de Commissie mededelen hoe zij nauwere betrekkingen met de Midden- en Oosteuropese landen enerzijds en de Comecon anderzijds met elkaar in overeenstemming denkt te brengen?

Kan zij in grote lijnen uiteenzetten wat de door de Comecon voorgestelde gezamenlijke verklaring inhoudt? Kan zij mededelen of de strekking van deze verklaring in hoofdzaak van politieke aard is?

Kan zij ten slotte mededelen welke consequenties de handelsproblemen van deze landen — die voor de Sovjetunie nog worden verergerd door de daling van de olijeprijzen — zullen hebben voor de handelsbetrekkingen van de Gemeenschap met elk van deze landen in de toekomst?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(17 november 1986)

Naast haar betrekkingen met de Midden- en Oosteuropese landen, leden van de RWEB (Comecon), wil de Commissie de betrekkingen met deze organisatie als zodanig ontwikkelen. Zij is van mening dat het voor een harmonieuze ontwikkeling van haar betrekkingen met de RWEB weinig consequent en minder gewenst zou zijn dergelijke betrekkingen tot stand te brengen wanneer er geen normale bilaterale betrekkingen met de landen die deel uitmaken van deze organisatie zijn. Zij heeft derhalve brieven van deze strekking naar de regeringen van de Europese landen die lid zijn van de RWEB gestuurd en hun voorgesteld de bilaterale betrekkin-

gen met de Gemeenschap te normaliseren. Een dergelijke normalisering zou gelijk op gaan met het instellen van officiële betrekkingen tussen de Gemeenschap en de RWEB, zoals werd voorgesteld door de heer Sytchov, secretaris van deze organisatie.

Het door de heer Sytchov aan de Commissie overgebrachte ontwerp voor een gezamenlijke verklaring bepaalt dat de RWEB en de Gemeenschap onderling, overeenkomstig de bevoegdheden van beide organisaties, officiële betrekkingen instellen. Hiertoe zullen zij vertegenwoordigers aanwijzen die contacten tot stand moeten brengen ten einde vast te stellen op welke gebieden, in welke vorm en op welke manier de samenwerking moet geschieden.

Het is niet aan de Commissie een oordeel te vellen over de doelstellingen die de Comecon voor ogen had bij het voorstellen van deze verklaring. De meer algemene aard van deze tekst lijkt erop te wijzen dat de goedkeuring ervan, in de ogen van de auteurs, vooral een wederzijds gebaar van goede wil zou zijn.

Na ontvangst van de antwoorden van de regeringen van de landen die lid zijn van de RWEB op haar brieven, is de Commissie met een aantal van deze landen een dialoog aangegaan ten einde overeenkomsten tot stand te brengen over handelskwesties. Het is moeilijk te zeggen welke exacte gevolgen het sluiten van een reeks handelsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en deze landen zal hebben: de Commissie is evenwel van mening dat juist door het bestaan van dergelijke overeenkomsten een nuttig kader wordt verkregen voor het bespreken van onze handelsproblemen met deze landen en het bevorderen en uitbreiden van het handelsverkeer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1380/86

van de heer Bram van der Lek (ARC—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 82/39)

Betreft: Steun Europees Sociaal Fonds aan provincie Groningen

Uit de bijlage van de op 30 april 1986 door de Commissie vastgestelde richtsnoeren voor het beheer van het Europees Sociaal Fonds gedurende de jaren 1987 — 1989 (nr. 86/221/EEG) ⁽¹⁾, blijkt dat de provincie Groningen, uitgezonderd de regio's Oost-Groningen en Delfzijl en omgeving, niet langer in aanmerking komt voor steun uit het Europees Sociaal Fonds.

Is het juist dat bij het berekenen van het bruto intern produkt van deze provincie ook de jaarlijkse opbrengst van het in deze provincie gewonnen aardgas wordt meegerekend?

Is de Commissie ervan op de hoogte dat de baten van de aardgasproductie in Groningen niet bij de provincie, maar bij de nationale overheid en de oliemaatschappijen Shell en Esso terechtkomen?

Is de Commissie met mij van mening dat op grond hiervan de berekening van het bruto intern produkt van de provincie Groningen overgedaan moet worden, met weglating van de aardgasproductie, waarna opnieuw beoordeeld moet worden of deze provincie alsnog in de bijlage van genoemd besluit moet worden opgenomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 153 van 7. 6. 1986, blz. 59.

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(7 januari 1987)

Met het oog op de opstelling van de lijst van prioritaire regio's die in aanmerking komen voor bijstand door het Sociaal Fonds heeft de Commissie een statistische formule toegepast die erop neerkomt dat zij gebruik heeft gemaakt van de door de Lid-Staten verstrekte gegevens met betrekking tot het bruto intern produkt van de regio en de werkloosheid.

Van de drie COROP-regio's ⁽¹⁾ van de provincie Groningen kregen alleen Oost-Groningen en Delfzijl e.o. de status toegewezen van prioritaire regio's in het kader van de bijstandsverlening door het Sociaal Fonds. De COROP-regio Overig Groningen kon niet in aanmerking worden genomen vanwege haar zeer hoog bruto intern produkt (BIP) per inwoner. Deze situatie hangt samen met de winning van aardgas, waarvan de toegevoegde waarde is opgenomen in de statistieken over het BIP van de regio, die door de Nederlandse autoriteiten aan de Commissie werden verstrekt.

Uit deze gegevens kan niet worden afgeleid welk deel van het BIP moet worden toegeschreven aan de aardgaswinning en welk deel te danken is aan de overige economische activiteiten. Zodoende was de Commissie niet in staat het BIP per inwoner los van de factor aardgas te berekenen. Indien dit aandeel zou zijn meegedeeld had het over alle Nederlandse regio's moeten worden uitgesmeerd.

⁽¹⁾ Gebieden vastgesteld door de Commissie voor de Regionale Ontwikkelingsprogrammering.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1399/86

van de heer Ernest Mühlen (PPE—L)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 82/40)

Betreft: Interventie van de Commissie bij de Franse regering ter opschorting van de ingebruikstelling van de kerncentrale van Cattenom

Is de Commissie, gezien de nieuwe ernstige ongelukken die zich hebben voorgedaan in de kerncentrale van Cattenom, bereid zich tot de Franse autoriteiten te wenden ten einde de opschorting te verkrijgen van de ingebruikstelling van deze

centrale en ondertussen een diepgaande studie te maken van de veiligheidsmaatregelen in deze, zich in een grensgebied bevindende centrale, en dit in het belang van een hele Europese regio?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(13 januari 1987)

De moeilijkheden en problemen die zich voordoen gedurende de aan de inbedrijfstelling van een centrale voorafgaande proefnemingen kunnen niet als ongelukken worden gezien. In feite zijn de proefnemingen met delen van de installatie voor de inbedrijfstelling juist bedoeld om na te gaan of de installatie volgens plan functioneert en om de noodzakelijke aanpassingen aan te brengen.

Frankrijk heeft de Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Euratom-Verdrag en met name artikel 37 de algemene gegevens over de centrale van Cattenom doen toekomen.

De Commissie heeft na raadpleging van de in het Euratom-Verdrag bedoelde groep Deskundigen haar advies vastgesteld en medegedeeld aan de autoriteiten van de betrokken Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1412/86

van de heer Richard Cottrell (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 82/41)

Betreft: Functionering van het quotastelsel

Het is thans overduidelijk dat het quotastelsel faalt in het beteugelen van de overproductie van melk. Kan de Commissie derhalve mededelen hoe zij zich voorstelt dit probleem op te lossen. Zullen de landen zoals het Verenigd Koninkrijk, die eerlijk en sportief de voorschriften hebben nageleefd, de dupe worden door een extra verlaging van de totale quota; zal de Commissie al haar hoop vestigen op het opkopen van de zogenaamde „overschotproductie“? Welke strafmaatregelen is de Commissie van plan te treffen jegens chronische quota-overschrijders als België, Nederland, Denemarken en Frankrijk? Het alternatief voor de beantwoording van dergelijke lastige vragen is dat de Commissie onmiddellijk opdracht geeft tot een onderzoek naar het toenemende falen van het quotastelsel. Is de Commissie daartoe bereid?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(13 november 1986)

De Commissie gaat niet akkoord met de verklaring van het geachte Parlementslid dat men er met de quotaregeling niet in

geslaagd is de overproductie van melk onder controle te krijgen. In 1985 bedroegen de melkleveranties in de Gemeenschap 99,7 miljoen ton, d.w.z. 4 miljoen ton minder dan in 1983, het laatste jaar vóór de invoering van de quotaregeling. Alle Lid-Staten waar de quota zijn vastgesteld op een peil beneden dat van de leveranties in 1983 hebben bijgedragen tot deze beperking, die de tendens van de voorafgaande jaren, toen de melkaanvoer jaarlijks met niet minder dan 4 % steeg, tot staan heeft gebracht.

De Commissie onderzoekt permanent de maatregelen die door de Lid-Staten met het oog op de toepassing van de heffing worden genomen, onder meer via controles ter plaatse, om er zodoende op toe te zien dat de voorschriften van de Gemeenschap worden nageleefd en dat de extra heffing over de boven de quota geleverde melk naar behoren wordt afgedragen. De Commissie is altijd bereid specifieke klachten over niet-naleving van de quotavoorschriften te onderzoeken en zo nodig adequate maatregelen te treffen, maar zij kan het geachte Parlementslid mededelen dat volgens de gegevens waarover zij beschikt de extra heffing over de voor 1985/1986 boven de quota geleverde hoeveelheden melk in alle door hem genoemde Lid-Staten wel degelijk aan de producenten of kopers is aangerekend.

De quotaregeling heeft de melkaanvoer in de Gemeenschap wel gestabiliseerd op een peil dat aanzienlijk lager ligt dan dat van de leveranties in 1983, maar de Commissie is toch van oordeel dat bijkomende maatregelen moeten worden getroffen om te komen tot een beter evenwicht tussen vraag en aanbod. Het besluit van de Raad om een beëindigingsregeling voor de melkveehouderij in te voeren en de gegarandeerde totale hoeveelheden voor alle Lid-Staten per 1 april 1987 met 2 % en per 1 april 1988 nogmaals met 1 % te verlagen moet daartoe bijdragen. Bovendien heeft de Commissie onlangs bij de Raad voorstellen ingediend om het afschrikkend effect van de quotaregeling te versterken ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ COM(86) def. van 11. 9. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1435/86

van de heer Louis Eyraud (S—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 82/42)

Betreft: De markt voor rundvlees

De heer Andriessen, vice-voorzitter van de Commissie, heeft tijdens zijn bezoek aan Limousin erkend dat de situatie van de rundvlees- en schapevleesproducenten steeds rampzaliger wordt en verklaard bereid te zijn alle eventuele voorstellen ter zake te zullen bestuderen.

Kan de Commissie, naar aanleiding van deze constatering en van de verklaring van de commissaris, de verzekering geven dat de interventieregeling voor hele karkassen gehandhaafd blijft en wel onder dezelfde voorwaarden als in de voorafgaande jaren?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(14 november 1986)

Geconstateerd moet worden dat de interventiebureaus in de Gemeenschap in 1986 veel grotere hoeveelheden hebben aangekocht dan in de voorgaande jaren. Zo is in de eerste zeven maanden van 1986 door de interventiebureaus ongeveer 280 000 ton rundvlees gekocht.

Wanneer, zoals in de voorbije jaren is gebeurd, de interventieregeling enkele weken voor hele en halve karkassen zou worden toegepast zou dat leiden tot de extra aankoop van 100 000 tot 200 000 ton. Dat zou aanzienlijke begrotingsproblemen veroorzaken en de situatie inzake de verkoop van interventieproducten, die reeds verre van rooskleurig is, verder verslechteren.

Daarom kan de Commissie het geachte Parlementslid momenteel niet de gewenste toezegging doen. Zij wil er bij deze gelegenheid evenwel op wijzen dat zij dadelijk bij het einde van het weideseizoen een aantal maatregelen heeft genomen om de markt te ondersteunen: vanaf 1 september is de aankoop door de interventiebureaus van voorvoeten vervangen door de aankoop van achtervoeten en wordt bovendien steun voor de particuliere opslag verleend. Daardoor kan de druk op de prijzen ten gevolge van een groter seizoenaanbod worden weggenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1442/86

van de heer Christopher Jackson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 82/43)

Betreft: Intellectuele eigendomsrechten

Kan de Commissie, gezien de groeiende bezorgdheid over de omvang van de schendingen van het auteursrecht en de vervalsingen in de derde-wereldlanden (met inbegrip van sommige ACS-landen):

1. meedelen welke voorstellen er zijn gedaan op communautair en internationaal niveau voor het treffen van maatregelen om aan dergelijke onwettige handelspraktijken een einde te maken?
2. toezeggen dat zij tijdens de komende GATT-onderhandelingen deze kwestie ter sprake zal brengen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(19 november 1986)

1. Op communautair niveau werden reeds een aantal initiatieven genomen of zijn in voorbereiding. Onder meer

verordening van de Raad van 17 september 1984 inzake de versterking van de gemeenschappelijke handelspolitiek met name op het gebied van de verdediging tegen onrechtmatige handelspraktijken ⁽¹⁾; de voorgestelde richtlijn van de Raad betreffende maatregelen om het in het vrije verkeer brengen van namaakartikelen tegen te gaan ⁽²⁾, die thans weldra zal worden vastgesteld, alsmede stappen bij de autoriteiten van landen waar inbreuk op auteursrechten en handelsmerken naar de ervaring leert bijzondere problemen oplevert voor houders van rechten in de Gemeenschap. Op multilateraal niveau heeft de Commissie voortdurend initiatieven gesteund tot het elimineren van deze praktijken, onder meer die welke werden genomen in het kader van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO), de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) en de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT).

2. De Gemeenschap gaf actieve steun aan het opnemen van de handelsaspecten van intellectuele eigendomsrechten, waaronder de handel in namaakgoederen, in de nieuwe GATT-Ronde. Op de Ministerconferentie van september 1986 in Uruguay werd overeengekomen dat dit onderwerp in de nieuwe multilaterale handelsbesprekingen wordt opgenomen.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2641/84 van de Raad, PB nr. L 252 van 20. 9. 1984, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 20 van 22. 1. 1985, blz. 7, als gewijzigd door PB nr. C 356 van 31. 12. 1985, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1457/86

van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 82/44)

Betreft: Bevordering van de uitvoer van de kleine en middelgrote bedrijven

Een van de beste mogelijkheden om de verdere ontwikkeling en dus het overleven van de kleine en middelgrote ondernemingen te waarborgen, is de uitvoer van hun producten, waardoor de omzet van de bedrijven van bovengenoemde categorieën met een derde zou kunnen toenemen.

Bij de verwezenlijking van deze doelstelling blijkt het echter niet eenvoudig te zijn een adequaat en algemeen beleid op het gebied van de exportbevordering, ter ondersteuning van de kleine en middelgrote ondernemer te ontwikkelen.

Acht de Commissie het, aangezien voor de uitvoering van campagnes op het gebied van de exportbevordering van de kleine en middelgrote ondernemingen de nodige financiële middelen noodzakelijk zijn en gezien de belangrijke bijdrage ervan aan de regionale ontwikkeling, mogelijk een deel van de financiële middelen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling te bestemmen voor de uitvoering van

bovengenoemde campagnes op regionaal niveau, met name ten behoeve van de financiering van publikaties als „Export Directory“?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(9 december 1986)

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid over de rol van het midden- en kleinbedrijf bij de regionale ontwikkeling en over het belang van de uitvoer voor deze categorie ondernemingen.

Het midden- en kleinbedrijf zal evenals het gehele bedrijfsleven profiteren van de voltooiing van de interne markt. Om in de specifieke behoeften van deze bedrijven te voorzien, heeft de Commissie het Parlement een beleidsprogramma voor het midden- en kleinbedrijf⁽¹⁾ toegezonden, waarin sprake is van de oprichting van verscheidene diensten „communautaire informatiebureaus“, BC-NET, enz.) die de ontplooiing van het midden- en kleinbedrijf op dit niveau kunnen bevorderen.

In het beleidsprogramma wordt ook aandacht besteed aan de grote export en momenteel zijn verscheidene maatregelen in studie om het midden- en kleinbedrijf in dit opzicht te helpen.

Anderzijds kan de Commissie het geachte Parlementslid mededelen dat in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling de laatste jaren steun is verleend voor een aantal activiteiten ter bevordering van de uitvoer van het midden- en kleinbedrijf, met name in het kader van de specifieke maatregelen voor de regionale ontwikkeling in de Gemeenschap (quotavrije maatregelen). Bovendien kan voor activiteiten ter bevordering van de uitvoer, met name de opstelling van een „jaarboek voor de exporteur“, ook steun worden verleend uit hoofde van artikel 15 van de EFRO-Verordening (EEG) nr. 1787/84⁽²⁾ betreffende maatregelen voor een betere benutting van het eigen ontwikkelingspotentieel van de regio's. Tevens komt de bevordering van de uitvoer van het midden- en kleinbedrijf voor in een aantal nationale programma's van communautair belang uit hoofde van de artikelen 10 tot en met 14 van bovengenoemde verordening, die momenteel door de Commissie worden onderzocht.

⁽¹⁾ COM(86) 445.

⁽²⁾ PB nr. L 169 28. 6. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1465/86

van de heer Christopher Jackson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 82/45)

Betreft: Onderzoek naar het lijden van dieren tijdens vervoer

In de begroting voor 1986 is onder post 3841 een bedrag van 100 000 Ecu uitgetrokken voor onderzoek naar het lijden van dieren tijdens vervoer.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

- a) welk onderzoek is uit hoofde van deze post uitgevoerd,
- b) welk onderzoek is uit hoofde van deze post gepland,
- c) wanneer worden de uitkomsten van dit onderzoek gepubliceerd en aan de leden van het EP ter beschikking gesteld?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(17 november 1986)

Het kleine bedrag dat op de begroting voor 1986 is uitgetrokken voor onderzoek inzake het vervoer van landbouwhuisdieren wordt door de Commissie aangewend ter intensivering van haar werkzaamheden ter zake.

- a) Hoewel het hierbij hoofdzakelijk gaat om coördinatie van onderzoek, wordt er op basis van contracten voor gezamenlijke rekening ook enig onderzoek voor de Gemeenschap uitgevoerd door onderzoeksinstituten in een aantal Lid-Statens. Dit onderzoek is gericht op de fysiologische reacties en het gedrag van runderen en varkens die onder uiteenlopende omstandigheden worden ingeladen, getransporteerd en uitgeladen. Het uitwerken van een adequate methodologie voor onderzoek van dit type verloopt traag. Uit de momenteel beschikbare resultaten kan worden geconcludeerd dat voor runderen de beladingsgraad de doorslag kan geven, terwijl voor varkens het in- en uitladen belangrijker lijkt.
- b) In de komende jaren zal meer onderzoek moeten worden verricht om een duidelijker beeld te krijgen van hetgeen landbouwhuisdieren nodig hebben tijdens hun vervoer. De Commissie heeft met het oog op de coördinatie van dit onderzoek en het vaststellen van prioriteiten voor toekomstig onderzoek een kleine werkgroep opgericht voor advies. De groep is voornemens om met een deel van het bedrag dat op de begroting voor 1986 is uitgetrokken, in 1986/1987 een regeling uit te werken om een aantal internationale transporten van kalveren, varkens en eventueel paarden van nabij te volgen. Ook zal de groep een voorstel voor in de Gemeenschap te verrichten onderzoek inzake vervoer van landbouwhuisdieren opstellen, onder vermelding van de daarmee gemoeide kosten, die ten laste zullen komen van de nationale begrotingen, tenzij de Commissie kan beschikken over aanvullende communautaire middelen.
- c) De Commissie is voornemens om in 1987/1988 een wetenschappelijke studiebijeenkomst te houden waarop alle aspecten van het vervoer van landbouwhuisdieren zullen worden besproken. De handelingen van deze bijeenkomst zullen door de Commissie worden gepubliceerd en zullen voor alle geïnteresseerden onder meer de rapporten bevatten van de werkzaamheden die zijn uitgevoerd met het zeer kleine bedrag dat overeenkomstig de suggestie van het Parlement onder post 3841 op de begroting voor 1986 is uitgetrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1497/86
van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 oktober 1986)
(87/C 82/46)

Betreft: Belemmering van het kapitaalverkeer vooral door de nieuwe Lid-Staten Spanje en Portugal

In tegenstelling tot een mededeling van de Commissie over de liberalisering van het kapitaalverkeer volgens welke de Lid-Staten (b.v. Frankrijk en Italië) de afgeschafte beperkingen in het kapitaalverkeer niet zonder meer weer kunnen invoeren, blijkt dat de belemmeringen van het kapitaalverkeer er in sommige andere Lid-Staten, zoals bij voorbeeld Spanje en Portugal, nog door bureaucratische hindernissen worden versterkt.

Hoe is een dergelijke beperking van het vrije kapitaalverkeer die geenszins strookt met de in het werkprogramma van de Commissie voor 1986 aangekondigde maatregelen voor de liberalisatie van het kapitaalverkeer, te verklaren?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(17 november 1986)

Volgens de huidige stand van zaken wordt de verplichting der Lid-Staten tot liberalisering van het kapitaalverkeer omschreven door de richtlijnen van de Raad betreffende de uitvoering van artikel 67 van het Verdrag, van respectievelijk 11 mei 1960⁽¹⁾, 18 december 1962⁽²⁾ en 20 december 1985⁽³⁾. In het Toetredingsverdrag is echter voor elk der jongste Lid-Staten van het Iberische Schiereiland een afzonderlijke overgangstermijn voor de aanpassing aan deze bepalingen vastgesteld die voor Spanje per 31 december 1990 en voor Portugal per 31 december 1992 eindigt. Voor een ruim aantal categorieën van kapitaal, onder andere voor aan de beurs genoteerde effecten, gelden vroegere vervaldata (eind 1988 voor Spanje en eind 1990 voor Portugal). Beide Lid-Staten zullen er overeenkomstig het Toetredingsverdrag naar streven zo veel maar enigszins mogelijk de hun toegestane beperkingen vóór het verstrijken der genoemde termijnen op te heffen.

Van versterkte belemmeringen van het kapitaalverkeer in Spanje en Portugal die verder gaan dan de bepalingen van het Toetredingsverdrag alsmede van „bureaucratische hindernissen“ is de Commissie niets bekend.

In dit verband moge zij het geachte Lid echter wijzen op artikel 5 van de eerste der evengoemde richtlijnen, namelijk die van 11 mei 1960, waarvan lid 1 en lid 2 als volgt luiden:

„1. De bepalingen van deze richtlijn beperken niet het recht van de Lid-Staten de aard en de realiteit van de overeenkomsten, handelingen of overmakingen te controleren of om de maatregelen te treffen die nodig zijn om inbreuk op hun wetten en voorschriften te verhinderen.

2. De Lid-Staten vereenvoudigen voor zover enigszins mogelijk de formaliteiten ten aanzien van vergunningen en controle welke gelden voor het aangaan van overeenkomsten of het verrichten van handelingen en voor de overmakingen en plegen zo nodig met elkander overleg ten einde deze vereenvoudiging tot stand te brengen.“

⁽¹⁾ PB nr. L 43 van 12. 7. 1960, blz. 921.

⁽²⁾ PB nr. L 9 van 22. 1. 1963, blz. 62.

⁽³⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 39.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1499/86
van de heer Hemmo Muntingh (S—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 oktober 1986)
(87/C 82/47)

Betreft: Ecologie en ontwikkeling

Ter aanvulling van mijn schriftelijke vragen nr. 1603/85⁽¹⁾ en nr. 21/86⁽²⁾ moge ik de Commissie nog het volgende vragen:

In fase I van het tsetse-bestrijdingsprogramma wordt 20 000 km² bespoten (nr. 1603/85, vraag 6). Volgens het antwoord op vraag nr. 21/86 betreft het hier „produktieve landbouwstroken die vroeger vrij van deze plaag waren“ en beoogt het bespuitingsprogramma van fase I „de boeren in staat te stellen door te gaan het land te bewerken op de manier die zij gewend waren“. Met dit antwoord wordt de suggestie gewekt dat deze fase van het bespuitingsprogramma niet gericht is op het scheppen van mogelijkheden voor uitbreiding van de veestapel en dat het gevaar voor overbegrazing derhalve niet aanwezig is.

In de projectbeschrijving (maart 1984) staat dat de eerste fase 20 600 km² bestrijkt waarvan 12 600 in Noordoost-Zimbabwe en 8 000 in Kariba lake-shore region in Zambia. Volgens dit document zijn de te verwachten resultaten van het bestrijdingsprogramma: in Zimbabwe een toename van 83 000 stuks vee tot 192 000 stuks en in Zambia „een aanmerkelijke uitbreiding“ van 80 000 stuks tot 150 000 stuks (paragraaf 3.1). De algemene teneur van dit document is dat er grote mogelijkheden zijn voor uitbreiding van de veestapel. In Mozambique zou bij voorbeeld plaats zijn voor 4,3 miljoen stuks terwijl de omvang van de veestapel momenteel slechts 90 000 bedraagt.

1. Kan de Commissie opheldering geven over de sterke tegenstrijdigheden tussen enerzijds haar antwoorden op mijn eerdere vragen en anderzijds de beoogde resultaten zoals gepresenteerd in de projectbeschrijving?

2. Kan de Commissie alsnog een bevredigend antwoord geven op de vraag:

— hoe in Zambia en Zimbabwe gestalte wordt gegeven aan een land-use-planningsbeleid voor gebieden die met EG-steun tsétsé-vrij worden gemaakt (en dus hoe overbegrazing wordt voorkomen),

- welke concrete maatregelen er in dit verband reeds genomen zijn,
- welk bedrag hiervoor begroot was in het budget voor het project en of dit voldoende is,
- of de timing voldoende is afgestemd op het tsésé-be-strijdingsprogramma (m.a.w. zijn er voor de gebie-den die momenteel worden bespoten al structuren voor land-use-planning opgezet om te voorkomen dat verdubbeling van de veestapel tot overbegrazing leidt en functioneert een dergelijke planning)?

(¹) PB nr. C 99 van 28. 4. 1986, blz.9.

(²) PB nr. C 256 van 13. 10. 1986, blz. 14.

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(13 januari 1987)

1. De Commissie ziet geen tegenstrijdigheden tussen de projectbeschrijving en de antwoorden op eerdere vragen van het geachte Parlementslid. Wanneer de veestapel in bepaalde regio's wegens het opnieuw getroffen worden door de tsetseeplaag door ziekte en sterfte afneemt, is het vanzelfsprekend dat een boer zal proberen de vroegere situatie te herstellen. Zoals bij eerdere gelegenheden vermeld, heeft de Commissie geen bezwaar tegen grotere veestapels zolang hiervoor in de betrokken gebieden normale graas-mogelijkheden bestaan. Op de belangrijke rol van vee in de landbouwproductie werd reeds gewezen. De situatie in Mozambique kan niet worden vergeleken met die in Zambia of Zimbabwe. In Mozambique staat geen bespuiting op het programma, aangezien het project voornamelijk in een bestandopname voorziet.

2. Zoals reeds vermeld in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 21/86 werd de FAO in Zimbabwe ingeschakeld bij de planning van het landgebruik in de door de tsetseevlieg geteisterde gebieden. Op grond van deze FAO-studie werd onlangs een eerste omvangrijk plattelands-ontwikkelingsprogramma, dat zich over 2 600 km² in de mid Zambezi Valley uitstrekt, goedgekeurd (ongeveer 15 miljoen Ecu).

De Commissie kreeg een verzoek tot financiering van een modelproject voor de ontwikkeling en het duurzaam gebruik van het wildlifebestand, de landbouw- en de veehouderij-mogelijkheden in het Kanyatigebied (800 km²), eveneens een gebied dat eerder werd geteisterd door de tsetseevlieg. De Commissie hoopt dat spoedig de laatste hand kan worden gelegd aan het projectdocument en dat deze aanpak tot andere gebieden kan worden uitgebreid.

Voorts werd de Commissie verzocht om nog een project voor de planning van het landgebruik te steunen in het Omaygebied (2 900 km²). Er worden besprekingen gehouden over een eventuele financiering van het project door het EOF.

Er zij op gewezen dat de wetgeving van Zimbabwe reeds voorziet in de mogelijkheid dat lokale overheden de veestapel onder controle houden ten einde overbegrazing te voorko-

men. Aangezien de bevolkingsdruk evenwel zeer groot is, is de wet soms moeilijk uitvoerbaar. De Commissie is voornemens de regering van Zimbabwe te steunen bij haar pogingen tot een beter landgebruik te komen. Het is voor het moment moeilijk om het totale hiermee gemoeide bedrag te bepalen.

Voor Zambia waar nog een begin moet worden gemaakt met bespuitingen wordt het resultaat van een geplande studie van de FAO over landgebruik afgewacht; wel kan al worden gezegd dat de aanpak dezelfde zal zijn als de in Zimbabwe gebezigde.

De planning van landgebruik vormt een voornaam onderdeel van het tsetseebestrijdingsprogramma en zal hierop worden afgestemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1533/86

van de heer David Morris (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1986)

(87/C 82/48)

Betreft: Erkenning van diploma's

Een van mijn kiezers heeft met zeer hoge cijfers het postuni-versitaire diploma „managementstudies“ van de Council for National Academic Awards behaald. Hem is de deelname aan een vergelijkend onderzoek van de Commissie geweigerd op grond van het feit dat zijn diploma niet beantwoordt aan de minimale opleidingseisen om toegelaten te worden tot een vergelijkend onderzoek bij de Commissie voor categorie A. Ongeveer tegelijkertijd is dit diploma wel goedgekeurd voor toelating tot vergelijkende onderzoeken voor categorie A bij de Raad, het Hof van Justitie en het Economische en Sociaal Comité.

Kan de Commissie verklaren waarom alleen zij dit diploma weigert te erkennen?

Kan zij mij een lijst doen toekomen van de diploma's die de Commissie aanvaardt voor ambten in categorie A?

En heeft zij contact opgenomen met de nationale centra voor de gelijkstelling van diploma's in de Lid-Staten ten einde een vergelijkende lijst van diploma's op te stellen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(18 november 1986)

Zoals het geachte Parlementslid ongetwijfeld bekend is staan vergelijkende onderzoeken die door de Commissie worden georganiseerd open voor onderdanen van alle Lid-Staten, en de toelatingsvoorwaarden gelden bijgevolg voor personen met zeer uiteenlopende academische opleidingen.

Ten aanzien van het onderhavige geval kan worden vermeld dat bij de opleiding voor het diploma „management studies“ hoewel dit „postuniversitair“ doorgaat, niet noodzakelijk wordt uitgegaan van het bezit van een eerste academische graad; dit diploma wordt verkregen na een eenjarige cursus in volledig dagonderwijs, waarbij wordt verondersteld dat „een kandidaat van 27 jaar of ouder zonder de noodzakelijke academische kwalificatie kan worden toegelaten indien hij of zij kan bewijzen ten minste vier jaar gedegen ervaring te bezitten in een functie met professionele of administratieve verantwoordelijkheid“⁽¹⁾.

Op het ogenblik verlangt de Commissie overeenkomstig het voor haar personeel geldende Statuut dat kandidaten voor vergelijkende onderzoeken betreffende A-functies in het bezit zijn van een eerste universitaire of gelijkwaardige graad. Verdere kwalificaties waarbij een dergelijke graad niet als basisvoorwaarde wordt gesteld kunnen derhalve niet in aanmerking worden genomen bij de toelating van kandidaten tot vergelijkende onderzoeken.

Het vraagstuk van de vergelijkbaarheid van kwalificaties is zeer ingewikkeld en de Commissie wijdt er, als Instelling die initiatieven neemt voor het communautaire beleid, een aanzienlijke hoeveelheid onderzoek aan. Intussen worden met het oog op toelating tot haar vergelijkende onderzoeken voor A-functies door de Commissie alleen kwalificaties aanvaard die door de individuele Lid-Staten als universitaire of gelijkwaardige graden worden erkend.

⁽¹⁾ Bron: CNA — Directory of Graduate and Post-Experience Courses.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1539/86

van de heer Ernest Mühlen (PPE—L)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1986)

(87/C 82/49)

Betreft: Quotastelsel voor de vervaardiging van staal en beperking van de invoer van staalprodukten afkomstig uit derde landen

1. Kan de Commissie mededelen of het juist is dat de regeringen van Luxemburg en Saarland, zoals zij na afloop van hun op 17 september in Saarbrücken gevoerd overleg hebben aangekondigd, een verzoek aan de Commissie hebben gericht, waarin zij erop aandringen:

- a) dat de invoer van staalprodukten uit derde landen wordt beperkt,
- b) dat het quotastelsel niet wordt afgeschaft,

aangezien zich nog steeds ernstige problemen voordoen op de staalmarkt, met name als gevolg van de onverminderd zwakke positie van de Amerikaanse dollar en bijgevolg de stijgende tendens van de invoer van staalprodukten uit derde landen?

2. Kan de Commissie mededelen of zij de vrees van deze beide regeringen deelt en of zij derhalve bereid is gevolg te geven aan hun verzoek, of dat zij bij haar, onlangs aan de

Commissie economische en monetaire zaken en industriebeleid van het Europese Parlement te kennen gegeven en door laatstgenoemde niet gedeelde optimistische standpunt blijft, ten aanzien van de ontwikkeling van de situatie op de staalmarkt?

Antwoord van de heer Narjes namens de Commissie

(26 januari 1987)

1. De Commissie is op de hoogte van de door de regeringen van Luxemburg en Saarland geuite mening over de invoer van staalprodukten uit derde landen en de quotastelsels.

Inderdaad heeft de invoer van staalprodukten de Gemeenschappelijke Markt in de eerste helft van 1986 sterk onder druk gezet. De Commissie is evenwel van mening dat dank zij het strikte beheer van het externe aspect van het staalbeleid het niveau van deze invoer over geheel 1986 niet sterk zal afwijken van hetgeen sedert 1978 werd geconstateerd, d.w.z. sedert dit beleid werd toegepast.

De Commissie is daarom van mening dat de Gemeenschap tijdens een overgangsperiode de kern van de contractuele en autonome handelspolitieke maatregelen op staalgebied moet handhaven. Ten aanzien van laatstgenoemde maatregelen zal de Commissie nu nagaan hoe de huidige regelingen van de Gemeenschap op het gebied van de op de GATT-codes gebaseerde anti-dumping- en compenserende rechten doeltreffender kunnen worden toegepast; de gehele handelspolitiek die de Commissie in de sector staal wil voeren is onlangs uiteengezet in document COM(86) 585 def. van 7 november 1986 waarin de balans en de vooruitzichten zijn omschreven.

2. Wat het quotastelsel betreft zal het geachte Parlementslid zich herinneren dat de Raad reeds in oktober 1985 heeft verklaard dat dit systeem geleidelijk moest worden geslecht en dat de staalindustrie snel moest terugkeren naar concurrerende marktomstandigheden.

De overgangsperiode werd op maximaal drie jaar vanaf 1 januari 1986 geschat. In overeenstemming met deze door de Raad toegestane geleidelijkheid heeft de Commissie in document, COM(86) 503 def. een nieuwe stap voorgesteld op de weg naar de liberalisering. Omtrent het beginsel van een aanvullende liberalisering was reeds besloten bij de vaststelling van de thans van kracht zijnde Beschikking nr. 3485/85/EGKS⁽¹⁾, en wel in artikel 19.

Het eerste debat over de marktorganisatie in 1987 vond plaats tijdens de zitting van de „Industrie“-Raad van 20 oktober 1986 en werd voortgezet tijdens de zitting van 18 november 1986.

Bij die gelegenheid zijn een aantal besluiten genomen, met name inzake de liberalisering van categorie I, sub c) en omtrent de intrekking per 1 januari 1987 van artikel 15 B van de quotabeschikking.

Tijdens de zitting van maart 1987 zal de bespreking van de andere voorstellen van de Commissie kunnen worden voortgezet.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 18. 12. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1550/86
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1986)
 (87/C 82/50)

Betreft: Het wegwijs maken van het bedrijfsleven op het domein van de Europese subsidies

Recentelijk diende de Nederlandse firma PNO bij de Europese Gemeenschap een aanvraag in om vijf à zes miljoen gulden subsidie te bekomen voor het opzetten van een reeks steunpunten in de Euregio Oost-Drenthe, Overijssel, Oost-Gelderland en het aangrenzende deel van de Bondsrepubliek om het bedrijfsleven wegwijs te maken in de wirwar van Europese subsidie.

Graag zou ik van de Commissie vernemen of zij van mening is dat in dit verband inderdaad particulier initiatief dient gesteund te worden of is zij er anderzijds van overtuigd dat precies de verschillende overheden in de Lid-Staten hun taak hierbij beter moeten ter harte nemen.

Is de Commissie van plan binnenkort hiervoor voorstellen te formuleren?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie

(26 januari 1987)

De Commissie heeft geen aanvragen als door het geachte Parlementslid bedoeld ontvangen van de bevoegde instanties noch van de firma in kwestie.

Over het algemeen is de Commissie van oordeel dat de voorlichting van het publiek en de eventuele ontvangers over de financiële subsidies van de Gemeenschap in de eerste plaats de taak is van de nationale instanties die de aanvragen om bijstand moeten indienen.

Harerzijds heeft de Commissie verschillende brochures gepubliceerd over subsidies en leningen die de Gemeenschap toekent voor de verbetering van de sociaal-economische structuren (zie het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1200/86 van de heer Escuder Croft) ⁽¹⁾.

De oprichting van een reeks voorlichtingssteunpunten door een particuliere firma waarvan het geachte Parlementslid melding maakt komt niet in aanmerking voor steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Ook de indiening van voorstellen om steun te verlenen voor een dergelijk initiatief wordt niet overwogen.

Wel financiert het EFRO in het kader van het rendabel maken van het endogeen ontwikkelingspotentieel een deel van de kosten van oprichting en functionering van „bedrijvencentra“, die met name tot taak hebben de ondernemers voor te lichten over de mogelijkheden om toegang te krijgen tot de steunmaatregelen en diensten van de nationale en de communautaire instanties.

(1) PB nr. C 60 van 9. 3. 1987, blz. 36.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1575/86
van mevrouw Raymonde Dury (S—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 oktober 1986)
 (87/C 82/51)

Betreft: Vergadering van de Associatieraad EEG/Turkije

De Associatieraad EEG/Turkije is op 16 september 1986 bijeengekomen.

Kan de Raad mededelen of het vraagstuk van de naleving van de mensenrechten in Turkije ter sprake is gebracht, en zo ja, wat hiervan de concrete resultaten zijn geweest?

Antwoord

(10 februari 1987)

Het vraagstuk van de naleving van de mensenrechten in Turkije is in de ministeriële zitting van de Associatieraad EEG-Turkije op 16 september 1986 inderdaad ter sprake gebracht, met name door Sir Geoffrey Howe, die onder eigen verantwoordelijkheid, als Voorzitter van de Raad sprak. In zijn inleiding bij de opening van deze zitting wees hij er met name op dat nieuwe vooruitgang in Turkije bij het herstel van de democratie en de naleving van de mensenrechten een essentieel punt zal vormen bij de voortzetting van de normalisering van de betrekkingen EEG-Turkije.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1594/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(26 september 1986)

(87/C 82/52)

Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon

Toen de Unifil (interventietroepen van de VN in Libanon) acht jaar geleden werd opgericht, kreeg deze de steun van de Verenigde Staten van Amerika, terwijl Israël er onverschillig tegenover stond en de Sovjetunie weigerde enige financiële bijdrage te leveren. Thans heeft Washington blijkbaar geen belangstelling meer en heeft het zijn financiële steun tot de helft teruggebracht, terwijl Israël handhaving van de Unifil-troepen en van hun huidige taken wenst, en Moskou met het verlenen van financiële steun is begonnen . . . Nu er echter in het Franse contingent meer dan 130 doden zijn gevallen en talrijke soldaten ernstig gewond zijn geraakt, dringt de Franse regering bij de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en het secretariaat-generaal van de VN aan op een betere bescherming van de interventietroepen in Libanon en op een wijziging van de status van de Unifil (5 800

militairen, ter beschikking gesteld door Frankrijk, Ierland, Italië, Noorwegen, Zweden, Finland, Ghana, Nepal en de Fiji Eilanden).

Gezien de bijdrage aan mankracht, het aantal slachtoffers en de financiële bijdrage van drie Lid-Staten van de Gemeenschap, verzoek ik de ministers de volgende vraag zo volledig mogelijk te beantwoorden:

Is het niet noodzakelijk de rol van de Unifil-troepen op doeltreffende wijze te versterken, zodat zij meer vormen dan alleen maar een samengetrokken devensieve buffer waarvan onvoldoende gebruik wordt gemaakt, zodat de met name door de regeringen van drie Lid-Staten ter beschikking gestelde militairen passief aan grote gevaren worden blootgesteld en de Unifil-troepen wordt verweten dat zij hun taken niet naar behoren vervullen, terwijl de uitvoering daarvan reeds vanaf de aanvang in politiek en militair opzicht onmogelijk is gemaakt wegens de wijze waarop deze taken in het kader van een ontoereikende internationale consensus werden omschreven?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1595/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(26 september 1986)

(87/C 82/53)

Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon

Toen de Unifil (interventietroepen van de VN in Libanon) acht jaar geleden werd opgericht, kreeg deze de steun van de Verenigde Staten van Amerika, terwijl Israël er onverschillig tegenover stond en de Sovjetunie weigerde enige financiële bijdrage te leveren. Thans heeft Washington blijkbaar geen belangstelling meer en heeft het zijn financiële steun tot de helft teruggebracht, terwijl Israël handhaving van de Unifil-troepen en van hun huidige taken wenst, en Moskou met het verlenen van financiële steun is begonnen . . .

Nu er echter in het Franse contingent meer dan 130 doden zijn gevallen en talrijke soldaten ernstig gewond zijn geraakt, dringt de Franse regering bij de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en het secretariaat-generaal van de VN aan op een betere bescherming van de interventietroepen in Libanon en op een wijziging van de status van de Unifil (5 800 militairen, ter beschikking gesteld door Frankrijk, Ierland, Italië, Noorwegen, Zweden, Finland, Ghana, Nepal en de Fiji Eilanden).

Gezien de bijdrage aan mankracht, het aantal slachtoffers en de financiële bijdrage van drie Lid-Staten van de Gemeenschap, verzoek ik de ministers de volgende vraag zo volledig mogelijk te beantwoorden:

Op welke wijze worden de financiële bijdragen aan de Unifil berekend, welke landen hebben een volledige of gedeeltelijke bijdrage geweigerd en op welke wijze wordt de Unifil thans door de verschillende landen gefinancierd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1596/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(26 september 1986)

(87/C 82/54)

Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon

Toen de Unifil (interventietroepen van de VN in Libanon) acht jaar geleden werd opgericht, kreeg deze de steun van de Verenigde Staten van Amerika, terwijl Israël er onverschillig tegenover stond en de Sovjetunie weigerde enige financiële bijdrage te leveren. Thans heeft Washington blijkbaar geen belangstelling meer en heeft het zijn financiële steun tot de helft teruggebracht, terwijl Israël handhaving van de Unifil-troepen en van hun huidige taken wenst, en Moskou met het verlenen van financiële steun is begonnen . . .

Nu er echter in het Franse contingent meer dan 130 doden zijn gevallen en talrijke soldaten ernstig gewond zijn geraakt, dringt de Franse regering bij de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en het secretariaat-generaal van de VN aan op een betere bescherming van de interventietroepen in Libanon en op een wijziging van de status van de Unifil (5 800 militairen, ter beschikking gesteld door Frankrijk, Ierland, Italië, Noorwegen, Zweden, Finland, Ghana, Nepal en de Fiji Eilanden).

Gezien de bijdrage aan mankracht, het aantal slachtoffers en de financiële bijdrage van drie Lid-Staten van de Gemeenschap, verzoek ik de ministers de volgende vraag zo volledig mogelijk te beantwoorden:

Hoe groot zijn (absoluut en relatief gezien) de financiële en militaire bijdragen (1985 en 1986) van de drie betrokken Lid-Staten van de Gemeenschap aan Unifil in vergelijking met de bijdragen van andere landen en de VN; hoe groot zijn de verliezen aan manschappen in de contingenten van onze drie landen in vergelijking met de totale verliezen die sedert de oprichting van de Unifil werden geleden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1597/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(26 september 1986)

(87/C 82/55)

Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon

Toen de Unifil (interventietroepen van de VN in Libanon) acht jaar geleden werd opgericht, kreeg deze de steun van de

Verenigde Staten van Amerika, terwijl Israël er onverschillig tegenover stond en de Sovjetunie weigerde enige financiële bijdrage te leveren. Thans heeft Washington blijkbaar geen belangstelling meer en heeft het zijn financiële steun tot de helft teruggebracht, terwijl Israël handhaving van de Unifil-troepen en van hun huidige taken wenst, en Moskou met het verlenen van financiële steun is begonnen . . .

Nu er echter in het Franse contingent meer dan 130 doden zijn gevallen en talrijke soldaten ernstig gewond zijn geraakt, dringt de Franse regering bij de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en het secretariaat-generaal van de VN aan op een betere bescherming van de interventietroepen in Libanon en op een wijziging van de status van de Unifil (5 800 militairen, ter beschikking gesteld door Frankrijk, Ierland, Italië, Noorwegen, Zweden, Finland, Ghana, Nepal en de Fiji Eilanden).

Gezien de bijdrage aan mankracht, het aantal slachtoffers en de financiële bijdrage van drie Lid-Staten van de Gemeenschap, verzoek ik de ministers de volgende vraag zo volledig mogelijk te beantwoorden:

Als men de Unifil werkelijk doeltreffend en geloofwaardig wil doen zijn, is het dan niet nodig dat de internationale gemeenschap ertoe besluit de interventietroepen over de gehele lengte van de grens tussen Israël en Libanon te spreiden in plaats van hen in een te klein gebied te concentreren, waardoor de pacificatie van Zuid-Libanon wordt belemmerd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1598/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(26 september 1986)

(87/C 82/56)

Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon

Toen de Unifil (interventietroepen van de VN in Libanon) acht jaar geleden werd opgericht, kreeg deze de steun van de Verenigde Staten van Amerika, terwijl Israël er onverschillig tegenover stond en de Sovjetunie weigerde enige financiële bijdrage te leveren. Thans heeft Washington blijkbaar geen belangstelling meer en heeft het zijn financiële steun tot de helft teruggebracht, terwijl Israël handhaving van de Unifil-troepen en van hun huidige taken wenst, en Moskou met het verlenen van financiële steun is begonnen . . .

Nu er echter in het Franse contingent meer dan 130 doden zijn gevallen en talrijke soldaten ernstig gewond zijn geraakt, dringt de Franse regering bij de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en het secretariaat-generaal van de VN aan op een betere bescherming van de interventietroepen in Libanon

en op een wijziging van de status van de Unifil (5 800 militairen, ter beschikking gesteld door Frankrijk, Ierland, Italië, Noorwegen, Zweden, Finland, Ghana, Nepal en de Fiji Eilanden).

Gezien de bijdrage aan mankracht, het aantal slachtoffers en de financiële bijdrage van drie Lid-Staten van de Gemeenschap, verzoek ik de ministers de volgende vraag zo volledig mogelijk te beantwoorden:

Valt de handhaving van de Unifil-troepen te verenigen met de weigering van Israël de resoluties van de Veiligheidsraad — met name die van 23 september 1986 — waarin volledige terugtrekking van de Israëlische troepen uit Libanon wordt geëist — te erkennen en toe te passen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1599/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(26 september 1986)

(87/C 82/57)

Betreft: Standpunt van de Twaalf ten aanzien van de taak van de Unifil in Libanon

Toen de Unifil (interventietroepen van de VN in Libanon) acht jaar geleden werd opgericht, kreeg deze de steun van de Verenigde Staten van Amerika, terwijl Israël er onverschillig tegenover stond en de Sovjetunie weigerde enige financiële bijdrage te leveren. Thans heeft Washington blijkbaar geen belangstelling meer en heeft het zijn financiële steun tot de helft teruggebracht, terwijl Israël handhaving van de Unifil-troepen en van hun huidige taken wenst, en Moskou met het verlenen van financiële steun is begonnen . . .

Nu er echter in het Franse contingent meer dan 130 doden zijn gevallen en talrijke soldaten ernstig gewond zijn geraakt, dringt de Franse regering bij de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en het secretariaat-generaal van de VN aan op een betere bescherming van de interventietroepen in Libanon en op een wijziging van de status van de Unifil (5 800 militairen, ter beschikking gesteld door Frankrijk, Ierland, Italië, Noorwegen, Zweden, Finland, Ghana, Nepal en de Fiji Eilanden).

Gezien de bijdrage aan mankracht, het aantal slachtoffers en de financiële bijdrage van drie Lid-Staten van de Gemeenschap, verzoek ik de ministers de volgende vraag zo volledig mogelijk te beantwoorden:

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, van mening dat de Unifil-troepen en de bijdrage van West-Europa nog steeds te rechtvaardigen vallen, en wel op grond van de zwakke positie van de Libanese regering en de noodzaak tussen de pro-Israëlische troepen in Zuid-Libanon en de radicale sjii'tische partij Hezbollah ter vermindering van vijandigheden, interventietroepen te stationeren?

Gecombineerd antwoord door de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, op schriftelijke vragen nr. 1594/86, nr. 1595/86, nr. 1596/86, nr. 1597/86, nr. 1598/86 en nr. 1599/86

(5 februari 1987)

De Veiligheidsraad die als enige de bevoegdheid bezit om besluiten te nemen ten aanzien van alle aangelegenheden betreffende de taak van de Unifil, heeft er bij alle betrokken partijen constant op aangedrongen volledig met de strijdmacht samen te werken bij de uitoefening van haar taak. De Twaalf hebben herhaaldelijk en nadrukkelijk hun steun aan de strijdmacht betuigd en er hun spijt over uitgedrukt dat de noodzakelijke samenwerking niet steeds gerealiseerd werd.

Naar aanleiding van voorvallen in de Unifil-zone eerder dit jaar die nieuwe obstakels vormden voor de taakvervulling van de Unifil, sommeerde de Veiligheidsraad in Resolutie 587 van 23 september 1986 een eind te maken aan de aanwezigheid in Zuid-Libanon van militairen die niet door de Libanese autoriteiten aanvaard wordt en voorbereidingen te treffen om de Unifil-troepen langs de zuidgrens van Libanon te verspreiden. Zoals blijkt uit het rapport van de Secretaris-generaal van de VN van 13 oktober, kon Israël niet akkoord gaan met volledige terugtrekking van de troepen uit Libanees grondgebied. De Lid-Staten van de Twaalf zijn er echter bij Israël op blijven aandringen dat wel te doen.

Volgens de Twaalf speelt de Unifil ondanks de moeilijkheden die zij ondervindt, een nuttige rol bij de bescherming van de bevolking van Zuid-Libanon en draagt zij bij tot vrede en stabiliteit in het betrokken gebied. Het spreekt vanzelf dat, gezien haar rol als handhaafster van de vrede de Unifil haar taak uitsluitend kan vervullen met medewerking van alle partijen. In dit verband zijn de Twaalf ervan overtuigd dat een goede uitvoering van deze taak zowel de belangen van de bevolking van Zuid-Libanon als de vrede en stabiliteit in het gehele gebied dient.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1638/86

van de heer **Dario Antoniozzi (PPE—I)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(87/C 82/58)

Betreft: Geïntegreerde mediterrane programma's

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de procedures inzake de geïntegreerde mediterrane programma's voor de desbetreffende Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1639/86

van de heer **Dario Antoniozzi (PPE—I)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(87/C 82/59)

Betreft: Geïntegreerde mediterrane programma's voor Italië

Kan de Commissie mededelen hoeveel projecten door Italië zijn ingediend voor de tenuitvoerlegging van geïntegreerde mediterrane programma's, en voor welke regio's?

Gecombineerd antwoord van de heer Varfis namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1638/86 en nr. 1639/86

(12 december 1986)

Volgens de verordening inzake de geïntegreerde mediterrane programma's moeten de drie daarvoor in aanmerking komende Staten hun ontwerp-programma's vóór einde 1986 indienen, maar de werkelijke situatie ziet er momenteel als volgt uit:

- Frankrijk heeft alle ontwerp-GMP's ingediend voor de in de GMP-verordening bedoelde Franse regio's en departementen; (in chronologische volgorde: Provence-Alpes-Côte d'Azur, Aquitaine, Languedoc-Roussillon, Midi-Pyrénées, Ardèche, Drôme en Corsica). Voor de regio's Aquitaine, Languedoc-Roussillon en Midi-Pyrénées is het onderzoek bijna afgerond en de desbetreffende GMP's zouden nog vóór eind 1986 kunnen worden goedgekeurd.
- De Italiaanse regering heeft bij de Commissie nog geen GMP's ingediend. Er worden 17 ontwerpen voor GMP's verwacht, waaronder er drie betrekking hebben op de aquacultuur. Alle betrokken regio's hebben voorontwerpen uitgewerkt en deze worden momenteel door de centrale overheid van Italië bestudeerd. Na afloop van dit onderzoek zullen de GMP's officieel aan de Commissie worden toegestuurd, maar in afwachting daarvan hebben de Italiaanse autoriteiten de voorontwerpen al ter informatie aan de Commissie doen toekomen. Op basis daarvan vinden momenteel voorlopige besprekingen plaats tussen de Commissie en de regio's die zulks verlangen.
- Griekenland heeft een GMP voor het eiland Kreta ingediend en het desbetreffende programmacontract is onlangs ondertekend. Eind april is een tweede GMP ingediend, dat betrekking had op de informatica. Het onderzoek van dit tweede Griekse GMP is goed gevorderd. In juli hebben de Griekse instanties tenslotte de vijf overige GMP's voor Griekenland ingediend: Noord-Griekenland, Oost-Midden-Griekenland, West-Midden-Griekenland en Peloponnesus, Attica, eilanden in de Egeïsche Zee. Met het onderzoek van het GMP voor Noord-Griekenland is al begonnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1680/86

van de heer **José Barros Moura (COM—P)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1986)

(87/C 82/60)

Betreft: Luchtvervoer

Kan de Raad na de onlangs op 3 oktober gehouden zitting van de Raad van ministers van vervoer te London mededelen:

1. hoe de zaken er precies voorstaan met betrekking tot de zogenaamde liberalisering van het luchtvervoer;

2. hoe de diverse Lid-Statens daar precies tegenoverstaan, en met name de Portugese regering;
3. wat hij denkt over de situatie in de Verenigde Staten, waar de volledige vrijmaking van het luchtvervoer (vluchten, trajecten, landingsplaatsen, frequenties, tarieven, enz.) in een eerste stadium heeft geleid tot het bankroet en de overname van de zwakste luchtvaartmaatschappijen door de sterkere en in een tweede stadium tot een verhoging van de tarieven onder druk van de maatschappijen die inmiddels de markt waren gaan beheersen;
4. hoe hij staat tegenover het verlies aan arbeidsplaatsen dat bij liberalisering van de luchtvaart ten voordele van de sterkere maatschappijen zou optreden bij sommige luchtvaartmaatschappijen in de Lid-Statens;
5. welke gevolgen de liberalisering kan hebben voor de positie van de huidige nationale luchtvaartmaatschappijen in de Lid-Statens;
6. welke consequenties de liberalisering zou hebben voor TAP-Air Portugal, voor de onafhankelijke positie van Portugal in het luchtvervoer en daardoor ook voor de onafhankelijkheid van Portugal als land?

Antwoord

(10 februari 1987)

1. De recente besprekingen van de Raad over het luchtvervoer kunnen als volgt worden samengevat:

Tijdens zijn zitting op 30 juni 1986 heeft de Raad de noodzaak bevestigd van een samenhangend communautair luchtvervoersysteem dat gebaseerd is op een evenwichtig pakket van instrumenten waardoor de mededinging in de intracommunautaire luchtdiensten met betrekking tot tarieven, capaciteit en toegang tot de markt wordt versterkt, zulks in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag. De Raad heeft geoordeeld dat een dergelijk systeem geleidelijk tot stand moet worden gebracht. Daartoe is in de Raad overeengekomen te voorzien in de instelling van een eerste fase van drie jaar, waarin de Raad de ontwikkelingen zal bezien en besluiten zal nemen betreffende verdere stappen om het doel van de voltooiing van de interne markt in 1992 te bereiken.

Tijdens zijn zittingen op 10/11 november en 15/16 december 1986 is de Raad erin geslaagd vooruitgang te boeken met betrekking tot de diverse maatregelen die in het in voorgaande alinea beschreven systeem moeten uitmonden, zonder evenwel overeenstemming te bereiken over alle elementen in kwestie.

2. De Raad herinnert het geachte Parlementslid aan het feit dat de beraadslagingen van de Raad krachtens artikel 18 van zijn Reglement van Orde aan geheimhouding zijn onderworpen.

3. Uit het antwoord op de eerste vraag van het geachte Parlementslid blijkt dat de Raad geenszins voornemens is de communautaire wetgeving af te stemmen op het ter zake door de Verenigde Staten van Amerika gevolgde beleid; het derde punt van de vraag is dan ook niet ter zake.

- 4 t/m 6. Het ligt niet op de weg van de Raad zich over hypothetische vragen uit te laten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1702/86

van mevrouw Sylvie Le Roux (COM—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1986)

(87/C 82/61)

Betreft: Nieuwe onderhandelingen in het kader van de GATT

In zijn resolutie van 18 april 1986 over de volgende GATT-ronde⁽¹⁾ stelde het Parlement de Gemeenschap de volgende doelstellingen voor:

- een nieuw GATT-artikel inzake goede arbeidsvoorwaarden („sociale clausule“) om ervoor te zorgen dat de GATT-landen zich houden aan de IAO-Verdragen, met name wat betreft de bepalingen over de vrijheid van vereniging, collectieve onderhandelingen, discriminatie op de arbeidsmarkt en dwangarbeid;
- een overeenkomst tussen de GATT-landen inzake eerbiediging van de tripartiete verklaring over multinationale ondernemingen van de IAO.

Is de Commissie voornemens deze voorstellen te verdedigen tijdens de volgende GATT-ronde?

⁽¹⁾ PB nr. C 120 van 20. 5. 1986.

Antwoord van de heer De Clercq namens de Commissie

(19 januari 1987)

De Commissie namens de Gemeenschap, en enkele andere geïndustrialiseerde landen, hebben bij gelegenheid van de ministerbijeekoms van Punta del Este, waarmee de Uruguay-Ronde voor multilaterale handelsbesprekingen is aangevraagd, gewag gemaakt van de mogelijkheid om de verbetering van de levensstandaard in de deelnemende landen op te nemen onder de onderhandelingsdoelstellingen. Deze doelstelling houdt nauw verband met een betere eerbiediging van de rechten van de werknemers zoals deze door de Internationale Arbeidsorganisatie zijn gedefinieerd. Dit vraagstuk is uitdrukkelijk naar voren gebracht.

Bovengenoemde benadering is verworpen door de meerderheid van de bij de GATT aangesloten ontwikkelingslanden, die in zo'n benadering slechts een extra kunstgreep van de geïndustrialiseerde landen zien om eventuele beperkingen in het internationale handelsverkeer te rechtvaardigen. Er is derhalve geen enkele verwijzing naar dit vraagstuk in de tekst van de Ministeriële Verklaring opgenomen. Toch heeft de voorzitter van de bijeenkomst, de heer Iglesias, in zijn eindverslag gewezen op het feit dat dit vraagstuk is genoemd, zonder dat men in deze fase een consensus-oplossing heeft kunnen vinden.

De Commissie zal bij haar handelspartners blijven aandringen op een betere naleving van de internationale arbeidsverdragen van de IAO. De Commissie is bijvoorbeeld volgens haar mededeling van 15 oktober 1986 inzake de industriële, sociale en regionale aspecten van de scheepsbouw ⁽¹⁾ voornemens met een aantal van de nieuwe industrielanden na te gaan in hoeverre de IAO-conventies betreffende het verbod van discriminatie, de minimumleeftijd, de gezondheid en de veiligheid worden nageleefd.

⁽¹⁾ COM(86) 553 def., blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1773/86

van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 82/62)

Betreft: Bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan chemische, fysische en biologische agentia op het werk

Richtlijn 82/605/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 juli 1982 heeft betrekking op de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan metallisch lood en zijn ionverbindingen op het werk (eerste bijzondere richtlijn in de zin van artikel 8 van Richtlijn 80/1107/EEG ⁽²⁾); Richtlijn 83/477/EEG ⁽³⁾ van de Raad van 19 september 1983 heeft betrekking op de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk (tweede bijzondere richtlijn in de zin van artikel 8 van Richtlijn 80/1107/EEG).

Is de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen in de gehele Gemeenschap bevredigend?

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 23. 8. 1982, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 327 van 3. 12. 1980, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 263 van 24. 9. 1983, blz. 25.

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(19 januari 1987)

1. Alle Lid-Staten zijn verplicht met ingang van 1 januari 1986 Richtlijn 82/605/EEG van de Raad van 28 juli 1982 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan metallisch lood en zijn ionverbindingen op het werk (Eerste Bijzondere Richtlijn in de zin van artikel 8 van Richtlijn 80/1107/EEG) ⁽¹⁾ in hun nationale wetgeving om te zetten. Tot op heden hebben de meeste Lid-Staten de Commissie nog geen mededeling gedaan, van de omzetting van de richtlijn in hun nationale wetten, verordeningen en/of andere administratieve voorzieningen. Bijgevolg maakt de Commissie thans jegens deze Lid-Staten dit dossier aanhangig in het kader van de procedure als bedoeld in artikel 169, EEG.

2. De omzetting in de nationale wetgeving van Richtlijn 83/477/EEG van de Raad van 19 september 1983 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van

blootstelling aan asbest op het werk (Tweede Bijzondere Richtlijn in de zin van artikel 8 van Richtlijn 80/1107/EEG) ⁽²⁾ is vastgesteld op 1 januari 1987, en op 1 januari 1990 wat betreft de asbestwinning. De meeste Lid-Staten deden de Commissie echter reeds mededeling van hun respectievelijke omzettingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 23. 8. 1982, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 263 van 24. 9. 1983, blz. 25.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1781/86

van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 82/63)

Betreft: Statistieken over buitenlandse werknemers

Verordening (EEG) nr. 311/76 ⁽¹⁾ van de Raad van 9 februari 1976 heeft betrekking op de opstelling van statistieken over buitenlandse werknemers.

Hoe staat het met de naleving van deze bepaling?

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 1.

Antwoord van de heer Pfeiffer namens de Commissie

(15 januari 1987)

Zoals vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 311/76 ⁽¹⁾, hebben alle Lid-Staten vanaf 1981 statistieken over buitenlandse werknemers opgesteld. Met Spanje en Portugal is contact opgenomen om dergelijke statistieken ook voor deze twee landen te gaan opstellen.

De gegevens betreffende het aantal werknemers die op een bepaalde datum werk hebben, worden geregeld bekendgemaakt in de Eurostat-publicatie „Werkgelegenheid en werkloosheid” (Tab. III/6). Men blijft streven naar verbetering van zowel de kwaliteit als de snelheid waarmee de statistische gegevens worden toegezonden.

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1794/86

van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 82/64)

Betreft: Franse elektriciteitsuitvoer

De Franse elektriciteitsuitvoer naar andere staten van de Gemeenschap schijnt sterk toe te nemen. Door middel van

kabels onder het Kanaal zijn er nieuwe verbindingen tussen het Franse en het Britse elektriciteitsnet gelegd.

Kan de Commissie mededelen hoeveel elektrische energie tegen welke prijs thans door Frankrijk naar andere communautaire en niet-communautaire landen wordt uitgevoerd?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**

(21 januari 1987)

1. Het volume van de invoer en uitvoer van elektrische energie tussen Frankrijk en zijn buurlanden omvatte de afgelopen jaren een exportoverschot voor Frankrijk, en wel van 13,4 tWh (1 terawattuur = 10^9 kilowattuur) in 1983, 24,8 tWh in 1984 en 23,3 tWh in 1985⁽¹⁾. In deze overschotten is begrepen de overdracht van elektrische energie van centrales in België, de Bondsrepubliek Duitsland, Zwitserland en Spanje waarin EDF een deelneming heeft.

2. In 1985 bedroeg het uitvoeroverschot van Frankrijk ten opzichte van: VK (Jersey) 0,1 tWh, België, Nederland en Luxemburg 2,7 tWh, Bondsrepubliek Duitsland 2,4 tWh, Zwitserland 9,2 tWh, Italië 7,4 tWh, Spanje en Andorra 1,4 tWh en Monaco 0,2 tWh. In 1985 vond geen belangrijke uitwisseling plaats via de nieuwe onderzeese kabel tussen het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk, die pas laat in het jaar in bedrijf werd genomen.

3. De Commissie beschikt niet over gegevens betreffende de prijzen waartegen elektrische energie over de grenzen van de Lid-Staten heen wordt verkocht noch over een formele bevoegdheid om van deze prijzen, die het onderwerp zijn van vertrouwelijke contracten, kennis te nemen.

⁽¹⁾ Bron: EDF.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1813/86

van de heer Kenneth Stewart (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1986)

(87/C 82/65)

Betreft: De tragische dood van Gary Maher en de verlamming van zijn zuster, Sheree Maher in Los Cristianos (Tenerife, Spanje) in de nacht van 23 op 24 februari 1985

Kan de Commissie een onderzoek instellen naar de relevante factoren in genoemde zaak, te weten: de redenen dat de getroffen ouders niet zijn ingelicht en het feit dat Gary overleed ten gevolge van een defecte gasgeiser die koolmonoxyde uitstootte. Sheree is sindsdien verlamd. De ventila-

tieroosters kwamen uit op een ondoordringbare muur, waardoor de ventilatie in het vertrek onmogelijk werd.

Kan de Commissie voor vakantie-accommodatie in de Lid-Staten stringenter veiligheidsmaatregelen en een systeem van periodiek onderzoek naar ongeschiktheid van die accommodatie ontwerpen?

Kan de Commissie de Spaanse regering verzoeken te overwegen aan de ouders van Gary en Sheree een schadeloosstelling te betalen, al kan geen enkele compensatie hun tragische verlies goedmaken?

Kan zij de Spaanse overheid tevens dringend verzoeken degenen die deze misdaad op hun geweten hebben, ter verantwoording te roepen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(18 december 1986)

De Commissie is ervan op de hoogte dat zich in de laatste jaren een aantal fatale en niet-fatale gevallen van door gasgeisers zonder rookgasafvoer veroorzaakte koolmonoxidevergiftiging heeft voorgedaan. Worden deze toestellen in een goed geventileerde ruimte geïnstalleerd, regelmatig onderhouden en op de juiste manier gebruikt, dan zullen zij gewoonlijk veilig functioneren. Als zij echter in een onvoldoende geventileerde ruimte worden gebruikt of slecht worden onderhouden kan het giftige koolmonoxide in gevaarlijke hoeveelheden vrijkomen.

De informatie waarover de Commissie beschikt laat zien dat de meeste ongevallen, en waarschijnlijk ook het ongeval dat tot de tragische dood van Gary Maher en de verlamming van zijn zuster leidde, veroorzaakt worden door onjuist geïnstalleerde en onvoldoende onderhouden toestellen. Dergelijke ongevallen doen zich voor ondanks dat er in de nationale wetgeving eisen zijn gesteld aan de installatie en de controle.

De Commissie heeft daarom het Europees Comité voor Normalisatie (CEN) gevraagd de Europese norm voor met gas gestookte warmwatertoestellen, waarnaar wordt verwezen in Richtlijn 84/531/EEG⁽¹⁾ van de Raad, zodanig te wijzigen dat gasgeisers dienen te zijn uitgerust met een koolmonoxideconcentratiedetector die de gastoevoer naar het toestel afsluit voordat in het vertrek een gevaarlijk niveau wordt bereikt.

Zodra deze specifieke bepalingen, naar verwachting eind 1987 zijn opgenomen in de Europese norm zullen zij feitelijk worden opgenomen in de Europese wetgeving door overeenkomstige wijziging van Richtlijn 84/531/EEG met betrekking tot met gas gestookte warmwatertoestellen.

Door deze aanvullende maatregelen zal de intrinsieke veiligheid van deze toestellen worden verhoogd en zullen verdere tragische ongevallen hopelijk worden voorkomen.

Tot haar spijt moet de Commissie het geachte Parlementslid erop wijzen dat inmenging in een dergelijke aangelegenheid

van de Spaanse autoriteiten ongepast zou zijn, aangezien het hier een zuiver privaatrechtelijke kwestie betreft en het de benadeelde partijen vrijstaat tegen degene die verantwoordelijk is voor het toegebrachte letsel wettelijke stappen te ondernemen ter verkrijging van een schadeloosstelling.

(¹) PB nr. L 300 van 19. 11. 1984, blz. 106.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1892/86

van de heer Richard Cottrell (ED—GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 82/66)

Betreft: Afschaffing van landbouwsubsidies in Nieuw-Zeeland

Is het de Raad bekend dat de regering van Nieuw-Zeeland alle landbouwsubsidies heeft afgeschaft? Welke lering kan hieruit volgens de Raad worden getrokken ten aanzien van de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid?

Antwoord

(10 februari 1987)

De Raad heeft kennis genomen van het recente besluit van de Regering van Nieuw-Zeeland om bepaalde steunmaatregelen voor landbouwproducten in Nieuw-Zeeland af te schaffen.

In Gemeenschapsverband is er sinds verscheidene jaren met de nodige voortvarendheid naar gestreefd om langs verschillende wegen te komen tot betere beheersing van de landbouwproductie en aanpassing van die productie aan de marktsituatie.

De in december 1986 genomen besluiten voor de sectoren melk en zuivelproducten getuigen van de vastbeslotenheid van de Raad om voort te gaan met maatregelen in die geest. De Gemeenschap zal erop toezien dat bij de komende internationale handelsbesprekingen volledig rekening zal worden gehouden met de door haar genomen aanpassingsmaatregelen en, met name in de zuivelsector, met de al overeengekomen quotaverminderingen en de beoogde quotaschorsingen ten einde ervoor te zorgen dat andere exportlanden soortgelijke maatregelen treffen met het oog op een stabiele wereldmarkt voor zuivelproducten.

De geachte Afgevaardigde zal hebben geconstateerd dat in de op 20 september 1986 te Punta del Este afgelegde Ministersverklaring over de onderhandelingen van Uruguay, in verband met de liberalisering van de handel in landbouwproducten en de regels en voorschriften voor de toegang tot de invoer en de concurrentie bij de uitvoer met name bedoeld wordt op de verbetering van het concurrentieklimaat door versterking van de discipline inzake het gebruik van alle rechtstreekse en zijdelingse subsidies en van de andere maatregelen die rechtstreeks of zijdelings de handel in landbouwproducten raken waaronder ook de geleidelijke vermindering van de negatieve effecten daarvan begrepen is en waarbij aandacht wordt besteed aan de oorzaken daarvan.

De Raad zal zijnerzijds alle maatregelen in die geest in het kader van het wereldhandelsverkeer in landbouwproducten steunen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1928/86

van de heer Bryan Cassidy (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 82/67)

Betreft: Angola

Hoe denkt de Commissie te kunnen garanderen dat de communautaire hulp aan Angola niet naar het leger gaat?

Antwoord van de heer Natali

namens de Commissie

(20 januari 1987)

De op projecten betrekking hebbende steunmaatregelen (structurele ontwikkelingshulp) worden onder directe controle van de Commissie uitgevoerd, in het kader van wel bepaalde projecten, volgens vaste procedures voor onderzoek, toezicht en evaluatie en onderworpen aan de controle van de Rekenkamer.

Omtrent de in de afgelopen jaren rechtstreeks aan de Angolese regering toegekende voedselhulp heeft de Commissie van deze regering bevredigende inlichtingen ontvangen over de verdeling en de aanwending van de voedselhulp; de overeenkomstige tegenwaardemiddelen werden op een gezamenlijke rekening van de Commissie en de regering bij de Bank gedeponneerd. Sedert 1986 (toetreding van Angola tot de Overeenkomst van Lomé) houdt de delegatie van de Commissie te Luanda toezicht op de voedselhulpverlening en vergewist zij zich ervan dat die hulp goed wordt gebruikt en dat de tegenwaardemiddelen naar behoren worden beheerd.

De Commissie kent Angola ook nog indirecte hulp toe. Deze wordt aan de noodlijdende bevolkingsgroepen bezorgd door bemiddeling van internationale of van niet-gouvernementele organisaties. Deze handelwijze schakelt het gevaar dat de hulp verkeerd wordt gebruikt uit, want de betrokken organisaties zijn voor de verdeling verantwoordelijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1931/86

van de heer Bryan Cassidy (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 82/68)

Betreft: Angola

Welke maatregelen neemt de Commissie om ervoor te zorgen dat de communautaire hulp eerlijk wordt verdeeld, zodat

ook de mensen die in het grote gebied dat door de Unita wordt gecontroleerd wonen, hun deel krijgen?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(16 januari 1987)

Uiteraard kan de Gemeenschap, die via de Overeenkomst van Lomé contractuele verbintenissen met Angola onderhoudt, niet onderhandelen met een gewapende beweging die in conflict is met de wettige regering van een ACS-land. Gezien evenwel de menselijke nood waarin de door dit conflict getroffen burgerbevolking verkeert, verleent de Commissie voedselhulp die door allerlei organisaties aan de gehele bevolking van dit land wordt uitgedeeld, met name door het Internationale Comité van het Rode Kruis (ICRK), NGO's als Caritas, Oxfam België en de Wereldraad van Kerken.

Bovendien wordt er in het gehele land ook andere hulp uitgedeeld via internationale organisaties als het Wereldvoedselprogramma (WVP) en het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1954/86

van de heer José Barros Moura (COM—P)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 82/69)

Betreft: Invloed van het „mediterrane beleid” op de uitvoer van Portugese landbouw- en industrieproducten naar de Gemeenschap

Het comité van permanente vertegenwoordigers heeft op 16 oktober jl. een akkoord bereikt over het concept voor nieuwe onderhandelingen over de preferentiële handelsovereenkomsten van de Gemeenschap met de landen van de Middellandse Zee (Marokko, Algerije, Tunesië, Egypte, Israël, Jordanië, Libanon, Syrië, Turkije, Cyprus, Malta en Joegoslavië).

1. Mogen we daaruit opmaken (of niet) dat de Gemeenschap van plan is om die landen een voordeliger regeling toe te staan dan de regeling voor de uitvoer van Portugal en Spanje die ze op 31 december 1985 tot het eind van de overgangperiode aanvaard heeft?
2. Op welke precieze punten is de nieuw voorgestelde regeling verschillend, onveranderd of voordeliger?
3. Hoe verantwoordt de Raad dat Lid-Staten een ongunstiger behandeling krijgen?
4. Wat is het voorzienbare effect op de mogelijkheden voor Portugal om producten zoals sinaasappels, citroenen, tomaten, druiven, mandarijnen, wijn, olijfolie, gedroogde vruchten en groenten, primeurs, etc. uit te voeren?
5. Wat is het voorzienbare effect op de mogelijkheden voor Portugal om industrieproducten zoals textiel, kleren, visconserven, levensmiddelen, etc. uit te voeren?
6. Welke compensatie heeft Spanje verkregen? En Portugal?

Antwoord

(10 februari 1987)

Zoals het geachte Parlements lid weet, voorzien de overeenkomsten die de Gemeenschap met de meeste van haar partners in het Middellandse-Zeegebied heeft gesloten — en die deel uitmaken van het *acquis communautaire* (artikelen 179 en 366 van de Toetredingsakte) — op handelsgebied in een preferentiële toegang tot de markt van de Gemeenschap die over het algemeen gekenmerkt wordt door vrije toegang voor industrieproducten en toekenning van preferenties voor de voornaamste landbouwproducten.

De Raad herinnert eraan dat hij in zijn verklaring van 30 maart 1985, die eveneens deel van het *acquis communautaire* uitmaakt (artikelen 2 en 3 van de Toetredingsakte), de beginselen en doelstellingen van het mediterrane beleid van de uitgebreide Gemeenschap heeft vastgesteld. Een van deze doelstellingen is met name, dat de Gemeenschap zich zal inzetten voor handhaving van de traditionele handelsstromen van de mediterrane partners ten einde hun bezorgdheid over de gevolgen van de uitbreiding voor deze traditionele uitvoer weg te nemen.

De door de Raad goedgekeurde onderhandelingsrichtsnoeren strekken ertoe, deze verklaring ten uitvoer te leggen. Daartoe is in de hierna geschetste maatregelen voorzien.

Wat de tarieven betreft is, voor de producten in de sector landbouw die tot de traditionele handelsstromen behoren, voorzien in een soortgelijke afbraak als die welke in de Toetredingsakte voor dezelfde producten ten aanzien van Spanje en Portugal in hun betrekkingen met de overige tien Lid-Staten is vastgesteld. Deze tariefafbraak geldt evenwel slechts binnen een kwantitatief kader (contingenten — referentiehoeveelheden), waarbuiten de gewone tariefregeling van de Overeenkomsten van toepassing wordt. Voorts komen sommige partners in het Middellandse-Zeegebied vanaf het verkoopseizoen 1990 voor enkele producten en eveneens binnen vooraf vastgestelde hoeveelheden in aanmerking voor een eventuele differentiatie van de invoerprijs, terwijl deze differentiatie automatisch ten opzichte van Spanje en Portugal zal worden toegepast. Aangezien echter overeenkomstig de bepalingen van het Toetredingsverdrag de differentiatie van de invoerprijs voor Portugal voor wat tomaten en druiven betreft slechts vanaf 1991 zal ingaan, zal dit een van de relevante beoordelingsgegevens vormen waarop de Commissie zich zal baseren bij haar beslissing of de invoerprijs ten opzichte van de derde landen in het Middellandse-Zeegebied dient te worden gedifferentieerd.

Deze regeling leidt er dus niet toe dat aan de mediterrane partners een betere regeling wordt toegekend dan die welke voor de Lid-Staten geldt. Wel is het zo dat de Middellandse-Zee landen op de markt van de oorspronkelijke tien Lid-Staten in aanmerking blijven komen voor de regeling welke in de respectieve Overeenkomsten is vastgelegd, terwijl gedurende de overgangperiode van de toetreding, de betrekkingen tussen Portugal en Spanje en de overige tien Lid-Staten vallen onder de overgangsbepalingen van de Toetredingsakte.

De Raad wijst er voorts op dat in de richtsnoeren voor de onderhandelingen over de vernieuwing van de financiële protocollen inzake de financiële en technische samenwerking, waarvan de geldigheidsduur op 31 oktober 1986 is verstreken, onder meer als doelstelling van de samenwerking wordt genoemd, de landbouwproductie van de partners verder te ontwikkelen en te diversifiëren, ten einde hun zelfvoorzieningsgraad op voedselgebied te verhogen, maar tevens een grotere complementariteit tussen de diverse regio's in het Middellandse-Zeegebied te bevorderen.

De Raad is derhalve van oordeel dat de nodige maatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de aan de mediterrane partners aangeboden regeling een nadelige uitwerking kan hebben op de vooruitzichten voor de uitvoer van Portugal en van Spanje ingevolge hun toetreding.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2036/86

van de heer Georgios Mavros (S—GR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1986)

(87/C 82/70)

Betreft: Bezoek van een ambtenaar van de Commissie aan Turkije

Wordt de week met het thema „Samenwerking en handel tussen Turkije en de EEG” die in 1987 in Istanboel plaatsvindt, georganiseerd onder beschermheerschap van de Commissie, en zo niet, wat is het doel van het bezoek (8 oktober 1986) van de heer Schwed, afdelingshoofd bij de Commissie aan Turkije?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(20 januari 1987)

De Commissie oefent ten aanzien van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en derde landen bepaalde verantwoordelijkheden uit. Het is derhalve een normale zaak dat ambtenaren van de Commissie voor hun werkzaamheden bezoeken aan die landen brengen. Het bezoek waarnaar in de vraagstelling wordt verwezen valt binnen deze categorie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2047/86

van de heer Arturo Escuder Croft (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1986)

(87/C 82/71)

Betreft: Invoer van bananen in de EG in 1985

De Europese Gemeenschap importeert elk jaar grote hoeveelheden bananen van diverse herkomst.

Ten einde de werkelijke omvang van de consumptie van bananen in de Gemeenschap te kunnen vaststellen, zou ik gaarne van de Commissie vernemen hoeveel ton bananen in 1985 in elk land van de Gemeenschap is ingevoerd, uit welke landen deze afkomstig zijn en wat per land de waarde is van deze invoer?

**Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie**

(9 februari 1987)

De Commissie zal het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement rechtstreeks een computerafdruk met de gevraagde inlichtingen doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2053/86

van mevrouw Ludivina Garcia Arias (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1986)

(87/C 82/72)

Betreft: Ontwikkelingsprojecten in Mexico

Is de Commissie bereid een gedetailleerd verslag uit te brengen over de ontwikkelingsprojecten die in 1984, 1985 en 1986 door de Europese Gemeenschap zijn gefinancierd in de Republiek Mexico?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(15 januari 1987)

De Gemeenschap financiert geen ontwikkelingsprojecten in Mexico. De voor financiële en technische bijstand aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden beschikbare kredieten zijn bestemd voor maatregelen ter ontwikkeling van landbouw en voedselvoorziening in de allerarmste landen van Latijns-Amerika en Azië.

Wat de Gemeenschap wel financiert zijn diverse maatregelen tot samenwerking met Mexico op het gebied van wetenschappelijk onderzoek, programmering van de energievoorziening, afzetbevordering, uitwerking van statistieken of, ook wel, het leggen van meer contacten tussen bedrijven. Ook zal zij de bouw van een niet-gespecialiseerd ziekenhuis financieren op het grondgebied van het federale district Mexico. Dit ziekenhuis is bestemd voor de meest misdeelden van de bevolking, die niet door een ziekteverzekering gedekt zijn. Deze financiering is een buitengewone actie, waartoe besloten werd naar aanleiding van de aardbeving in september 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2054/86
van de heer Rafael Estrella Pedrola (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 november 1986)
(87/C 82/73)

Betreft: Ontwikkelingssamenwerking in Midden-Amerika

Is de Commissie bereid een gedetailleerd verslag uit te brengen over de ontwikkelingsprojecten die in 1985 en 1986 door de Europese Gemeenschap zijn gefinancierd in Midden-Amerika en het Caribisch gebied (met uitzondering van de ACS-landen)?

Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie
(15 januari 1987)

In 1985 was met de samenwerking tussen de Gemeenschap en de landen in Midden-Amerika en het Caribisch gebied (uitgezonderd de ACS-landen en Mexico) 82,1 miljoen Ecu gemoeid. Dit bedrag was als volgt over de projectlanden verdeeld:

- a) De ondertekening, op 12 november 1985, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Gemeenschap en de zes landen van de Middenamerikaanse landengte (Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama), die voorziet in een „aanzienlijke verhoging” van de aan deze landen verleende steun, kwam praktisch neer op een verdubbeling van de communautaire bijstand aan deze landen, namelijk 7,69 miljoen Ecu in 1985 tegen 41,1 miljoen Ecu in 1984.
- b) In 1985 is de hulp aan de beide andere landen van het Caribisch gebied ofwel op het peil van 1984 gebleven, zoals voor Haïti (4,4 miljoen Ecu), ofwel gedaald, zoals voor de Dominicaanse Republiek (0,8 miljoen Ecu); bij dit laatste zij echter aangestipt dat de aanzienlijke verhoging van het voorgaande jaar (6,6 miljoen Ecu) ook in 1985 nog doorliep.

Bovendien zij herinnerd aan de hulp die aan Mexico werd verleend in het kader van steunprojecten ten behoeve van, hoofdzakelijk uit Guatemala afkomstige, ontheemden (3,5 miljoen Ecu in 1985).

Naar de inhoud is de communautaire bijstand aan de regio Midden-Amerika en het Caribisch gebied in 1985 hoofdzakelijk onder te verdelen in projecten voor financiële en technische bijstand (48,1 miljoen Ecu), voedselhulp (25 miljoen Ecu) en, in mindere mate, bijstand via NGO's (5 miljoen Ecu) en hulp aan ontheemden (5 miljoen Ecu), rekening houdend met de bovenvermelde steun aan Mexico. De hulp van de EG heeft zich eerst toegespitst op een ruimere financiële en technische bijstand voor de afzonderlijke landen die partij zijn bij de Samenwerkingsovereenkomst (22 miljoen Ecu), terwijl ook de reeds in 1984 uitgestippelde beleidslijn voor het stimuleren van projecten ter bevordering van de regionale integratie werd voortgezet (27 miljoen Ecu), vooral op het gebied van de plattelandsontwikkeling, de veiligstelling van de voedselvoorziening, de gezondheidszorg (kinderbescherming) en het midden- en kleinbedrijf.

In dit kader is een financiële bijdrage van 20 miljoen Ecu verstrekt aan de Centraalamerikaanse Bank voor Economische Integratie (BCIE) voor een door die instantie te beheren roulerend krediet ten bate van het midden- en kleinbedrijf in deze regio.

Daarnaast is met kleinere bedragen specifieke steun verleend voor afzetbevordering, beroepsopleiding en samenwerking op energiegebied.

De steun van de EG aan Centraal-Amerika in 1985 kan als volgt worden onderverdeeld:

Bijstand van de Gemeenschap aan de regio Midden-Amerika	Totaal	Landen Samenwerkingsovereenkomst	Haïti en de Dominicaanse Republiek
Financiële en technische bijstand	48,10	47,10	1,0
Voedselhulp	24,60	21,20	3,4
Steun aan NGO-projecten	5,00	4,30	0,7
Steun aan ontheemden (rekening houdend met de naar Mexico gevluchte personen)	1,60 (5,10)	1,60	—
Handelsbevordering	1,91	1,90	0,01
Samenwerking op energiegebied	0,61	0,61	—
Opleiding ⁽¹⁾	0,41	0,41	⁽¹⁾
Ondersteuning van de regionale integratie	0,28	0,28	—

⁽¹⁾ Bedrag voor het gehele gebied, met inbegrip van de caribische landen.

Voor 1986 wordt dezelfde beleidslijn gevolgd als voor 1985, doch de huidige gegevens zijn ontoereikend om alle acties van de Gemeenschap in deze regio nader te kunnen vermelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2091/86
van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 december 1986)
(87/C 82/74)

Betreft: Opname in psychiatrische inrichting onder dwang

In sommige Europese Lid-Staten is het mogelijk dat iemand, zonder dat hij een misdaad heeft gepleegd of hiertoe veroordeeld werd door een rechtbank, onder dwang opgenomen wordt in een psychiatrische inrichting.

Kan de Commissie ons mededelen:

- of ze hiervan op de hoogte is,
- of deze gang van zaken in overeenstemming is met de Universele verklaring van de rechten van de mens,

— onder welke voorwaarden en met welke rechtsbescherming voor het betrokken individu kan gedwongen opname in een psychiatrische inrichting gebeuren in de verschillende Europese Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(12 februari 1987)

Het onderwerp van de vraag hoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie, die tot haar spijt niet over de verlangde informatie beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2101/86

van de heer Karel De Gucht ((LDR—B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1986)

(87/C 82/75)

Betreft: Meerderheidsbeslissingen in de Raad

In 1982 vond onder het Belgische voorzitterschap een historische stemming bij meerderheid plaats in de Raad van Ministers.

Kan de Raad een gedetailleerd overzicht geven van de beslissingen die sedertdien in de Raad bij gekwalificeerde meerderheid werden genomen?

Antwoord

(10 februari 1987)

Zoals de Raad reeds in zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 1121/86 van de heer Elles te kennen heeft gegeven ⁽¹⁾, is het aantal besluiten dat hij met gekwalificeerde meerderheid heeft aangenomen, de laatste tijd aanzienlijk toegenomen. Zo heeft de Raad in 1986 ongeveer een honderdtal besluiten met gekwalificeerde meerderheid van stemmen genomen, hetgeen ten opzichte van 1985 een aanzienlijke toename betekent.

⁽¹⁾ PB nr. C 306 van 1. 12. 1986, blz. 42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2126/86

van mevrouw Nicole Fontaine (PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1986)

(87/C 82/76)

Betreft: Niet-toepassing van het communautair recht betreffende staatsburgers van Lid-Staten die in een andere Lid-Staat verblijven

Het derde verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht maakt gewag van een veelevoudiging van het aantal gevallen waarin het communautair recht niet wordt nageleefd in de sectoren vrij verkeer van personen en vrijheid van vestiging. Er blijkt een sterke

neiging te bestaan het communautaire recht in deze sector stelselmatig op beperkende wijze toe te passen. In haar verslag wijst de Commissie op het feit dat zij in 1985 bijna dertig zaken betreffende de vrije beroepen bij het Hof aanhangig heeft moeten maken. Bij het Hof aanhangig gemaakt worden ook steeds meer zaken in de sectoren beroepswerkzaamheden (met name eisen omtrent de nationaliteit om werkzaamheden te mogen uitoefenen en om banen in overheidsdienst te kunnen vervullen, weigering grondkredieten te verlenen, ontzegging van het recht een tweede kantoor te openen, enz.) sociale rechten (met name het verbod in een personeelscomité zitting te nemen, de taal waarvan gebruik wordt gemaakt bij een proces voor een nationale rechtbank, enz.), sociale zekerheid (met name de toekenning van gezinstoelagen overeenkomstig de wetgeving van het land van verblijf, weigering pensioen uit te keren aan burgers die in een andere Lid-Staat verblijven, enz.).

Deze ontwikkeling lijkt met name ontoelaatbaar nu op grote schaal wordt geprobeerd het Europa van de burgers tot stand te brengen.

Is de Commissie niet van mening dat strenge straffen moeten worden opgelegd aan de Lid-Staten die aldus vrijwillig inbreuk maken op het communautair recht?

Welk soort strafmaatregelen overweegt zij?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2127/86

van mevrouw Nicole Fontaine (PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1986)

(87/C 82/77)

Betreft: Niet-toepassing van de jurisprudentie betreffende de EEG-burgers die in een andere Lid-Staat verblijven

Een groot aantal arresten van het Hof van Justitie betreffende het vrije verkeer van personen en van werknemers die voor migrerende werknemers van belang zijn, worden in de Lid-Staten nog steeds niet toegepast.

Er blijkt een sterke neiging te bestaan de communautaire jurisprudentie betreffende het vrije verkeer van werknemers stelselmatig op beperkende wijze toe te passen of niet na te leven (bij voorbeeld de arresten nrs. 149/70 betreffende overheidsbetrekkingen, 249/83 en 122/84 over het bestaansminimum, 261/83 over het gegarandeerde inkomen van bejaarden, 293/83 betreffende het Belgische collegegeld, 107/83 betreffende het recht van een advocaat om een tweede kantoor te openen, enz.).

Deze situatie lijkt uiterst ontoelaatbaar nu ernaar wordt gestreefd in de publieke opinie het concept Europa van de burgers te bevorderen en nu de verwezenlijking van de grote uniforme markt een grotere mobiliteit van de burgers noodzakelijk maakt.

Welk soort strafmaatregelen is de Commissie voornemens uit te voeren om een einde te maken aan deze houding van de regeringen die de Europese eenwording in een kwaad daglicht stelt?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2126/86 en nr. 2127/86
(26 januari 1987)**

Zoals uit het door het geachte Parlementslid genoemde verslag blijkt, past de Commissie alle haar ten dienste staande juridische en politieke middelen krachtig toe om de Lid-Staten ertoe te brengen om aan de krachtens de Verdragen op hen rustende verplichtingen op juiste wijze te voldoen. Zij acht het bijzonder ernstig dat zij genoodzaakt was verschillende inbreukprocedures te voeren wegens niet-nakoming van artikel 171 EEG-Verdrag (niet-uitvoering van arresten van het Hof van Justitie waarin inbreuken zijn vastgesteld).

Anders dan het EGKS-Verdrag kent het EEG-Verdrag geen enkele juridische sanctie tegen een Lid-Staat die zijn verplichtingen niet nakomt.

In dit verband wijst de Commissie erop dat particulieren die met inbreuken op rechtstreeks toepasselijke bepalingen van het Gemeenschapsrecht worden geconfronteerd, zich tegenover de nationale rechterlijke instanties kunnen beroepen op de rechten die de communautaire rechtsorde hun verleent. De Commissie vertrouwt sterk op de effecten van deze gedecentraliseerde controle.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2168/86
van de heer José Alvarez de Paz (S—E)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(16 december 1986)
(87/C 82/78)**

Betreft: Bestaansminimum voor alle burgers van de Gemeenschap

Er zijn in de Gemeenschap circa 30 miljoen echte armen en bijna evenveel mensen die onder het bestaansminimum leven. Bovendien doemen er in de Gemeenschap, met haar hoogst erbarmelijke sociale structuur, nieuwe vormen van armoede op.

Acht de Raad het, gezien het feit dat het bestaansminimum niet in alle Lid-Staten wettelijk geregeld is, niet zinvol de aanzet te geven tot algemene invoering van deze vorm van wetgeving en zo ja, op welke termijn?

**Antwoord
(10 februari 1987)**

De Raad heeft onlangs van de Commissie een mededeling ontvangen over „vraagstukken van sociale zekerheid, onderwerpen van gemeenschappelijk belang”⁽¹⁾, die thans door de Raad wordt bestudeerd.

⁽¹⁾ COM(86) 410 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2207/86
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(22 december 1986)
(87/C 82/79)**

Betreft: Brite-programma

Ongetwijfeld is de Raad ervan op de hoogte dat in het kader van het Brite-programma een vrij hoog aantal door ondernemingen voorgelegde kwalitatief hoogstaande projecten omwille van de beperkte middelen afgewezen werden. Hier dreigt meteen het gevaar dat een groot aantal ontgoochelde industriëlen op termijn onverschillig zal worden ten aanzien van communautaire initiatieven in dit verband.

Is de Raad op de hoogte van dit gevaar en wat denkt hij hiertegen te ondernemen?

**Antwoord
(10 februari 1987)**

Zoals de geachte Afgevaardigde bekend zal zijn, ressorteren het beheer en de uitvoering van het Brite-programma alleen onder de bevoegdheid van de Commissie en is de Raad dus niet rechtstreeks betrokken bij de keuze of afwijzing van projecten die in het kader van dit programma zijn ingediend.

De Raad is zich echter bewust van de grote belangstelling die is gewekt door het programma en de voorstellen die zijn ontvangen. In haar mededeling van 27 mei 1986 betreffende de herziening van het Brite-programma 1985-1988 ⁽¹⁾ heeft de Commissie duidelijk gesteld dat zij uiterst selectief te werk diende te gaan bij de keuze van de voorstellen, waarvan sommige — ook al waren zij van hoge kwaliteit — om financiële redenen moesten worden afgewezen.

In haar bovenvermelde mededeling van 27 mei 1986 heeft de Commissie gesteld dat de herziening van het Brite-programma een punt is dat voorrang verdient in het nieuwe kaderprogramma (1987-1991) dat thans bij de Raad wordt besproken. In het licht van deze besprekingen en van het toekomstige voorstel van de Commissie betreffende de herziening van het Brite-programma zal de Raad zeer in het bijzonder aandacht besteden aan nieuwe financiële omstandigheden ten aanzien van het programma. Daarbij zal hij voor ogen houden dat hij er zich toe heeft verbonden om het Brite-programma (en de andere O & O-programma's) opnieuw te bestuderen en zo nodig te herzien, met inachtneming van vroegere verplichtingen om de uitgaven voor de O & O-activiteiten van de Gemeenschap geleidelijk te verhogen.

Bij een en ander dient evenwel rekening te worden gehouden met het resultaat van de besprekingen over het kaderprogramma en met de begrotingsbeperkingen waaraan zelfs de meest succesvolle O & O-programma's van de Gemeenschap momenteel niet kunnen ontsnappen.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 271 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2424/86

van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 januari 1987)
(87/C 82/80)

Betreft: Het aantal vrouwelijke burgemeesters in de EG

Kan de Commissie meedelen hoeveel burgemeesters elk van de Lid-Staten kent en hoeveel van deze burgemeestersposten worden ingenomen door vrouwen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(10 februari 1987)

Bij de vervulling van de taken die haar krachtens de Verdragen zijn toegewezen, komt de Commissie niet in het bezit van het soort inlichtingen waarnaar door het geachte Parlements lid wordt gevraagd.

In die omstandigheden kan de Commissie tot haar spijt niet op de vraag antwoorden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2428/86

van de heer Benedikt Härlin (ARC—D)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(23 januari 1987)
(87/C 82/81)

Betreft: Genentechnisch en militair onderzoek

Zijn de Raad in het kader van communautaire onderzoekprogramma's of van onderzoekprogramma's van afzonderlijke Lid-Staten projecten bekend die

- a) van (defensief of offensief) militair nut kunnen zijn,
- b) door instellingen worden uitgevoerd die ook militaire onderzoekprojecten uitvoeren of erbij betrokken zijn?

Antwoord
(10 februari 1987)

1. Volgens de resolutie van de Raad van 14 januari 1974 ⁽¹⁾ dragen de Commissie en de Raad verantwoordelijkheid voor de coördinatie van de nationale beleidsregels en de omschrijving van de acties van communautair belang op het gebied van wetenschap en technologie. Deze werkzaamheden zijn beperkt tot het civiele onderzoek. Zoals de geachte Afgevaardigde ongetwijfeld bekend is, is het thans lopende, op 25 juli 1983 door de Raad goedgekeurde kaderprogramma (1984-1987) ⁽²⁾, evenals de onderzoekwerkzaamheden in de sectoren kolen en staal, uitsluitend op niet-militaire doelstellingen gericht. Dit geldt ook voor de door de Raad goedgekeurde afzonderlijke onderzoekprogramma's.

2. De wetenschappelijke instellingen, de nationale laboratoria en onderzoekinstellingen, alsmede de particuliere ondernemingen die opdrachten krijgen om wetenschappelijk werk voor de Gemeenschap te verrichten, worden door de Commissie volgens de gebruikelijke procedures geselecteerd. Het valt dus niet onder de bevoegdheid van de Raad antwoord te geven op de vraag of dergelijke organisaties ook werken aan militaire onderzoekprojecten.

3. Voor wat betreft de onderzoekprogramma's die de afzonderlijke Lid-Staten uitvoeren en die voor militaire doeleinden gebruikt zouden kunnen worden, kan de Raad geen antwoord geven, aangezien de Lid-Staten niet verplicht zijn dergelijke informatie bekend te maken aan de Instellingen van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. C 7 van 29. 1. 1974, blz. 2: „Coördinatie van de nationale beleidsregels en de omschrijving van de acties van communautair belang op het gebied van wetenschap en technologie.”

⁽²⁾ PB nr. C 208 van 4. 8. 1983, blz. 1.

EUROPEES CENTRUM VOOR DE ONTWIKKELING
VAN DE BEROEPSOPLEIDING (CEDEFOP)

GELIJKE KANSEN EN BEROEPSOPLEIDING

Vijf jaar na dato ... Maatregelen op het gebied van de beroepsopleiding voor vrouwen in de Europese Gemeenschap

In het beleid van de Europese Gemeenschappen ten aanzien van de gelijke kansen van mannen en vrouwen in het beroepsleven komt de totstandkoming van wetgeving zonder enige twijfel een bijzonder belangrijke plaats toe. Door de uitvaardiging van richtlijnen met kracht van wet wordt namelijk een waarborg geschapen voor gelijke behandeling op het gebied van werkgelegenheid, opleiding en sociale zekerheid.

Wettelijke bepalingen alléén zijn evenwel niet voldoende om aan iedere vorm van ongelijkheid een einde te maken. Naast de richtlijnen heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen dan ook een programma voor positieve acties uitgewerkt en aan de Lid-Staten voorgelegd. Het gaat hierbij om concrete maatregelen die de ongelijkheid van vrouwen in het beroepsleven tegen moeten gaan.

Bij de verwezenlijking van de positieve acties op het gebied van de beroepskeuzebegeleiding en beroepsopleiding verleent het CEDEFOP de Commissie al sinds zijn oprichting steun. Het ruimt hiervoor, in feite, ieder jaar een belangrijke plaats in zijn arbeidsprogramma in.

106 blz.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Italiaans, Nederlands, Portugees.

Catalogusnummer: HX-43-85-903-NL-C ISBN: 92-825-5564-X

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

Fl. 10,50 / Bfr. 180,—

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg